

20231122-MvS-Bekrachten-en-toepassingskracht-Zwaanshoek

**Transcript eendaags seminar n.a.v. driedelige educatieserie
Bewustzijnsverruiming, Creatie en Manifestatie – Bekrachten en
toepassingskracht “De Boodschap van Verandering” met Martijn van
Staveren**

Woensdag 22-11-2023 te Zwaanshoek

Nou, lieve mensen, van harte welkom. Wat goed dat je er bent. Mijn naam is Martijn, zo ga ik door het leven. Jij hebt ook een naam. En we ontmoeten elkaar vandaag via de namenrollen, maar ook zeker vanuit een veel grotere perspectief dan alleen de namen. En ik vind het een eer om dat ook steeds te blijven beseffen. Dat je elkaar in deze dimensie ontmoet. Dat je verbonden kunt zijn in deze dimensie. Natuurlijk ook een hele grote opdracht om dat in je bestaan ook te kunnen ervaren. En niet alleen te weten en te zeggen. En dan vanuit die grotere verbondenheid hier in deze wereld ook een verbinding te leggen vanuit een grotere werkelijkheid uit jezelf. Niet uit een boek, maar vanuit jezelf. Dus instappen in jezelf. Contact maken met jezelf is niet iets wat je zomaar even doet door een knop in te drukken dat is een pad aan de binnenkant. Daar heb je soms hele heftige dingen voor nodig. Niet dat we daarom vragen, maar dat is wat er dan soms gebeurt. En die heftige, die ook hele mooie dingen kunnen zijn en ook vervelende dingen kunnen zijn. Die kunnen ons op andere dimensies in onszelf tot leven schudden. Uit de verdoving noem ik het. Daar gaat deze dag ook over. Omdat er een gezamenlijke taal is. Een gezamenlijk weten in ons wat door het systeem waarin we leven, waar eigenlijk zo weinig over gesproken wordt. Ja, toch wel heel erg in de vergetelheid is gebeven. Het is een kracht die in ieder mens is. En in ieder leven is. En dat kan je overkomen, maar je kan het ook zijn. En dat is waar we het dus vandaag ook over gaan hebben. Dat er bewustzijn niet alleen een ontdekking is op een bepaalde trilling in jezelf. Maar dat bewustzijn ook echt een hele actieve intelligente levens verbindende en ook goed kijkend wat er gebeurt bewustzijn is. En ik heb in mijn bestaan hier in deze wereld heel veel mogen werken samen met jou. Want we zijn allemaal in deze wereld. We werken allemaal, zijn allemaal aan de slag. Met gebeurtenissen, momenten. En dat vertaalt zich vaak via mensen. Van onbewustheid. Het is een hele bizarre vreemde en ook als je er positief naar kunt kijken, een hele interessante gebeurtenis om in een wereld te zijn waarin zoveel niet doordringt. Of het is er wel, maar het vindt net niet zijn weg zoals jij het voelt. Dat is een hele interessante beweging. Zo ervaar ik deze wereld ook op gezette tijden. Zodat het vastgelopen is. En dat vind ik heel leuk om mee bezig te zijn. Nou ja vandaag gaan we het met elkaar hebben over die kracht die ik uit het woord kracht haal. Maar een bewustzijnstoestand is van jouzelf. Wanneer je als wezen, hier als mens, slagvaardiger bent dan je met je verstand kunt bedenken. Dat je in een toestand verkeert, waar je verstand ook bij is, maar dat je in een toestand verkeert van aanwezig zijn waarin je voelt dat je slagvaardigheid, dus je betrokkenheid, je interactie met de realiteit, door dingen heen kunnen kijken. En daar ook actief, dus niet per toeval, actief in te manoeuvreren met je bewustzijn. Om dat meer tot leven te laten komen. Want het is een taal op zich. Voor mij heeft

dat niets te maken met spiritualiteit. Maar het heeft te maken met wie jij bent. En het heeft te maken vanuit wie ik ben. En het heeft te maken met wie wij als mensheid zijn.

En ook wie wij vandaag in deze ruimte zijn en wat onze grotere beslissing kan zijn om daar een groter kosmisch decreet uit te vaardigen. Om dat tevoorschijn te laten komen. Ja, ik ben al een aantal jaren vijftig jaar om precies te zijn nu aanwezig in deze wereld. Ik heb daar heel bewust in genavigeerd en voorzichtig, kalm, en dat was voor heel veel mensen al veel te snel en te groot. Ja, dus je zit in een wereld waarin zoveel programmeringen zijn. Ook op niveau van spiritualiteit en veranderingen. En ook zoveel geschriften zijn, zoveel boeken zijn. Waarin staat wie we zijn en waarom we hier zijn. Waarom jij dus dan ook hier bent. Want we dan ben jij daarom ook hier. Ja, er is zoveel gezegd en geschreven. Dat, ja dat het echt een klus is om mensen te bereiken. En dat weet jij ook denk ik wel, hè. Dat is een klus. Zonder dat je mensen overtuigt. Of dat je een boodschap wil meegeven van zo zit het in elkaar. Nou, ik ben daarmee bezig gegaan. Vanuit het weten wie ik ben. Vanuit het weten wat er in deze wereld aan de hand is en daarbij ook niet hoog willen roep-toeteren. Zoals we dat hier noemen. Van kijk, mijn verhaal, dat moet je doen, dat moet je doen, dat moet je doen, dat moet je doen. Hoewel ik in heel veel gevallen wel die gedachten eigenlijk heb. Maar ze dan niet uit omdat ik niet wil me vermengen met de processen waarin de ander, jij, je eigen keuzes maakt. Dus dat is soms best wel een taak om daar in mezelf als het ware neer te zetten. En dan toch niet te doen wat eigenlijk heel onprettig is. Maar ik ontdekte wel dat onprettige dingen leiden tot goede dingen.

Dus ik heb op mijn manier een beetje een onprettige route uitgestippeld voor veel mensen. Waarin dingen worden gezegd. Die niet altijd met het puzzelstukje precies passen in het verhaal wat je jezelf of door anderen hebt ontwikkeld, voorgehouden hebt. Ik weet als mensen geïrriteerd raken, als mensen geëmotioneerd raken, als mensen geagiteerd raken, als mensen boos worden, dwars.

Dat er net zo'n **krachtige bloemen uitspatting komt van organische trillingen**. Dan wanneer mensen in liefde verkeren en het allermooiste en het meest zalige en fijnste ervaren. Dat weet ik. Dus voor mij was de route ook eigenlijk vrij makkelijk omdat mensen veel sneller te irriteren zijn en boos zijn. Koos ik in een andere realiteit om de weg toch te bewandelen waarin er veel shock plaatsvinden en boosheid. Ja toch opgewonden van wat zegt een ander nou eigenlijk en daar misschien net niet helemaal de vinger op kunnen leggen. En die route heb ik heel bewust gekozen want voor mij gaat het er niet zozeer om dat ik een boodschap moet meegeven die jij snapt. Evenmin is het andersom ook zo jij bent hier ook niet om jouw boodschap mee te geven dat andere mensen het snappen. Of dat ik het zou moeten snappen. Voor mij is de essentie dat **mensen elkaar in een trilling van emotionele slagvaardigheid ontmoeten**. En wat er ook nodig is om die slagvaardigheid terug te halen. Daar sta ik voor. En dat doe ik dus op heel veel verschillende manieren. Ik merk wel dat het ook een heel proces is in deze wereld. Om met elkaar iets op te bouwen. En daarbij bedoel ik dus op te bouwen dat je elkaar ontmoet en dat je elkaar wat meegeeft. En hoef je elkaar helemaal niet vaak te zien, maar dat is helemaal oké. Of dat wel of niet gebeurt dat is aan iedereen zelf. Maar dat je in feite een gesprek voert wat je continueert. Ik heb gemerkt dat het wel een aardige stevige opdracht is. Dat weet ik ook. Ik ben vanaf 2014 en eigenlijk daarvoor ook al, behoorlijk verder vooral. Maar dat heb ik allemaal op mijn manier en ook buiten beeld weten te houden omdat ik mijn eigen

pad ook kies. En dat niet hoeft mee te nemen in de processen waar in ik nu sta. Maar ik heb wel gezien dat het een hele innerlijke begeleiding vergt van ons allemaal om slagvaardig te zijn en daarmee dus niet meegetrokken te worden in allerlei verschillende parameters van je bewustzijn. Van iets wat je zelf niet denkt. Wat je zelf niet voelt. Ik ben dus jarenlang bezig gegaan onder andere samen met jou. En hier in Nederland en daarbuiten en andere werelddelen ook. Om vertrouwen en respect te doorgronden. **En ongeacht wat de ander zegt dat er een solide, betrouwbare connectie is.** Welke windkracht er ook aanwezig is volgens de één. Tien, windkracht tien. En de ander zegt bij mij is het windstil. Waar heb jij het over? Jij hebt nog heel veel werk te verrichten in jouw leven.

Dat ongeacht het verschil van windkracht, de verbondenheid is respect.

En dus ook inzicht in elkaar zo van dit is wat het dus is. Dat je voor elkaar klaar staat. Ik heb gemerkt dat het een hele stevige opdracht is. Dat weet ik ook. Want dat is ook één van de redenen wat ik doe. Om een verbinding terug te kunnen halen. Ieder mens moet dat zelf doen. Het enige wat ik doe is het samen met jou. En ieder op eigen manier. Maar samen met elkaar. Iets van binnenuit. Heel diep wat in ons echo frequentieveld zit. En dat is een stationair veld. Omdat naar voren te halen. Van wat is het nou eigenlijk om samen met andere mensen te zijn. Gaat het nou om het samen zijn met die andere mensen? Of gaat het misschien om dat ik door en via samen te zijn met andere mensen ook samen kan zijn met mezelf? Het is verbluffend als je daar allemaal instapt. Als je gaat zien wat een grote kosmische bijeenkomst is. Wat andere beschavingen die bij elkaar komen en andere civilisatie groepen en grote confederatie groepen. Hoe die dat weten te bewaken. Top diplomatie, vanuit het hart. En schoon, elkaar schoon laten. En elkaar in waarde kunnen zien. Ook als je het niet met elkaar eens bent. Ik heb gemerkt dat het een grote opdracht is. En ik weet het ook want dat is de oorsprong van wie we zijn. Onze oorsprong is, laat ik het zo zeggen. Redelijk aangetast, gecorrumpeerd in deze wereld. Maar hij is er nog steeds. Zij is er nog steeds. Jij bent er nog steeds. Je bent er altijd. Je zal er ook altijd zijn. Maar er loopt zoveel doorheen. En het opstaan van de top diplomatie in jezelf, het bekrachtigen van je eigen bewustzijn, het serieus luisteren naar wie je werkelijk bent en niet projecteren op elkaar. Maar in coherentie met elkaar aanwezig zijn. Het leven ook vieren in het moment. En de schoonheid van ieder mens kunnen zien. En niet zien van goh wat een vreemd mens in deze wereld. Nee, daar is ook een sterrenreiziger. Die is hier ook. Waar zou hij zijn vandaan komen? Dan vallen alle lijnen open in de dimensies als we dat beseffen. Dat vraagt heel veel. En het oefenterrein is hier in deze aarde deze dimensie. Maar het oefenterrein is erg besmeurd. Dus waar ben ik al jarenlang mee bezig... Om een, laat ik zeggen, een gemeenschappelijk, gezamenlijk, respectvol, waardig veld van communicatie samen te scheppen. Opnieuw. Die niet spiritueel is. Maar hier, verbonden met de aarde. Voeten op de grond. Vastgehouden door de boom. Dat je kunt luisteren naar wat de ander vertelt. En dat negativiteit en geldingsdrang, jezelf daarin heel erg manifesteren omdat de ander iets niet snapt. Dat het allemaal achterwege kan blijven. Simpelweg omdat dat niets met onze communicatie te maken heeft. Dat is een hele grote opdracht. En ik weet dat ieder mens die opdracht in zichzelf voelt. Je merkt het als je met je eigen familie spreekt, biologische familie. Als je niet goed begrepen wordt. Dat je verschillende routes kunt ervaren. Verzet, boosheid, verslagenheid. Maar ook dat je daardoor juist heel versterkend kunt reageren.

Van goh wat mooi dat dit nog niet in gesprek kan komen met de ander want het toont mij zo diep, mijn eigen oor van bewustzijn. Dat ik wel dit kan horen. Het heeft dus niks te maken met iets snappen. Het heeft te maken met reizen. Door middel van je eigen aandacht. Naar een andere dimensie van wie je zelf bent. In dit hier en nu. En dan hoor je andere boodschappen. En dan zie je andere dingen. En andere mensen noemen dat dan je ben van het pad af. En ik zeg nee je bent op het pad. Je bent op het pad om te luisteren en te leren wat deze wereld je laat zien. Wat deze wereld je toont zowel in goede dingen als in hele moeilijke dingen. Als in liefdevolle dingen, als in agressie. Je gaat luisteren naar de communicatie met de velden waarin we leven. En dat betekent ook dat je weer opnieuw gaat communiceren. Op een hele andere manier. Je ziet dat mensen onderdeel zijn van boodschappen. Je ziet dat mensen je dingen laten zien, laten voelen en tonen. Waar geen gevecht op hoeft plaats te vinden maar verbondenheid nodig is.

En **niet dat je die ander kunt dwingen om in verbinding te komen maar jij zelf kan dat wel met jezelf**. Dus hier zijn wij met elkaar in deze wereld.

En je kunt het over allerlei sterrenwerelden hebben en rassen en beschavingen. En ik probeer het al een behoorlijke tijd met elkaar te openen. Maar ik merk ook dat er... echt een heel betrouwbaar, vriendschappelijk... niet van deze wereld afkomstige... pijler moet zijn, vibratieveld moet zijn waarin je elkaar kunt zien voorbij de derde dimensie. Het is heel snel gedaan dat je weer een 3D gesprek hebt. Ik ben niet van die partij. En dat word ik ook niet. Ik heb me er zelf wel redelijk in kunnen ontwikkelen. Om te snappen hoe dat hier werkt. En dat vooral door de school die ik bezocht maar nooit aan meedeed. Ik heb wel gezien hoe ik mezelf de taal van deze werkelijkheid meester maakte. Maar ik kon er niet bij weg uit wie ik ben. Maar ik zie wel hoe snel, en ik heb ook gevoeld hoe snel gesprekken lege blikken zijn. En lege blikken klinkt dan zo blikkerig maar dat wil niet zeggen dat wat er wordt gezegd niet interessant is. Maar dat hoort er ook bij.

Maar het is oppassen geblazen. Als je het hebt over contact en bekrachtigen. Van de levenskracht in jezelf en de één stem wat we een bandbreedte kunnen noemen waarin alles aanwezig is wat er gedacht en gevoeld wordt. En waaruit alles gemanifesteerd kan worden. Het is oppassen geblazen met het gesprek wat ik dus dat lege blik noem. **Verbinding leggen met elkaar is een heel expliciet iets**. Daar kun je eigenlijk helemaal geen oefeningen op leggen.

Dat betekent voor jezelf op jouw eigen manier ontspannen. En als je je niet ontspannen voelt dat je dan toch voelt, ja maar ik laat het hier gewoon bij. Ik laat alles maar gewoon nu los wat er is. Ik kan er ook niks mee. Ik kan er ook wel over nadenken over deze wereld. Ik kan nadenken over mezelf. Maar ik moet op een gegeven moment alles maar laten voor wat het is. En het enige wat overblijft, dat ben ik. En met de gratie van dat ik merk dat ik overblijf. Dat ik mezelf kan ervaren. Dan kan dat alleen maar omdat mijn bewustzijn bestaat. En dan kom je helemaal bij dat nulpunt terug, het startpunt van de waarneming. Het startpunt van de **kosmische observatiekracht**.

We zijn hier ook als getuigen van de bron. Dat is wat we doen. Door hier te zijn. Door jouw leven hier te ervaren op jouw manier. Verbonden met de dingen die jij leuk vindt. En als je van motorcross houdt dan is dat dus heel fijn. Dan is dat in oude woorden een spirituele ervaring. Als je daarbij jezelf ervaart. En een hogere dimensie van jezelf daarin kunt terugvinden. Het is alleen aan jou om te weten waar en wanneer je dat en hoe je dat ervaart. Ja en zo komen we op allerlei hele

belangrijke punten uit en ik heb dat dus op de website een klein stukje over geschreven. En dat stukje zal ik voorlezen. Omdat het ook iets is wat heel erg speelt in de groepen die zich met dit onderwerp op de aarde bezighoudt. En ik lees het ook heel bewust voor:

“Het kan knap vervelend zijn. Boosheden oproepen, negatief denken activeren of ondermijnende gedachten lanceren. Als je hoort of lees of beseft dat je leven wel degelijk een verandering kan ondervinden door jezelf.”

Als dat gezegd wordt, dat is nogal wat.

“Terwijl je mogelijk ziet of zag dat dit niet lukt of lukte. Omdat het aan een ander ligt of lag en niet aan jezelf.”

Dit is een kruispunt wat ik hier nu benoem. Hoe ons bewustzijn erin navigeert.

“Dat kan frustrerende en blokkerende emoties in de macht brengen, binnen in jezelf.”

Het zijn antikrachten die gelanceerd worden.

“We kennen allemaal deze of soortgelijke gevoelens of gedachten. Dat het knap lastig is om te beseffen dat je wel degelijk de kracht hebt om je leven naar een grote boodschap van een verandering te brengen. Deze gevoelens of gedachten kunnen ons alleen dienstbaar zijn. Als we daarvoor en daardoor onszelf aanzetten. En het houdt in inzetten.”

Vooraf het laatste woord. Welkom op deze aarde. En je weet het. Jij weet op jouw manier wat er in je leven aan de hand is. Dat het én belangrijk is én dat het een verpakking is van een groter iets. En dat je je daarin moet inzetten. Inzetten om daar goed mee te kunnen leven. En misschien houdt dat in dat het dan heel hartelijk en ruim wordt en opengaat de problemen met mijn voorbeeld... met familie bijvoorbeeld. Hele nare dingen, moeilijke dingen. Het kan zijn dat het helemaal open gaat. Maar het kan ook zijn dat als je je inzet. Dat het definitief zich presenteert als het gaat verdwijnen uit je leven. En dit was het dan. Vrees niets. Maar wees er wel bij aanwezig. Laat het niet gebeuren over je heen maar zorg ervoor dat je eigen bewustzijn daarbij is. Dus wees daarin de meester van oorsprong. En in de kern houdt dat in. Inzetten. Actief je bewustzijn benutten. Actief je bewustzijn aan hebben staan. In deze wereld is dat redelijk nieuw waar we nu zijn. Vooral omdat het mede door heel veel spirituele modellen. En ook spirituele omgangsregels met jezelf, vertraagd wordt. Want inzetten betekent continu. Inzetten betekent continu. Inzetten betekent niet een moment van meditatie, van ontspanning en verbondenheid en daarna dat lege blik. Dat is het niet. Maar het is ook goed. Ik vind het niet goed. Omdat het anders kan. En omdat we allemaal de vaardigheden om dat andere ook gewoon te zijn. Ik vind dat niet goed. Ik vind het niet goed. Maar wie ben ik om dat zo op deze manier te zeggen. Maar ik kom er wel eerlijk voor uit. Ik ga dat niet verbergen. Ik vind het niet goed dat wij heel veel van onze tijd lege blikken zijn. Blikken met lege gesprekken. En ook bewustzijn in feite ook in een andere frequentie trilt. Waardoor we niet van oorsprong onze opdracht wie wij gewoon zijn in deze wereld, dus de mensheid naar een andere staat van bewustzijn brengen. Daar hebben we geen computers voor nodig. Ik vind het wel heftig om dat te moeten zeggen eigenlijk. Dat ik dat niet nodig vind en niet goed vindt. Maar ik spreek het wel uit. Want dat is wel mijn diepgaande manier van hoe ik naar de wereld kijk. Ik vind het niet nodig dat alles wie jij bent zo in vertraging staat. Ik vind het helemaal niet nodig. Ik vind het ook helemaal niet nodig en ook niet goed dat mensen en jij misschien ook, dat weet ik niet, zoveel te vertellen

hebben ook over je eigen leven en dat het niet gebeurt. Vanwege de gevolgen die slechts gedachten zijn. De gedachten dat je iets tegen je partner zou zeggen wat verstrekkende gevolgen heeft. Nou de gevolgen he. Hop daar zijn ze. Voorbeeld. Ik vind het helemaal niet goed. Dat dát soort dingen gebeuren. Het is de tijd van bekrachtiging. Het is tijd van een grote boodschap van verandering. Het is tijd dat deze mensheid naar een compleet ander vibratieveld verhuist. En dat vibratieveld is er al. Het enige wat er moet gebeuren. Is dat de mensheid met haar intelligentie in dat veld terugkeert. En dat veld dat kunnen we niet buiten onszelf opzoeken, het veld is in ons. Wij zijn dat. Dus die verschuiving is belangrijk. En daarom zeg ik van het is helemaal niet goed om gesprekken te voeren die leeg en kaal en blikkerig zijn. Hoewel ik er best wel om moet lachen soms. En dan is het ook wel weer goed. Maar ik weet wel waar ik over lach en ik ben het zelf niet. En ik hoop dat we dat allemaal goed realiseren, goed realiseren.

Ja dus een bekrachtiging gaan we vandaag doen. We gaan vandaag sowieso vijf bekrachtigingscyclus met elkaar doorlopen, voor de koffiepauze doen we er één. Dat is een zelfbekrachtiging. Na de koffiepauze en tot aan de lunch doen we er sowieso twee. En na de lunch en het einde van de samenkomst doen we er ook nog twee. En ik wil je gewoon vragen en dat heb ik ook aangegeven neem een pen en papier mee. Als er dingen gebeuren schrijf ze op en misschien heb je ook al het voorwerk gedaan. Dat je vijf zaken die nodig zijn om bekeken te worden in jouw bestaan. Bekeken dat je die hebt genoteerd. Of in ieder geval hoe dan ook fysiek of in jezelf hebt genoteerd. En mee hebt genomen. Want het gaat erom dat we via de derde dimensie zien waar we ontrailsd zijn. Het gaat er ook om dat we zien dat we via de derde dimensie de mogelijkheid hebben om multidimensionaal onszelf in te railsen in onszelf. En dat werkt ook via de derde dimensie. Dus het maakt niet uit waar je werkt. Of je dat in 3D doet. Of je doet dat in een andere dimensie die geen getallen hebben overigens.

Hier is het alleen maar 3D vanwege de afwezigheid, althans de inactiviteit van ons bewustzijn die buiten de tijd om navigeert tot directe resultaten in de werkelijkheid. Dat is waarom ze het hier 3D noemen. Maar dat bestaat helemaal niet, een **3D is een fictie**. Dus deze dag gaan we daarvoor benutten.

En ik wil daar ook nog iets over zeggen. Dit wat wij nu doen. Dit wat jij nu doet in jouw bestaan maar nu vandaag ook hier. Dat is de taal van oorsprong. Dit is niet iets wat je zomaar via als je lichaam zijnde moet verklaren als dit snap ik nu wel. Dus je hoeft daar niet 100 keer voor bij mij te komen of iets dergelijks. Maar het gaat om dat je het besef hebt dat het bekrachtigen. Dus daar komt weer het woord. Het inzetten van je bewustzijn. Het ín-zetten van je bewustzijn.

Dus dat heeft te maken met betrokken zijn en ook je gedachten, hè goed uitlijnen. Het inzetten dat is een slagkracht. Het inzetten van je bewustzijn is de taal van de verhuizing naar een andere frequentie. Wat ik net zei je kunt namelijk niet wachten totdat je verhuist zoals heel veel geschriften en mensen vertellen we gaan verhuizen naar de vijfde dimensie. We gaan door een poort heen. Dat betekent dus dat ze ruiterslijk laat zijn om ons door die poort heen te trekken. Het had vijfduizend jaar geleden ook wel gekund. Dus waarom nu dan ook ineens wel? Nee. Wij zijn zelf die poort. Wij verhuizen onszelf naar een ander frequentieveld. En daarvoor moeten we ons bewustzijn inzetten en het inzetten van het bewustzijn zit verpakt in zelfbekrachtiging. Zit verpakt in het doen wat dat is. En niemand, ook ik niet, kan je uitleggen wat dat is. Dat weet je al. Want, daarom zou je hier niet zitten. Bekrachtigen en je eigen bewustzijn inzetten is iets wat je niet kunt definiëren.

Wat je wel kunt voelen is wanneer het niet lukt. Wanneer je moe wordt. Dus **er zit een hele grote verdoving om de vlam van het bewustzijn heen**. En daarom is het besef dat dit zo waardevol is, is ook een die er eigenlijk constant moet zijn. En niet om de wereld naar een andere frequentie te verheffen. Want dan wordt het een externe opdracht. Dat is een gevolg. Maar om jezelf naar andere datapunten te brengen. Van wat er, dus parameters, wat er in jouw informatieveld aanwezig is. In jouw werkelijkheid. En deze werkelijkheid is rijkelijk uitgevoerd in allerlei mogelijke scenario's. We zouden echt in één jaar tijd kunnen we 10.000 jaar scenario in één keer overslaan. Ik heb toen bij mijn allereerste website geschreven iedereen, ging dan over dit stuk, iedereen zal zijn of haar bewustzijn moeten zetten in, als je tot dit punt kunt komen, dat je een offer te brengen hebt aan jezelf. We willen allemaal graag behouden wat we willen behouden. Terwijl we ook voelen dat datgene wat we hebben, we niet hebben. En we willen allemaal graag dat de wereld beter wordt, op een goede manier, langzaam. We zeggen snel, maar als het snel gaat met nodige gevolgen dan raken we ontwricht. Dus, dus, dus moet het rustig. Wij zijn niet van die taal. Wij zijn van rassen. Allemaal verschillende rassen, ik noem het verschillende rassen, wij zijn allemaal van verschillende rassen afkomstig. En sommige ook niet. Maar in ieder geval met de vrije kracht binnenin. Wij doen helemaal nooit langzaam. Dat doen wij helemaal niet.

Opmerking: (..?)

Martijn: De dingen die jij in jezelf weet die er gebeuren. De inzichten die jij in jezelf draagt. Je eigen kluis. Die gewoon openspringt of open staat. Die springt ook boem open. Inzichten zijn er instant. Omdat ze er al zijn. Je oorspronkelijke blauwdruk van de voertuigen, de objecten, de werelden, de confederaties, de constellaties waar je in beweegt, de opdrachten, de missies, de moeilijke dingen, de mooie dingen, de vrijheid, je vriendschappen, het leven, het oneindig goede leven. Wat gewoon maar fysiek te benoemen is. Dat zit binnenin je. Dat hoeft helemaal niet rustig aangevlogen te worden. Voor wat? Snap je, dus dat zijn nog een heleboel dingen die anders kunnen en waarom zouden we dat niet doen? Het is niet dat je nu moet zeggen, zo doe je dat. Dingen gebeuren omdat ze worden besproken vanuit het com-mand center in jezelf. Ja?

Dus dingen gebeuren in deze wereld omdat het in het commandocentrum van jezelf wordt gevoeld, geweten, gezien, zonder het hele constructieveld eromheen hoe je dat zou moeten bereiken. Dat is wie wij van oorsprong zijn. Dus als ik het woord inzetten gebruik, heb je gezien hoor O. (*zegt Martijn tegen iemand uit zaal die iets wil zeggen*), als ik het woord inzetten gebruik, dan houdt dat ook in dat het een actieve beweging is van je eigen bewustzijn. Ik heb een tijdje geleden een gesprek met iemand gevoerd en die was, nou laat ik zo maar zeggen, een vorm van obsessie over een persoon. Had helemaal niets te maken met dit, was allemaal een leeg blik. Maar het waren wel problemen. Dus die persoon was heel erg geobsedeerd door iemand. Toen kwam ik op het punt van bewustzijn, informatie, dingen die er gebeuren, gedrag van andere mensen, die een reactie zijn, kunnen zijn, kunnen worden, als wij instappen in onszelf. En toen vroeg die persoon van, ja maar wat bedoel jij dan met actief inzetten? Actief, wat is dan het woord actief? Wat zou ik dan moeten doen? Dus dat kan ik je niet zeggen, maar weet jij wat jou overkomt? In jouw bewustzijn, wat er gebeurt met jou? Laat ik zeggen dat je aangezogen wordt via de obsessie, de obsessie met die persoon. Ja dat is behoorlijk, zegt hij. Die obsessie over die persoon, die is behoorlijk.

Het is een soort aanzuiging, het is een kracht dat ik constant met die persoon bezig ben. Constant ben ik mee bezig. Nou ik zeg dat is, dat je vastzit daaraan, dat het constant, dat er verbinding mee is, dat is eigenlijk het inzetten waar ik het over heb. Alleen in dit geval niet dat het een obsessie is wat je overkomt, maar obsessie-loos is van wat je zelf beslist. Het zit verborgen in allerlei facetten van het leven om te doorvoelen van wat is nou eigenlijk inzetten, wat is nou een bekrachtiging en wat is nu dus de waarde daarvan. De mensen die zeggen dat ze dit nou wel weten en nu snappen, die roep ik bij deze op om te laten zien hoe het werkt. En dan heb ik het niet over mensen die ik ken, maar gewoon in het veld. Geen lege blik, gewoon boem, doen. Laat het maar zien en laten zien betekent ook dat je er vooruitkomt en dat je zegt wat je echt voelt en dat het ook wat je voelt en wat je zegt ook werkelijk de werkelijkheid is in je bestaan. Dus alles eerlijk bij elkaar neerleggen in je eigen bestaan. En in dit stuk heb ik dus gemerkt, hier in deze aarde, maar dat weet ik, want dat is ook waarom ik hier ben, want dat heeft ook confrontatie nodig, want dat mensen wel zichzelf in gaan zetten en als mensen daardoor mij niet leuk vinden, dat vind ik helemaal niet interessant. Maar ik heb gemerkt dat dát stuk, wij noemen dat hier wel eens de goddelijke kracht, dus de grote boodschap die in jouw licht die zaken laat gebeuren, ik heb gemerkt dat dát zeer zwaar bevochten wordt. En precies daarom heb ik dus deze dag samen met jou gecreëerd om eens goed te kijken en dan mag je gewoon je eigen dingen, en dat moet je ook doen, je eigen dingen inbrengen wat jij vindt wat belangrijk is, wat jij nu in je leven ervaart. Maar het is een hele **belangrijke doorzetkracht**.

Ik zat gisteravond nog bij mijn vader, fysieke vader, biologische vader, lief mens. En toen zegt hij van, goh, hij zegt niet zo heel erg veel. Hij zegt, goh, ja, ja, ja, ja. Gaan jullie het dan, jullie gaan het dan morgen hebben over die kracht. Ik zei, ja, die kracht die ontmoet elkaar. En dan doe ze de groeten allemaal. Dat vond ik zo mooi, want dat was even stil. Ik kon het voelen bij hem dat hij dat van binnenuit er ook bij is. En toen zei mijn moeder nog van, ja, ze zullen allemaal wel niet gaan stemmen, hè. Ach ja, natuurlijk wel, we stemmen allemaal op onszelf. Dat vond ik heel leuk. Twee lieve en mooie mensen.

Opmerking: En groeten terug.

Martijn: Dank, ik zal het overbrengen. Het is mooi, ze zijn nu bijna 80 en geestelijk gewoon heel fit. Lichamelijk her en der zijn er dan wel dingen. Maar ze zijn heel fit. En ja, ze zeggen zelf ook van, wij komen uit een iets andere golf van fysieke opleidingen en opvoeding. Maar het lijkt wel alsof het daardoor nog intenser wordt gevoeld. Omdat het in een vrij korte tijd eigenlijk zich ontknoopt. En dat is natuurlijk niet voor iedereen zo. Maar ik vond het wel begrijpelijk vanuit mijn gevoel, van wat ze daar zeiden. Dingen gaan snel. Heel snel. Ja.

Opmerking: (..?)

Martijn: Jij en alleen jij weet dit. Dat gebeurt in jezelf. En daar kan een hele grote verschuiving in plaatsvinden. Maar jij weet ook dat als er dingen zijn in jouw 3D bestaan, die een bepaald gewicht hebben, en daar bedoel ik mee een invloed hebben. Jij weet ook of het nodig is om daar ook naar te kijken. Ja, en dus dat is de vrijheid van wie wij zijn. Dat we zelf kunnen kijken wat het is. En wat jij vertelt, ja. Het is ook echt de tijd om aan boord te komen. Ja.

Opmerking: *(iemand verteld een persoonlijke ervaring over haar ouders, de nieuwe woning en alles dat lijkt aan te sluiten op hoe ze het bedacht had. Ze zegt*

het kan, het heeft zo te maken met de binnenwereld. Ze kan steeds meer wonderen voelen. Refereert nog naar het metafysische bewustzijn).

Martijn: Het is heel gelaagd hè op dit onderwerp dat je een boodschap van een verandering verkondigt, door het vertrekpunt van uit je eigen bewustzijn, vanuit welke verdieping, jij met je eigen binnen intelligentie aanwezig bent.

Als je deelnemer bent in deze realiteit, 3D, en je zegt, nou ik ben ontwaakt, ik ben nu spiritueel geworden. En je bent nog steeds deelnemer in een spiritueel systeem.

Als je bewust wordt dat het niet om spiritualiteit gaat, maar om een grotere macht en kracht van oorsprong in jezelf. Dan wordt het vertrekpunt anders. En dan komt er een moment dat je merkt, ik doe niet meer mee. En op het moment dat je niet meer meedoet, met je bewustzijn, hè, want je loopt in deze wereld in systemen. Het gaat om hoe je bewustzijn navigeert. Als je merkt dat je **niet meer meedoet met iets, dus geen transportsysteem waarop je wordt meegevoerd, maar jij bent de fabriek van gevoelens en gedachten.** Dan zult je ook merken dat zodra je niet meedoet, dat je dan weer in de stoel van de commander komt, van de mede-commander. En dat je dan ook effecten krijgt in deze wereld te zien, die naadloos, naadloos reageren. Op wat jij uitzet en dus inzet. Dus waar wij het over hebben, is, en dan ga ik het toch even in hoge laag zetten in het menu-tje zeg maar, maar het is niet hoog en laag in potentie, het is een andere visie. Als je over alles heen kunt kijken, dus alle systemen, als je alle modellen en spirituele systemen kunt overzien en ontstijgen, dan kom je uiteindelijk op het flight deck van wat dit soort werelden laat meemaken. En als je op dat flight deck komt, dan zie je als je in zo'n realiteit kijkt als deze, dan zie je dat die realiteit bevoorrad is met allemaal verschillende overtuigingsystemen. En dan zie je mensen vanuit dat flight deck, zie je mensen, miljarden mensen, zie je in die systemen, verbonden met bepaalde **overtuigingsmechanismen en dat zijn programma's van andere intelligenties**, zie je die mensen zichzelf daarin evalueren. En je ziet ook dat het die mensen goed doet. En je snapt ook, goh als ik zelf in die wereld zou zijn, zou mij dat ook goed doen in zo'n situatie. Maar waar wij het nu over hebben, waardoor je dus dat huis, het zijn fysieke dingen, maar het zijn antwoorden op een diepere, grotere opdracht die in jezelf ligt, waardoor de weg openspringt. Als je op dat flight deck naar die wereld kijkt, dan zie je, goh ik zit nu helemaal niet meer als deelnemer in die wereld. Waarom denken die mensen die daarin zitten, allemaal volgens die systemen? Wat brengt hen daarin vooruit? Terwijl vanuit dat flight deck kun je heel goed zien, daar zou dit, die persoon zichzelf in moeten herkennen. Die persoon zou nu, nú zichzelf moeten kunnen herkennen. In deze situatie. Dus los van de pijn en drama, maar zou zichzelf moeten kunnen herkennen in de emoties, in de gevoelens, en daarin met dit inzicht, en deze kennis dat deze wereld dus een opgerichte wereld is, zou die persoon daar als commander, en als mededesigner, of opener van scripten en scenario's, of als schepper, is maar net wat er besloten wordt, daar in die plek moeten instappen. In zichzelf. En dat is waar wij het over hebben. Daarom ligt er ook zo'n enorm breekpunt, er zit echt een breekpunt in wat inzetten van je scheppingskracht en je eigen intelligentiekracht is. En dat is ook het lastige, kan het lastige zijn, dat wij kunnen elkaar bevoorraden met informatie, ik bevoorrad jou ook met stukjes, maar als je die informatie dus hebt gehoord, kan dat wel een inzicht tot leven wekken, maar op het moment dat jij het in jezelf ervaart, dan is het totaal anders, zoals ik het heb gezegd met de informatie. En daarom moet je ook niet vastzitten aan elkaars vorm van informatie, je moet dus

naar je eigen bekrachtigingsveld gaan. Want jij voelt op dit moment in jouw bestaan hier op de aarde, via jouw dingen die je meemaakt, voel jij die kracht in jezelf of voel jij die bestemming, of voel je de reden van wat je zou moeten doen, dat je voelt van wauw, hier gaat het om. Jij voelt dat, en jij voelt dat wel via de route van jouw bestaan. Dus het kan op een hele andere manier tevoorschijn komen, en het kan dus ook een andere situatie zijn. Dus als ik dat verkeerd zeg, of anders zeg, dan moet je dat gewoon zien, en iedereen moet op eigen manier kijken wat dat is wat daar wordt gevoeld. Want het inzetten van die kracht, het inzetten van je intelligentie, is iets heel moois.

Voordat ik in deze wereld kwam, was ik aanwezig een mede-onderzoeker, want daar heb ik ook mijn voorbereidingen in getroffen, en dat heb ik allemaal niet alleen gedaan, doen we met een enorm grote coalitie. En wij zijn van een afdeling dat wij echt besloten hebben dat we erin gaan, om van binnenuit, zonder spiritualiteit, passend ook bij deze tijd van kunstmatige intelligentie, waarin mensen zien, hé, het is mogelijk dat mijn intelligentie wordt aangepast, door iets externs, dat moeten we niet hebben, we moeten gewoon onszelf zijn, en vanuit onszelf samenwerken met die andere intelligentie. Maar van waar ik vandaan kom, hebben wij onderzoek gedaan naar, wat het allerbelangrijkste is, en ik zeg het precies zoals het is, wat de enige weg is, om deze wereld, en dat is niet omdat het mijn weg is, dus die haal ik gelijk weg, **de enige weg is om deze wereld naar een ander vibratie, intelligentieveld te brengen, waardoor het veld communiceert met andere scenario's.**

En andere scenario's betekent dat mensen, ineens andere dingen gaan denken. Het betekent dat mensen ineens andere keuzes maken. Het betekent ook dat mensen ineens in het bezit zijn weer van kennis, die er al die tijd al was, maar ze niet konden pakken. En wat we hebben gezien is, dat het scheppen van eigen vermogen, dus het inzetten van jezelf, dat het maximaal bewaard moet worden, door wat ik aan het begin zei respectvol met elkaar om te gaan, dus nooit elkaar vervuilen, ook niet publiekelijk, niet elkaar aanvallen, niet tegen andere mensen zeggen hoe het zit, ja jij zit nog in de matrix, jij zit nog in de matrix, nou ik ben uit de matrix. Dat dus allemaal niet. Mensen die die dingen zeggen die kennen de kern van zichzelf absoluut niet. Want als je in de kern van jezelf echt verbonden bent, en geen kopiegedrag vertoont van wat er in het veld wordt gezegd, dan zeg je dat niet, want dan wordt dat namelijk ook niet gevoeld. Dat is een hele hoog, zachte en krachtige, aardige kracht, die altijd zal spreken vanuit iets wat de ander niet beschadigt en niet een plek geeft, van wie en wat je, waar je bent. Wij zeggen daarover, dat is conflict uitnodigend. Gaat ook, druist ook in tegen alle diplomatieke, harts-diplomatieke ethiek. Als er met mij iets aan de hand is, dan kan iemand dat bijvoorbeeld vragen, als er iets met jou aan de hand is, kan je dat vragen, is er iets, of merk ik dat verkeerd, zo. Nee er is niks, nou dan is dat ook goed. Ik moet hem even afmaken hoor, vanuit die plek waar ik vandaan kom, hebben wij heel diep onderzoek gedaan, heel grote voorbereidingen getroffen, en op heel veel verschillende plekken, hebben we onszelf gemanifesteerd in de matrix, matrixen, wij hebben ons vastgelegd op allerlei verschillende plekken, dat we tot consensus kunnen komen met dit veld, dat we in samenwerking kunnen komen en tot vriendschap kunnen komen, met de moeilijke punten in dit veld, waarop het lijkt dat we het niet gaan redden, als mensheid, dat je denkt van, er is zo'n grote macht, dit krijgen we er nooit doorheen. Wij zijn op die plekken aanwezig, specifiek

op die plekken zijn wij aanwezig, om te zorgen dat we vanuit vriendschap, eerlijkheid, openheid, transparantie, goedaardigheid, met alles omgaan, wat een grotere kracht zal zijn om het die kant uit te buigen. Want jij wil alleen die ene kant uit als mens in 3D, omdat dat voor jou op dat moment, de enige bekende route is, die je kunt nemen die goed is voor jezelf.

Dat gebeurt op kosmisch niveau ook, en wij hebben gezien, en dat is waar het werk ook op ligt, **dat het moment dat iemand zich inzet, en niet theoretiseert, en dat kunnen hele kleine stapjes lijken, en dat is waar mensen afhaken in deze wereld, omdat ze denken dat de grote verandering, met megagrote stappen komt, nee, dat zijn matrix reacties. De echte veranderingen komen door de kleine, zeer belangrijke, actieve inzetmomenten van het eigen bewustzijn.** Wij hebben dus gezien, dat bij **het werven van eigen bewustzijn, terughalen, dus het inzetten, dat daar zichtbare, daar zijn hier geen woorden voor, dat er zichtbare, moment, oeroude tekens van bewustzijn, vanuit de mens zelf aanspringt. Je kunt het zien als een soort lichtveld, maar het is een taal instructie, een krachtveld, die springt aan, wij hebben gezien dat het aanspringt, op het moment, dat niemand iets gelooft.**

Maar op het moment, dat de mens, de persoon, het wezen zelf, in zijn haar moment van bestaan, kiest voor de absolute, moment waarin hij zij verkeert, absolute waarheid wat er gevoeld wordt, wat er gezegd wordt en wat er met aandacht ook ingenomen wordt, hop, ingetrokken, en daarna wordt gekeken, en op het moment dat dingen, niet als een machine doorgaan, tak-tak-tak-tak-tak. Het is een verhaal, rak-tak-tak-tak-tak-tak, het filmpje draait maar door, en Boem!

Op pauze. Dit krijgt mijn aandacht. (*Martijn maakt diepe in- en uitadem teug*).

Op het moment dat het stopgezet wordt, dat is het vermogen, dat is waarom ze ons hebben onderworpen aan tijd, op het moment dat het stopgezet wordt, wat aandacht behoeft, zal het moment waarin aandacht wordt ingezet, dat is een heel mooi bijzonder iets, dat is de kus van het vrije leven, **dat het moment dat daarnaar gekeken wordt, jij kijkt daarnaar. Dat je gaat voelen, niet doet wat Martijn zegt, niet wat een ander zegt, maar dat je met je bewustzijn goed bij jezelf bent en gewoon ervaart van, wat is dit, wat is aandacht, wat is dit, dat ik mijn aandacht erop zet.** Hé, mijn aandacht is verslapt, he he he, how, hoe kan dat (*Martijn fluistert*), erin, boem, taal aan, daar is die, kosmische taal, taal aan. **Daar gaat alles om, als mensen zich niet iets laten overkomen, maar de verdoving van aandacht voor jezelf, wat jij voelt, wat je meemaakt, wat je denkt, wat je, wat er allemaal gebeurt, als dat in pauze wordt gezet, en je gaat daar je aandacht op zetten, dan is het moment van, wat is aandacht nu eigenlijk, en wat doe jij, wat voel jij, daar ligt je oorspronkelijke zijn kracht, daar, daar wordt hij weer op gestart.**

Wij hebben gezien, dat het op geen enkele andere manier te behalen is, dat is waarom ik, vol hart, dus ik persisteer in mijn missie en ik zal altijd trouw blijven aan de eed die ik in mijn hart draag, om de waarheid te vertellen, dat ieder mens, beschikt, als hij, zij het vermogen, zichzelf toestaat, om er met aandacht te kijken, naar de dingen in het leven, hier, niet uit een boek, maar wat hier gebeurt, dat daarmee, de goddelijke taal-vlam aangaat, en ook de inzet van die kracht, die een command is, waarin heel scherp, soepel, liefdevol, maar heel gericht, gedacht, kan worden, met het bewustzijn, boem! dat laat gebeuren in de werkelijkheid waarin je leeft. En dan moet je ook staan voor wat er gebeurt. Niet denken van, nou, nu moet ik, dat morgen of vanmiddag meemaken op die en die manier. Het veld

waarin wij gedijen, de werkelijkheden, die deze werkelijkheid tot een totaliteit van realiteit gemanifesteerd lijken te hebben, die tonen dat op alle mogelijke manieren en er zijn controllers, dus controleurs intelligenties, die scheppingsreacties, dus dat wat jij inzet, wat zich toont in jouw werkelijkheid, omdat uit de voorgrond, als het ergens op jouw voorgrond terecht komt, dat je het kunt herkennen, om dat weg te brengen naar de achtergrond. En dat gaat heel snel, dus het vraagt maximale aandacht, vanuit de warmte en je hart, het vraagt maximale liefde om te kunnen kijken wat gebeurt er eigenlijk in het geheel Dus niet alleen in mijn kamer of in mijn kantoor of bij mijn kinderen of bij mijn opa en oma, maar het gaat erom dat je dit doet, open, hopen, en dan gaat ie, dus op jouw manier en ik wijs niet naar deze fysieke werkelijkheid maar jij op jouw manier dat je ziet in jouw leven wat er allemaal gebeurt en dan start de communicatie ook op. Alles is nauw verbonden en verweven met elkaar. Wij hebben gezien en dat weten wij en dat is niet de waarheid omdat ik het zeg, maar wij weten, **dat in deze wereld hier alleen het inzetten van het eigen vermogen, het bekrachtigen, het stilzetten, het bekijken daarvan en dat komt heel vaak in een soort conflict omdat het niet een spirituele gebeurtenis is, maar het is de hoogste spirit van jezelf die dat dus doet.**

Wij hebben gezien dat alleen daar, door die aandacht, de taal aansprijgt. En precies daar gaat de kosmische oorlog over, precies daar, gaat de kosmische oorlog over. Er zijn dus verschillende intelligente, wij zijn verschillende informaties, wij zijn **informatiedragers** vanuit verschillende richtingen, maar er is één oorsprong daarbinnen in, en het gevecht gaat er om, om je dat stuk, wat ik net benoem, niet te laten doen, om je dat een keer te laten doen en het daarbij te laten. En daarom zei ik vanochtend er zijn een hoop mensen en het is niet een oordeel of zo hoor, het is gewoon dat ik het meegeef als boodschap, om alertheid, pay-attention op dit, verder mogelijk te kunnen laten groeien, maar er zijn een hoop mensen die denken dat als je dit snapt, dat je het dan ook doet. En dat is niet zo, we hebben elkaar nodig, in deze wereld, en de kwantum reacties en de **kwantumfysica tonen ons eigenlijk gewoon heel klip en klaar wat er gebeurt als we afwezig zijn.** En het is tijd dat we weer terug zijn, en die tijd die is nu, het is tijd om weer aan boord te stappen, het is ook tijd om versplintering tegen te gaan, het is ook tijd om eerlijk te zijn, mensen die verdelen en versplinterd zijn, mensen die daarin beschadigingen waren aangebracht, dat ze ook deze boodschappen, en soms moeten daarvoor hele grote persoonlijke ego's, en beschadigde stukken moeten daarvoor opengetrokken worden maar dan moet je daar ook met elkaar voor staan en die persoon ook, personen ook, liefde geven, want dat heb ik ook nodig als zoiets met mij gebeurt, dat heb jij ook nodig als zoiets gebeurt, niet een veroordeling, maar een opname met elkaar, dat je hartelijk bent, dus dat overstijgen, maar er zijn een hoop dingen aan de hand, en het is echt heel erg nodig, om te beseffen, dat daarvoor een verbondenheid nodig is op een ander niveau. Dus je kunt dit met elkaar doornemen en jij kunt het in je eigen bestaan allemaal doorlopen en inzetten. Maar er zit een grotere kracht in het gezamenlijke veld met elkaar, als dat je alles alleen doet, en dat is op een bepaalde manier ook niet waar wat ik nu net zeg, maar in deze dimensie hier, zoals het nu manifesteert, is het heel erg nodig dat we beseffen we zijn allemaal familie van elkaar, iedereen doet op de eigen manier, we zijn allemaal familie van elkaar, niet boos zijn op elkaar, ook niet als iemands gedrag wat vreemd is voor jou of dat het niet nodig is hoe de ander zich gedraagt, goed zijn voor elkaar, lief zijn noem ik dat, lief zijn

voor elkaar, hartelijk zijn. Ga eens een keer met elkaar in gesprek, als je in een ruimte bent waar weinig mensen zijn die je kent, dat die mensen jou ook kunnen zien, van hé, ik heb iemand nog nooit gezien, wil jij ook een kopje koffie, dat, we zijn familie van elkaar, dus dat is heel erg belangrijk, want dat heeft te maken met die inzet van die kracht. En daar staan we nog veel te veel alleen en dat heb ik ook gemerkt hoor er zijn in de afgelopen jaren behoorlijk veel bijeenkomsten geweest en ik zie het dan toch gebeuren, en voor de mensen die dat misschien niet leuk vinden die kunnen dan beter het opnameapparaat uitzetten, maar ik zie het toch gebeuren dat er vaak uit een 3D lege blik vriendschappen ontstaan. En dat is bloedgevaarlijk op dit onderwerp, je weet het wel, en dan heb ik het over het voedende intelligente hart, dus bloedgevaarlijk om allerlei connecties en vriendschappen te sluiten en projecten op te zetten als die plaatsvinden vanuit dat lege blik. En daar moeten mensen eerlijk in zijn want je kan beter met een hele hoge opdracht gevuld door de dag of een ontmoeting, met die hoge opdracht in jezelf open naar huis, en dan kan je daar jouw dingen doen, en dat zet je door in jouw realiteit, en dat is op zich ook al vaak een opdracht om dat thuis door te zetten, dat je jezelf kunt behouden. Maar wat er gebeurt is dat doordat mensen dat soort dingen doen en ik roep niet op dat het niet meer gebeurt, maar wel dat er heel zorgvuldig naar gekeken wordt, dat mensen vanuit dat lege blik met elkaar in gesprek gaan dat er daardoor ook weer dingen gebeuren waardoor mensen uiteindelijk niet meer vanuit dat gesprek met elkaar omgaan. Mensen die elkaar na een aantal jaren niet meer leuk vinden, mensen die elkaar negatief bejegenen, over elkaar dingen zeggen die niet kloppen, een opmerking via telegram over elkaar uitzetten, dat zijn dingen, dat heeft niets te zoeken in het stuk waar ik voor sta, en volgens mij heeft het ook niks te zoeken in het stuk waar we met elkaar voor staan, en dat heeft te maken met een hoge intelligentie van jezelf, als jij goed kunt kijken vanuit je eigen bewustzijn wie je werkelijk bent dat je vanuit een andere wereld komt, en nu hier bent, dan zie je ook wat wel en niet bij je hoort, en dat is zo'n kwestie van afstellen. En dat heeft alles te maken met bekrachtigen. Ja. Ja.

Opmerking: Ik ben hier voor her eerst. (...?) omdat er werd gelachen over iets wat jij zei, en toen voelde ik dus heel erg de groep die iets vindt, en toen dacht ik, oh dat is een mooie oefening, dus ik ga het nu eigenlijk zeggen, om te kijken hoe dat voor jullie hart is, in liefde, ik ga wel stemmen.

Martijn: Ja.

Opmerking: Ik geloof dat ik krachtig genoeg ben in liefde om toch iets te doen in de wereld.

Martijn: Ja, fantastisch. Dank je voor de samenwerking, dat is ook wat ik doe, samen dus nu met z'n allen. Ik benoem heel vaak dingen, waar reacties op zitten, die reacties hoeven overigens helemaal niet te betekenen dat, dat zou betekenen bijvoorbeeld van, ja nou maar als jij zo ver bent met bewustzijn, dan stem je niet meer, helemaal niet, dat heeft er niks mee te maken. Maar dat is waar ik altijd naar kijk, ik ben altijd bezig, samen met elkaar, om dingen los te trillen, zodat dat ook gezegd kan worden. Want er gebeurt er dus iets, wat, jij zegt dat nu, dus jij bekrachtigt jezelf, er gaat nu iets, er is nu iets gebeurd, dat is natuurlijk heel erg mooi, en dat geef je dan ook weer aan elkaar mee. Het is mooi dat je het zegt. Ja. Ja.

Vraag: Ik heb nog een vraag over de diepere opdracht. Bedoel je dan de opdracht voor de mensen die er nu op aarde zijn of een persoonlijke opdracht. (..?)

Martijn: Er zijn een hoop groepsopdrachten of eigenlijk civilisatieopdrachten gaande. Dat is sowieso, maar waar ik aan refereer, dat is een goede vraag van jou, waar ik naar wijs, is de opdracht die in ons zelf ligt opgeslagen. Met andere woorden, als jij iets doet in je leven, waar je je niet helemaal senang bij voelt, dan gebeurt er iets, dan klopt er iets niet. Dan heb je dus een opdracht, maar het is niet iets uit je hoofd, dat het weer zuiver moet zijn. Dan moet je het zeggen, of je moet iets weghalen uit jezelf, je moet iets weer in lijn brengen. Dat is de opdracht waar ik aan refereer. Altijd. Dus dat is wat ik bedoel.

Vraag: Hoe in puurheid te zijn.

Martijn: Ja. In synchroniciteit met jezelf, dat je voelt en het wil nog steeds niet zeggen dat je dan voor de ander helemaal prettig bent in wat je hebt gezegd, dus wat ik heb gezegd, maar **altijd zorgen dat gedachten weg worden gehaald. Want gedachten komen voort uit een onbalans. Als je in onbalans leeft, heb je gedachten. Systeemgedachten.** Als je in sync bent met jezelf en ik weet echt wat ik zeg hoor, dat is voor een hoop gedachtengolven, is dat bijna een onhaalbaar iets, maar het is niet zo. Als je in synchroniciteit met jezelf loopt, leeft, dan zijn er eigenlijk alle systeemgedachten zijn weg. Dus daarom, dat is de opdracht.

Vraag: Zijn er wel gedachten of is het gewoon weten?

Martijn: Dan zijn er geen constructievelden, hele systemen waar je doorheen reist. Dus dan is het alleen in het moment waarin je nu bent, waarin je nu handelt. En vanuit dat nu kun je ook weten ploep dat doe ik morgen. En dan is het ook klaar, want wat er dan morgen is, dat is dan dat moment, dat nu moment, waarin je je daarover buigt en het opengooit. Dus dat heeft ook te maken met een diep vertrouwen in jezelf. Dus dat is eigenlijk waar ik naartoe wijs, die boodschap. En we leven niet naar onze eigen boodschap, want daarom hebben we zoveel toestanden en dingen die er eigenlijk helemaal niet toe doen. En dat kan ook als we **in die boodschap van onszelf komen, dus eerlijk, oprecht en onszelf ontbloten, afstemmen op wat het leven moet zijn, dan zult je ook merken dat je die grotere boodschap, die in diezelfde frequentie ligt opgeslagen, is allemaal beveiligd vanuit de groep waar je vandaan komt. Jij kunt alleen je boodschap uitvoeren, als je de boodschap van jezelf ook bent.** Dus die grote boodschap van waar je vandaan komt, wat je in deze wereld komt inbrengen, wat je meekomt openen, ontwikkelen, creëren, scheppen, resoneren, kennis op een andere manier hier laat komen, binnen kennis. Die frequenties kunnen alleen, en zo is het geborgd door alle beschavingen die missies hierin voeren, **die kennis kan alleen open, als je zelf naar je eigen boodschap luistert. Dat is een beveiliging. Dat zit heel geavanceerd, organisch in elkaar.**

En dat merk je ook, want als je niet in balans bent, als je niet naar je eigen boodschap luistert, wat jij fijn vindt, dan ga je ook merken dat je minder connectie hebt met dit onderwerp. Dan kan je het ook minder goed lezen, kun je het minder goed voelen, je registreert minder, je kunt jezelf gaan verzetten tegen deze informatie. En dat zie je dus ook, dat het twee verschillende soorten beschavingen zijn. Je hebt een beschaving op deze aarde die zich kan manifesteren als een

boodschapper van, laat ik zeggen, een origineel bewustzijn, dus systeemloos. Die mensen, die hebben ook een ander boodschap voor de wereld. Die zien andere dingen in de wereld. En je hebt mensen, die leven helemaal uit hun eigen boodschap, die luisteren niet naar wie ze zelf zijn, die zijn het systeem. Die mensen kunnen ook geen contact krijgen met die binnen boodschap waar ze vandaan komen, omdat ze het systeem zijn. En dat is een andere intelligentie. Dat is wat we dus nu heel sterk in de wereld zien. En daar niet in gevecht mee gaan, niet boos zijn, niet kwaad zijn, niet de anderen willen overtuigen, ook niet moedeloos zijn, gewoon zien, dit is wat er nu is. Op het moment dat je hier straks niet meer bent, in zo'n realiteit als deze, hoe dat dan ook gebeurt, op het moment dat je hier niet meer bent, dan kijk je terug en dan zeg je, my goodness, ik was daar binnenin. Goh, waarom kon het, en dat kun jij dus wel, maar dat is even mijn taal zoals nu, waarom kon ik het in het moment dat ik daar was niet zo zien zoals ik het nu kan zien? Terwijl ik het wel kon. Waarom luisterde ik niet gewoon naar het leven wat ik echt nodig heb? Waarom liet ik me zo leiden door gedachten, aannames en angsten en toestanden? En wat maakt het nou uit, eenmaal eruit uit deze wereld, wat maakt het nou uit dat ik per se, ik wilde al die tijd systeemloos zijn, wat maakt het nou uit dat ik me, waarom moest ik nou zo in het systeem blijven, uit angst, om systeemloos te worden? Wat een gekke gebeurtenis was dat. Dat kan je dan heel duidelijk zien. Ja.

Opmerking: (op geluidsoptname niet goed hoorbaar) Iemand verteld dat ze bloemen kocht bij een bloemenman en deze ging uitdelen op de markt. Ze kocht zes bossen en vroeg de bloemenman het plastic en elastiekje eraf te halen. Deze ging ze uitdelen één voor één. Binnen twintig minuten waren alle zes bossen uitgedeeld. Ze ging nog een keer naar de bloemenman, en die werd al wat prikkeliger. Toen ze de derde keer bij hem kwam om zes bossen bloemen te kopen zei de bloemenman dat hij nu allemaal mensen zag lopen met zijn rozen bloemen, dus ik verkoop niet. Ze werd zelf prikkelbaar en op het moment dat ze met de laatste zes bossen de markt op kwam om uit te delen raakte ze geen roos meer kwijt. Ja. Omdat ze prikkelbaar was. Ging bij haarzelf naar binnen.

Martijn: Dus die reacties die je ervoor had dat mensen, dat je die rozen dus wel aan de mensen mee kon geven. De openheid waarin die interactie wel was. Dat is een andere realiteit. Dus dit zijn allemaal dimensies door elkaar heen, allemaal verschillende scenario's. En in het ene scenario kun je ziek zijn, in het andere scenario kun je gezond zijn. Dit gaat eventjes goed tegen het scheenbeen aan van de reguliere geneeskunde, maar het is kwantum fysisch het is aantoonbaar. En, ehm, eh, je zit dus in verschillende scenario's. En het bekrachtigen van jezelf en daarop instappen, is werken met de scenario's. En als je emotioneel onderuitgaat, of je wordt opgeknoopt, gekoppeld aan de mening van een ander, die jou daar een, ja, ongenoeglijk gevoel door laat ervaren, je raakt dus uit je balans, dan krijg je dus dat. Dan kan je dus net zo goed ophouden te doen wat je doet.

Opmerking: Of je draait hem om. Want ik draaide hem om en daarin, ik voelde hem weer.

Martijn: Dus hield je op met wat je op dat moment deed. Dat stuk waar je in terecht was gekomen stopte.

Opmerking: Ja en dat stopte en dus vlogen de rozen weer uit, uit naar de mensen. (...?)

Martijn: In de jaren 50 was er een, nou, en dat is helemaal uitge... ge... door geperfectioneerd, zijn er allemaal remote viewing legergroepen op de aarde actief geworden. Die zijn, ik heb je gezien hoor, en die zijn met, ehm, in de koude oorlog is dat helemaal geperfectioneerd, zijn ze met remote viewing, met de kracht van de mind in dit geval, zijn ze aan de slag gegaan om scenario's aan of uit te zetten. Een scenario was bijvoorbeeld dat ze een, ehm, een kruiser van de Amerikaanse marine, dat ze daar het radarapparaat plat legde, door middel van remote viewing. Dat lanceerbuizen niet meer gevuld werden met de torpedo's. Dat gevechtsvliegtuigen over een weer niet werden gelanceerd. Die konden niet opstijgen omdat er een team remote viewers was, die met hun eigen vermogen bepaalden wat de uitkomst was van een scenario aan de andere kant van de wereld. Dat zijn dus remote viewers, maar je kunt dat ook doen vanuit een hele diepe betrokkenheid met de wereld. Er is zo'n kracht in jou en er is zo'n souplesse in je, er is zoveel energie aanwezig om je in te zetten, maar voor dat stuk is dus nodig om bekrachtigingen en het inzetten van je eigen bewustzijn te ervaren. Niet te snappen, maar te ervaren. Je moet het in jezelf ervaren, zodat jij weet van dit is het. Ik heb het gezien, het heeft minutenlang geduurd, maar het kan ook zijn, goh dat was een kort moment, twee seconden heb ik het gezien, dit is het. Het gaat om dat je het herkent.

Opmerking: (..?) .. zei je als je niks voelt is dat ook een aandachtspunt. (..?) .. Als je niks voelt wat voor effect heeft dat dan? (..?)

Martijn: Wat heeft het te betekenen als je niks voelt, plat gezegd. Nou, daar kan ik niet zo recht op antwoorden want dan zou ik echt veel te kort door een bocht gaan die niet eens bestaat. Maar we kunnen wel zeggen dat we het voelende vermogen, dus dat is het **betrokkenheidsvermogen** dat je jezelf weer op iets richt, het effect daarvan, dat kunnen we gevoel noemen, maar dat is een soort bewustzijnstoestand die er weer is, **dat die belet wordt in je brein om ontvangen te worden**. Dus dat andere veld van betrokkenheid wordt belet door iets in je brein. Dus het breinveld, dat is een groot informatieveld, is dermate goed geprogrammeerd en er is veel gebeurd, waardoor dat veld krachtiger lijkt te zijn, is het niet hoor, maar lijkt te zijn dan het voelende veld. En dat kun je opheffen, dat kun je oplossen. Dat veld, dat kun je, dat zijn allemaal bits and bytes noem ik dat, dat veld, dat kun je rustiger maken, en ontspannen, verwarmen en weg laten spoelen, opheffen, dat kan. Dus het heeft te maken met dat je brein op dat moment, en dat kan zo in één seconde tijd, kan het in één keer veranderen, zonder trauma toestanden en allerlei sessies, want er zijn shocks nodig en inzichten. Maar dat is het, het is niet omdat je het niet kunt, dat meer een deel van de mensheid zit in zo'n situatie. En ook mensen die met heel erg bewustzijn bezig zijn, en veel kunnen voelen, die kennen dat ook. Ik ken dat ook. Ik ken ook dat er dingen gebeuren, die in één keer een soort slot proberen te brengen, op een bepaalde gemoedstoestand vanuit wie ik ben. Daar ben ik me bewust van. En op dat moment ga ik direct naar mezelf toe. En ook naar mijn eigen denken, koppel alles los. Daarom heb ik heel vaak gezegd, ik ben niet zo makkelijk om mee te leven, omdat ik heel primair reageer op mezelf. En daar ben ik ook heel blij mee.

Vraag: je had het over wij. Kun je opnoemen welke wij je bedoelt?

Martijn: Welke wij wijs jij nu, welke uitspraak van mij? Kun je hem ietsje groter maken?

Vraag: (..?)

Martijn: Dat is de wereld waar ik vandaan kom. Dat is de onderzoeksgroep. Dat is een hele grote alliantie van honderden duizenden engineers, ontwikkelaars, eigenlijk is het een leger.

Vraag: (..?)

Martijn: Ja. Nou, nee, niet in deze dimensie. Een aantal. Maar waar ik aan refereer is een grote coalitiegroep en die is aanwezig in een andere dimensie. Continu. En operationeel.

Vraag: Operationeel hier?

Martijn: Ja. Zeker. Ja. Ja. Daarom weten wij ook wat er moet gebeuren. Daarom ben ik ook heel secuur. Ik wil en ook, en dat geldt ook voor mijzelf, ik wil en de ruimte overhouden, en ook voelen om in deze wereld de mooie dingen ook te kunnen ervaren. Gisteravond ging er gewoon een gevoel door mij heen van, goh, ik heb echt behoefte om weer eens even door de bergen te wandelen in Zuid-Frankrijk. Dat kon ik niet bedenken. Weet je. En dat zijn ook de dingen, dat hebben we allemaal nodig. En dat kan ook een boswandeling zijn in Drenthe. Dat heb ik ook drie dagen gedaan. Drie dagen achter elkaar gewandeld. Wel eerst andere schoenen gehaald, want in deze tijd heb je gelijk natte voeten, dat is niet erg, maar dat was wel heel zwart. Maar je moet dus zorgen dat je wel verbinding hebt ook met deze wereld hier. En daarom kan ik dat werk ook verrichten. Ik vind mijzelf ook helemaal niet belangrijk. Ik vind mijn boodschap belangrijk, omdat het onze boodschap is. Dat vind ik belangrijk. Ja.

Vraag: (..?)

Martijn: Ja je stond op het vlieg dek en keek naar die wereld, ja. Ja. Ja.

Opmerking: En ik zag, er waren verschillende... (persoon schraapt keel) Sorry, ik heb me heel lang niet gepraat. Verschillende (...?) en dat zit allemaal verbonden met touwtjes. Allemaal met elkaar verbonden. En dat zit bovenin een knoop. Ik zie het maar zeg het maar zo, maar het is ook een knoop. En eigenlijk moeten wij die knoop losmaken. Dan valt alles los, het touwtje is niet meer vast, en dan pas kunnen ze met hun bewustzijn zeggen van hé, klopt dit nog wel, kunnen ze er anders naar kijken.

Martijn: En deze moet je weghalen, dit, wat je nu zegt. Klopt helemaal wat je zegt, maar deze moet eruit, want dit is het niet. Dus het klopt, de intentie is daarachter, hè? Want waar ik het over heb, door het flight deck, deze wereld, dat kun je zien. Er zijn duizenden systemen in deze wereld. Dus bijvoorbeeld ook het boeddhisme. Het boeddhisme is een prachtig systeem. Een prachtig mooie levenswijze. Het is een leer, het is niet een leer. Sommige mensen vinden het wel, anderen niet. Het is heel mooi. Maar als je vanuit het flight deck kijkt, dan zie je dat in al die verschillende levensvisies en missies die die mensen ervaren, waar mensen hoeveelheden gelukkig door zijn, kun je zien dat het informatiekennis is, die uit een andere achtergrond komt, die zo in elkaar zit dat de mens als ze het wel zou

kunnen zijn, het niet doet. En het bijzondere is dat het niet stopt door aan, ik gebruik jouw woorden even niet, even iets anders, dat stopt niet, nou ik ga nog beter zeggen, we mogen dat niet als missie zien. Dat is hem. We mogen, we hoeven ook niet te zien, dat het de missie is om dat te stoppen, want er is een, **vanuit dit flight deck is er iets anders aan de hand, namelijk als jij ziet in jouw bestaan wat inzet van die kracht is, dan zal de werkelijkheid anders gaan reageren.** Dus je moet verbonden blijven met dit hier. Hier. Op dit moment. En dan gaat hij er dus uit. Maar daarvoor heb je een paar krachtpatsers nodig. En dat zijn mensen die van hart en oorspronkelijk bewustzijn elkaar zien in vriendschap, die ook van het leven hier houden. En, dus ik hoor wat je zegt. Maar, het beeld van dat wij iets doen, waardoor die knoop eruit gaat.

Opmerking: (..?) ... zouden, er is iets wat het vasthoudt.

Martijn: Ja. Maar het is ook niet aan jou persoonlijk, want jij vertelt gewoon iets heel belangrijks en waardevols, want in de kern wat je zegt, dat is ook zo. Maar het is niet aan mij. Ik ga daar niet over. Ik kom iets anders brengen. En dat wat ik kom brengen en wat de mensen zelf komen brengen, los van die systemen, die zorgen voor een compleet ander vibratieveld, wat ook effecten heeft erop en daar ben ik niet mee bezig. Daar hoor ik jou ook niet zeggen over hoor. Nee. Zullen we even pauzeren? Ik wilde eigenlijk nog een bekrachtiging doen voor de pauze, maar we doen na de pauze gewoon drie. Ja? Dus ik hoop dat jij vandaag hier goed naar jezelf luistert. En gooi jezelf, mocht er een slot zijn of zo, of een dempingtje her en der, gooi dat er maar eens eventjes af. Ja. Ja.

Pauze – deel 2

Muziek: Zen Dream Bansuri Tribe <https://youtu.be/GMRUDb1jYqQ>

Muziek: Zen Dream Bansuri Tribe

Het was gisteravond half negen, ongeveer half negen. Ik was in mijn huiskamer. En ik wist ook dat er een contactmoment zou komen. Want dat registreer ik altijd met mijn bewustzijn. Een andere manier van hoe ik, wat de werkelijkheid aan effect heeft op mij. Dus de verdoving van deze wereld. De afstand die er is, die werd heel intens, dichtbij. En het was rond half negen dat ik allemaal ganzen hoorde. Heel veel ganzen. We wonen in het platteland, in Friesland. En grote velden rondom ons. Waar allemaal tarwe en zo verbouwd is. Het zijn natuurlijk hele fijne plekken voor de ganzen. **Duizenden ganzen stegen op het was al donker en het stopte niet. Dus ik liep naar buiten. En ik geniet zo van het geluid.** Ik had mijn ogen dicht en ik luister naar het gevoel aan duizenden ganzen in geluid met mijn doet aan de binnenkant. Zo schoon en zo echt. Om dat te horen en te voelen. En ineens zag ik heel in de verte, vanaf de kant van de Waddenzee. Toen zag ik een lichtje aankomen. Een wit lichtje met een rood knipperend lampje. En dat duurde een seconde of twintig. En die ganzen die waren dus helemaal aan het vliegen in hele grote cirkels over de landerijen. En ik keek zo naar dat lichtje wat knipperde. En toen hoorde ik heel zachtjes het gestamp van een helikopter. En dan bleek dat de helikopter te zijn van de eilanden. Die kwam dan van het eiland. Iemand waarschijnlijk opgehaald. En die kwam steeds recht op ons huis. Zo. Die kwam steeds in lijn van onze woning. Steeds dichterbij. En die ganzen die werden nog

onrustiger door het geluid van die helikopter. En toen kwam die helikopter heel dichtbij. En die ganzen die waren in een straal van heel wijd gespreid. De hele groep was eigenlijk een soort, ons huis was zeg maar, dat landhuisje was het centrum van de hele beweging van al die duizenden ganzen. Dus echt een fantastisch mooi geluid. Om zoveel mooie andere mooie wezens te horen. Fantastisch. En de hanen die gingen ook spontaan meedoen in het land. En toen kwam dus die helikopter steeds dichterbij.

En ineens maakte die helikopter een, ik kijk ernaar. Ik wil dit meegeven omdat het alles te maken heeft met de taal van bekrachtiging. Onderschat dit nooit. Waar wij hier met elkaar over hebben. Ik kijk ernaar. En ik beseft wie ik ben. Het gaat over de boodschappen. Betrouwbaar. Niet foutloos. Ik doe ook dingen die, beter niet kunnen voor de ander dan. En soms ook voor mezelf. Hoewel achteraf als ik er goed naar kijk, dat het nooit een ramp is als er iets gebeurt wat niet zou hoeven ofzo. En ik kijk naar dat licht. En ik zie dat licht terwijl ik mezelf beseft. Want wie kijkt er he? Zie ik dat licht dichterbij. Wit lampje met dat rood knipper dingetje. Zie ik in een keer in een trilling komen. Trilt.

En het is een blauwe, bewegende mist. En in dat moment waren alle ganzen weg. Instant. Stil. Ze waren er gewoon niet. Het was gewoon weg. Dat zit dus al in een andere realiteit.

Dus mijn vermogen, mijn rustige manier van hoe ik, we noemden het net al even he, een kopje theedrinken onder een boom, hoe je jezelf kunt ervaren gewoon in een rustige, normale manier. Zo keek ik en in een (*Martijn knipt met zijn vinger*) tel van, ik doe het even voor mezelf na, drie seconden kwam dat blauw met wit trillingsveld heel snel scherend laag over de grond naar me toe. En daar stond een object wat ik niet een schotel en ook niet een sigaren noemde. Het was een heel, een heel. Vroeger vouwden we weleens van die hoedjes op school, hoedjes van karton. Daar leek het op in het groot. Past misschien net in dit gebouw, dus even qua omvang, ja.

Maar het was hoekig, vierkant. En blauw. En daar kwamen mensen uit.

En die mensen hadden, ze hadden pakken aan die zich bewogen als trillingsvelden buiten hun lichaam. Blauwe pakken. Blauw, blauw met wit, met wit licht erin en dat bewoog. Ze hadden ook een soort, een helm hadden ze, helmen. Het zijn geen fysieke helmen hoor. Het zijn helmen van energie. En het hele lichaam was ingepakt. En in die helm, daar kon ik ook in kijken, zag ik allemaal techniek. Maar niet dat je kan zeggen het zijn draden. Het is iets heel anders. Het zijn, eh, het zijn hologrammen.

Hologram trillingsvelden. En toen raakten ze mij aan die persoon. Ik weet niet of dat een man of een vrouw of iets anders was. Raakte me aan en ik verwelkomde. Ik zei welkom. En ik werd zo aangeraakt met een begroeting.

En terwijl dat gebeurde, boem, zat ik in het voertuig, boem, we waren van de aarde af. Ging supersnel.

Dus de mind kan dat niet volgen, van het lichaam. Maar als je dit kunt zien nu, dan zo gaat het dus in het fysieke echt ook. En toen was ik buiten de aarde en toen keek ik naar de aarde. En toen ik naar de aarde keek, keek ik naar honderden aardes tegelijkertijd. Dus het was niet één wereld. Met je ogen kun je maar één ding tegelijkertijd zien, hè. Dat is hoe wij fysiek functioneren. Maar ik keek voorbij mijn ogen. Dus ik keek naar de aarde. En de aarde was ongeveer zo groot. Dus het was wel een stukje ervan af.

Het was niet in een baan van de aarde. Maar we waren van de aarde af. En ik keek naar de aarde. En ik zag honderden verschillende aarden. Aardes door elkaar heen. En ik kon ze allemaal tegelijkertijd zien. En ook tegelijkertijd bezoeken. Door er even in te kijken. Dus ik zag wat er allemaal aan de hand was.

Vraag: Zijn dat tijdlijnen?

Martijn: Allemaal **verschillende nu-momenten van parallele realiteiten**. Dus het waren geen tijdlijnen die bij deze aarde hoorden. Het waren echt parallele werkelijkheden die ik zag. En toen wilden ze iets bij me uitlezen. Iets wat ze nodig hadden. Dat is ook de afspraak die we hebben gemaakt. Als er iets nodig is, dan wordt het opengelegd. En dan wordt de keus voorgelegd of je dat wilt. Dus ik ging voor een soort schild staan. Ik noem een muur. Ik ging voor een muur staan. En voor die muur ging ik staan. En ging ik met mijn bewustzijn. Dat zijn dus de bekrachtigingen. Ik ging met mijn **bewustzijn zelf scheppen. Informatie scheppen**. En terwijl ik dat deed, was er een goudachtig veld wat boem! In me ging. En ik voelde mijn lichaam ook in andere dimensies. Daar ben ik niet. Ik ben hier. Maar er zijn heel veel verschillende parallele werelden. Dus ik voelde een onderzoek via dit stuk. Via mijn toestemming wat ik gaf. En via mijn eigen vermogen om focus en aandacht te hebben. Voelde die informatie hun. Dat is een onderzoeks-, nou laat maar zeggen, apparaat. Ik voelde het door me heen gaan en helemaal uit(..?) alsof ik in één keer werd opgeblazen als een ballon van tien meter groot. Dus het is mijn hele bewustzijn ook. Mijn lichaam. Mijn hele bewustzijn werd groot boem. En ze konden, ze sprongen daar ogenblikkelijk in. Dat team, die mensen. Die sprongen via dat licht, via dat onderzoeks-instrumentarium. Sprongen ze, dat kon ik registreren, ze sprongen erin. Dus ik zette als het ware met mijn bewustzijn die dimensie open en ze gingen daar naar binnen. En dat kon ik voelen. Ik kon het ook zien. Ze gingen naar die werelden toe. Ze deden daar allemaal dingen. Ja, als je dit verhaal vertelt in de Tweede Kamer, ja. Maar dit is wel wat er gebeurt op een ander niveau van intelligentie. En. Ehm. Toen was dat klaar en toen hebben ze me niet bedankt eigenlijk. Dat hoeft ook niet. Maar ze gaven me een soort groet. Het was een samenwerking, het is een, het heeft geen bedankje nodig. Het is iets vanzelfsprekends. Op een heel ander niveau. En toen vervolgens werd ik gevraagd om mee te gaan. Toen liep ik met hen over een ja, door een soort versmalling van het object. En toen was er een deur en daar gingen we doorheen. En toen kwamen we in een hele grote ruimte. Die dus niet dat object was wat geland was. Een hele grote ruimte. En die grote ruimte, maar een ehm, die ontmoeting heb ik vaker, die ruimte die was helemaal gevuld met allemaal verschillende mensen. Van allemaal verschillende afdelingen, verschillende takken, andere kleding, andere lengtes, andere soorten. Maar allemaal mensenachtige wezens. En. En toen zeiden ze. Een aantal mensen die aan het spreken waren daar. Want dat was een soort van bijeenkomst waarin dingen werden overlegd of werden gezegd, overgedragen aan elkaar. Toen zeiden ze, en ik kon ook horen dat ze het gewoon in mijn oren propten. Dat is heel bijzonders. Als je daar iets niet wilt horen dan heb je gewoon pech. Ja. (*Gelach*). Ik voelde het echt dat het in mijn oren werd gelegd. De tijd is gekomen. En ze zeiden. De tijd is gekomen. En ze zeiden ehm, het is tijd voor een andere koers. En terwijl dat in mijn oren werd gepropt. Dus aan informatie. Werd er ook een heel beeld zichtbaar gemaakt van, van wat jij, ze lieten allemaal mensen zien via dat stuk. Niet aan mij hoor want ik ben niet belangrijk.

Ik kon het gewoon zien. Dat is iets anders. Dan is het ook schoon voor mij. Maar ze lieten allemaal mensen zien in deze wereld waarvan een flink aantal mensen daarvan heb ik wel eens ontmoet, jullie ook. Ze lieten mensen zien waarvan het, waarover werd gezegd dit is genoeg. Zo. Dit is genoeg. Dit is genoeg om, nu vul ik het in, ik wil heel precies zijn. Nu vul ik het in. Dit is genoeg om het te doen. En nou is het woord 'het', 'het' te doen. Ja. Is dan de vraag van ja wat dan 'het' te doen. Ga ik nou toch geen een of andere club 'het' doen. Nee. Het was iets vanuit. Vanuit de kant van hen werd dat gezegd. En toen ging er iets doorheen, het was, het was, ik kan het niet beschrijven. Maar het was net alsof er een heel zwart. Duister. Desk doorheen ging. Een zwarte schijf. Van een meter of tien. Die heel, hele duistere energie in zich droeg. Die schoten doorheen. En die haalde zij, ze haalde die er ook doorheen, als een, als een, als een taal van dat de aandacht daarheen moet. **Nu moet. NU. Moét. Iedereen moet paraat staan.**

Dat was het eigenlijk. En dat heeft met zuiverheid te maken. Ja. Dan stond ik op een soort balkonachtig omgeving, balustrade stond ik. Er was een hele grote koepel die vanaf jullie kant bekeken, die loopt zo (*Martijn beeld iets uit*), heel groot. Een heel groot gewelf. En in die koepel, daar liepen we dus naartoe. Die mensen waren misschien met een, ik weet het niet precies ik denk een kleine twintig mensen. Allemaal van die pakken aan. Liepen we daar naartoe. En er was een persoon. Die deed zo (*Martijn beeld iets uit*). Die deed alleen zo. Dit. Boem. Klets. En een heel universum was zichtbaar. Hup. Boem. Een heel universum was zichtbaar aan de binnenkant van het gewelf. Wat zo rondliep. Hele werelden, dus sterrenwerelden, planeten. Wij hebben dan een scherm in deze wereld waar alles op moet passen. Maar daar past alles op. Maar ook in diepte en naar de voorkant. En daar lieten ze het zien.

En daar toonden ze hoe groot, **hoe groot de inzet is om ook andere werelden om dat naar een beëindiging te brengen van niet aanwezig zijn. Dus dat mensen tot zichzelf moeten komen.** Tot, in die opdracht. Een beëindiging van een infectie die er uitgetrokken kan worden. En toen was het heel duidelijk. Voor mij. En ik heb dat niet geïnterpreteerd maar dat is ook wel gewoon wat er werd gezegd. **Het moet nu gebeuren.**

En ik vind dat een soort lastig, ik vind dat soort boodschappen helemaal niet lastig. Dat is heel erg klip en klaar. Maar ik ben daar wel voorzichtig in. Maar ik doe dat met securiteit dat ik achter mijn woorden mijn intentie goed erin zet. Want het is niet wat ik nu aan jou wil vertellen noch ben ik een boodschapper of iets dergelijks. Dit is gewoon wat er gebeurt. En ik ben zelf één van hen die daarin meewerkt. Dus dat het gebeurt is dan voor mij wel een verrassing. Want ik weet nooit wanneer dingen gebeuren. Maar het was een hele, het was een hele koninklijke en superzwaar beveiligde ontmoeting. Want die pakken die zij aan hadden dat was om zo dicht mogelijk bij mij te kunnen zijn in dat moment. Zo dicht mogelijk bij mij zonder dat er iets doorheen kon lopen. Dus ik kon ook helemaal intact blijven. Soms moet ik ook wel eens door screening rooms heen en word ik helemaal uitgefilterd en helemaal uitgeschoten en iedere keer zit er allemaal rommel en rotzooi in. Omdat je in deze wereld leeft. Want je vangt allemaal taaltekens op van, constant, van allemaal vervuilingen. En dat was een hele fijne ontmoeting. Maar naar een andere koers, dat was heel duidelijk. En daar werd getoond, vond ik heel mooi. Het was al een tijd geleden dat ik dat zelf had gezien. Vanuit deze wereld waar ik nu ben. Ze lieten daar een mens zien. In de binnenkant van die koepel. Kwam een mens uit een wereld, en je moet je voorstellen dat is een heel

groot, heel groot scherm. Maar dat scherm, wat je op dat scherm ziet is zo groot, en dus op die balustrade, het is zo groot. Je voelt ook dat het niet een scherm is. Het is echt. Het is echt. En daar kwam uit die wereld kwam een mens.

En die mens die had in eerste instantie even een soort wat groenige vorm. Een groenige kleur werd meegezonden. En toen gingen de zijanten, de omleidingen van het mens ging goud trillen. Dus ik zag een mens, een menselijk lichaam. Ging een gouden lijn, omleiding. En dat licht ging door het hele lichaam heen. En toen lieten ze me iets zien wat ze blijkbaar ook, en dat heb ik zelf nog nooit gezien, dat filmpje noem ik het dan maar, in andere werelden tonen van **wie de mens is**. Dat is een soort van, in werelden waar mensen nog niet gekend worden omdat dat andere werkelijkheden zijn, niet op de hoogte zijn van allerlei, wij noemen dat hier geschiedenissituaties. Het is een soort introductiefilm over van wie we zijn. En dat was ontzettend mooi. Ik heb daar een, een heel stuk van gezien. Dat was echt verbluffend mooi. Weet je wat ze daar maakte? Wat ze daar lieten zien? Ze lieten mensen zien. In dat filmpje. Die de vaardigheden, het vermogen wil ik weghalen, het vermogen impliceert ook dat je niet vermogend kunt zijn omdat er verschil is tussen de ene en andere levensvorm. Iedereen doet ertoe en iedereen heeft vaardigheden. De vaardigheden werden zo mooi getoond.

De mens werd getoond in dat hologram, in die voorstelling, in die introductie, en daar werd perfect getoond dat **de mens een drager van bewustzijn is. Niet heeft maar is.** En dat **de mens elke resonantie van elke realiteit, dus elk trilling informatieveld in zichzelf kan scheppen.** Dus je zag **de mens in een trillingsveld en op het moment dat die persoon in een trillingsveld kwam zag je de omgeving er omheen veranderen aansluitend op dat trillingsveld.** En in de mens was informatie, bewustzijn aanwezig, die, die zo intens zijn dat je gewoon moet huilen. Dus zoveel liefde en zoveel betrokkenheid en zoveel, het zijn woorden die niet van toepassing zijn hoor, maar zoveel vergeving, zoveel bijstellen naar kom maar nu ben ik hier en, en ik stap, ik stap binnen als je mij toestaat en ik ben jouw vriend. Die kracht. Die was voelbaar en zichtbaar. In de binnenkant van de mens. En dat was, een hele hoge intelligentie. Een alles omvattend, een alles doorvoelend bewustzijn. Zo krachtig. En toen lieten ze ook de films zien van wat er gebeurd was in een ander district van Terra Gaia. Dus dat is de oorspronkelijke aarde. Zit in dat stuk verpakt. Ik moest echt even denken aan mijn allereerste Philips CDI apparaat. Toen er nog geen echte DVD's ontstonden had je een Philips CDI die had dan encyclopedie en dan kon je aanklikken. En zo ging dat ook, zij deden een deel van die introductie deden ze aan. En daar kreeg je te zien hoe die trillingsvelden van die mensen door haperingen, het zijn slechts haperingen, het is niet een blokkade, het is een hapering, doordat die mensen zichzelf niet meer zijn, dat er een hapering is waardoor zij het scheppende vermogen om een andere intelligentie te zijn een andere trilling te zijn zich niet te kunnen verbinden met andere realiteiten. En niet meer in die realiteiten gewaar kunnen zijn dus die werkelijkheid die fysiek is, wij noemen dat hier verplaatsing, niet aansluit op het bewustzijn van de mens. En toen kreeg ik een **kleine 23.000 soortgelijke werelden** te zien zoals deze.

Die in hetzelfde archief zit. Dus ongeveer op dezelfde staat van toestand van het bewustzijn zit. Toestand van het bewustzijn, dus niet dezelfde situatie kent als op de aarde in hetzelfde systeem. Maar **dezelfde toestand van bewustzijn 23.000 werelden** kreeg ik in één tel te zien van wat er allemaal gebeurd was. Het was een

grote verwoestende galactische oorlog. Die er was geweest. Klopt. En dat was heel indringend. Mooi om te zien trouwens dat is heel mooi, ik weet niet of ze het gemaakt hebben of dat de juiste bewoording is. Maar we kwamen uit op de basis in die introductie en toen zag je een totaal ontbloot mens. Ik bedoel er was geen geavanceerdheid. Er was geen grootsheid. Er was helemaal niks, niks, niks, niks. Alleen de mens in de meest eenvoudige manier. Zoals we het hier op de aarde in sommige geschriften of boeken of religies terugzien.

De mens in een eenvoud. Eenvoudige kleren. Voeten in het zand. En helemaal geen tools dus geen gereedschappen, niet, helemaal weg. En het enige wat overbleef was de mens. Die moest helemaal opnieuw beginnen en dat was een introductie van de terugkomst van het galactische vuur.

Dus compleet helemaal vanuit bijna nul, is niet nul, helemaal in de eenvoud, terug. Dat God de scheppende kracht weer terugkeert in het vermogen van de mens zelf. Daar kwamen we terecht. En daar kreeg ik te zien in hun manier van hoe ze het hadden gemaakt van wat, waarom het zo belangrijk is dat ik doe wat ik doe en dat ik zeg wat ik zeg en dat ik jou ontmoet. En toen keken ze mij erbij aan want er ging een schokgolf door mijn bewustzijn heen. En ook door mijn lichaam, ik stond daar gewoon fysiek met mijn lichaam. Er ging een schokgolf door mij heen. Een emotieschokgolf. En toen voelde ik ook van ja jullie zijn, jullie zijn echte vrienden. Dat jullie dit, mag ik ook zeggen hè, mag ik delen allemaal, dat ze mij dat duidelijk lieten weten dat, dat de waarde van waar wij het over hebben, en wat we allemaal op onze eigen manier moeten uitrollen, en niet te langdradig, maar boem doen en samendoen, dat de waarde daarvan prior nummer 1 is. Prior nummer 1. Niet geavanceerdheid in wat dan ook. Maar terug helemaal naar de eerste stap die de oorspronkelijke stap is in waardigheid verkeren. En op dat moment verdween dus, ja op dat moment verdween alles wat erop dat, in dat grote scherm was, dat holle scherm.

Alles verdween en de mens bleef over.

En toen kwam ik in een hele grote oudheid terecht, een eenvoudigheid maar een oudheid. Er was helemaal niks. Niets van techniek. Maar je kon voelen dat daar de mens leefde. En toen deed die persoon zo, zo (*Martijn beeld iets uit*) met de hand. Dit zo. Nou en op dat moment dacht ik, en toen ging door mijn bewustzijn oeh ga ik nu naar huis of niet. En mijn oeh zit hem hierin. Ehm. Het besef van hoeveel ik van jou hou. Ik heb zo'n diep besef. Zo'n eenvoudig besef. Dat ik zo ontzettend veel van jou houd. Het maakt niet uit of je elkaar al hebt gezien. Of je hem niet hebt gezien. Het is zo'n grote verbroedering. Het is zo'n grote familieband. Het is zo groot. En toen liep ik daar dus in en ik kwam daarbinnen en het moment dat ik binnenkwam in die vibratie dat was een exacte afscheiding, ik stapte er naar binnen en op het moment dat ik hem bijna aanraakte toen kreeg ik door mijn hele lichaam een schokgolf alsof ik het aller diepste emotie die ik ooit in mijn leven heb gevoeld. Nou dat is bij mij geweest bij de dieren die overleden, die mijn allergrootste vrienden zijn. Dat is natuurlijk ook niet zo. Maar dat is een emotie. Die werd gevoeld, die ging aan in mijn bewustzijn maar ik dacht niet aan het dier, die kwam uit dat rijk waar ik binnen stapte. En de trillingen die op mijn borst kwamen die drukte door mijn ribbenkast heen en lieten me een lichaam voelen van een enorme omvang. En het rook daar zoals het hier op de aarde niet ruikt. Het rook daar zo puur. Je kon het leven (*Martijn snuift door zijn neus lucht in*) echt ruiken. En de oase van ruimte en rust en ook activiteit, alles was daar in die organische simpele, eenvoudige omgeving. Het was heel groot. En ik stond daar en

toen voelde ik zo van. Ja. Dit is inderdaad wat wij, jij bent de drager van die boodschap. Jij bent de drager van dat koninkrijk. Wat dat koninkrijk dan ook mag zijn. Jij bent de drager van die hartelijkheid. Jij bent de drager ook van nieuwe en oude generaties die dat hier komt brengen. Wat met jouw bewustzijn soms onbegrepen in het veld komt. En op dat moment keek ik zo en er zat daar een man te eten. Lekker op zijn knieën aan een soort van rots lag daar, was een heel groot rotsgebergte. En daar zat hij aan. Ik denk vanaf hier naar mij en de balie afstand zo. En die keek zo en die glimlachte en dat ging (*bbbwooeemmm*) dwars door alles heen. Die glimlach kwam zo gigantisch vriendelijk binnen. En die glimlach er was niks anders dan alleen maar die glimlach. Zo ontzettend hartelijk. En toen wist ik van ja eet jij maar door. En glimlach. En dit is niet waar ik nu op dit moment moet zijn. Want dit moeten we meenemen daarheen en toen kwam het. Op dat moment dat ik dat besepte. Het waren allemaal gedachten. Niet vanuit hier. Het zijn hele grote organische trillingen. Die taal was een uitwisseling tussen die werkelijkheid en mij. Op dat moment dat ik dat besepte. Dit is niet waar ik in moet. En dat moet ik tegen de mensen ook zeggen. Dat weten jullie en wij allemaal wel op de aarde, en dat moet ook gezegd worden. Dat is wat we hier komen brengen 'Remember your message'. En toen ik dat besepte toen ging ik, het was net alsof ik uitgeduwd werd, uit het veld. Heel soepel en voorzichtig. Alsof er een trui werd uitgedaan dat was ik dan ploep. En ik stond daarnaast. En ik keek zo naar die mensen. Die mensen die zeiden allemaal tegelijkertijd een spreuk. En ze namen allemaal een lichaamshouding aan. En op dat moment whoemm zat ik in dat voertuig. En ik kijk zo naar de aarde. Ik zie de aarde. Whoem, klets. En ik sta zo voor het hek van mijn huis. En ze staan daar bij het object met die hele mooie pakken aan. Ze doen allemaal zo. Zo doen ze. Niet even zo maar zo. Zo doen ze. Ze kijken door die pakken heen. Door die dingen. Ze kijken zo dat object whoem omhoog. Weg. En op het moment dat dát weg was. Al die duizenden ganzen weer (*Martijn doet ganzen geluid na*). Waarom vertel ik dit nu? Er zitten natuurlijk boodschappen in die ik jou niet kan vertellen wat de boodschap exact is. Behalve wat ik gezegd heb. Dat is niet aan mij te interpreteren. Maar die vlam daarbinnen in. Die jij in jouw leven op jouw manier tevoorschijn moet halen.

Dat **kosmische vuur**.

Ik ben hier ook gekomen om dat kosmische vuur van ieder mens aan te spreken. Maar ik ben niet degene die dat aanspreekt in de vorm van dat ik het aanzet. Dat kan ik niet. Jij kan het niet bij mij. Ik kan het niet bij jou. Maar wel dit en dan vanuit **samen met elkaar werken. Op de aarde. Over de hele wereld. Door de hele wereld. En niet alleen hier met de mensen hier van de aarde. Maar ook rechtstreeks in contact ook samenwerken met hen. Met die anderen. Met die andere coalitie groep. En ook mensen die niet menselijk eruitzien. En ook wezens die helemaal niet menselijk zijn. Het gaat om een hele grote communicatie.** En alles is op vibratie gebaseerd. Alles is trilling. En **als die vibratie, die trilling van jou niet zuiver is. En niet daar zit waar die moet zijn. Dan, dan kun je een moeite of hinder ervaren in verbinding leggen met andere dimensies. Zowel van jezelf als met die andere werelden.** Dit wilde ik graag delen.

Ik had vroeger, die overigens nog steeds een goede vriend van mij is, een hele lieve vriend. Die man is 25 jaar ouder dan ik. Maakt helemaal niks uit. We zijn

allemaal even oud en even jong. Die wist dit allemaal. Maar als ik zoiets vertel. Zoiets als dit. Hij was degene en is degene waar ik, en inmiddels bij iedereen die ik ken. Maar hij was degene waar ik altijd alles aan kon vertellen. En niet vertellen in woorden maar het ook te trillen erachter kon meegeven. En daar ben ik heel vaak dat ik ter discussie werd gesteld. Dat was heel lastig. En ik kan dus heel goed voelen en ervaren op mijn manier dat we hier echt als cosmic teachers van de vrije kracht hè, jezelf zijn, dat ook echt naar mij kan worden geluisterd en daarmee doen we ook recht aan het bezoek wat er wordt gelegd. Bezoek is nimmer nooit nog één keer voor mij geweest. Alle dingen die ik meemaak en die ik bezoek, die ik zelf bezoek en de bezoeken die ik meemaak vanaf hun kant naar mij toe wie dat ook zijn is nooit, gaat nooit om mij als persoon. Nooit. Never nooit. Nog nooit gebeurt. Daarom is het ook fijn om te voelen dat dit gezegd kan worden.

De taal en de boodschap van verandering is het vuur, het kosmische vuur wat in jou ligt. Je haalt niet dat boeken. Maar je haalt het uit jezelf.

Ik heb dat tijdens de educatiedagen. Het is geen theoriedag. Maar ik voeg het er wel eventjes bij. Het is een tekeningetje. Het tekeningetje laat drie bubbels zien. En die zijn van toepassing op jouw leven hier, als kosmische reiziger, als commander, als designer. Zijn die van toepassing in je groter gedeelte, ik zal het voorlezen, het is ook van toepassing hier op je grote leven hier op de aarde. Het zijn drie bubbels. Daar werkt de hele bekrachtiging, het bewustzijn inzetten op. En dat is namelijk

1. Dat je tot besef komt van dit nu moment.

Het klinkt allemaal heel eenvoudig maar het is heel belangrijk. Hier liggen onze oorspronkelijke krachten in opgeslagen. **Je bent je bewust van dit nu.** Dat is het eerste stuk. En dat mag dus ook binnen je persoonlijke stukken van de aarde die een onderdeel zijn van je grotere kosmische reis. Ook al zitten er allemaal vervuilingen doorheen waar je eigenlijk niks mee te maken wil hebben. Het is alleen vertekent.

Die bubbel van dit nu moment is een besef. Zij droegen en dragen die pakken omwille van het feit waarin ik in verkeer of degene die bezocht wordt. Het moment waarin die persoon verkeert in dat nu moment om schoon te blijven. Schoon. Zodat zij ook in het nu moment kunnen blijven. Want die technologie die over ons is uitgerold tegen onze wil in, die is zo krachtig dat als zij zich daar op bepaalde manieren niet tegen beveiligen met bewustzijn en techniek, en die techniek komt voort uit hun bewustzijn, dan kunnen zij uit hun nu kracht raken. Daarom zijn het geen slappe mannen en vrouwen en andere daarbuiten te benoemen soorten en geslachten. Dat zijn krijgers. Dat zijn soldaten van het kosmische vuur. Dat nu moment is belangrijk. Daar moeten wij zelf weer instappen. Dus cosmic aan die kracht. Tweede is

2. Dat je in dat moment van nu je bewust bent van gemoedstoestand

Dat is eigenlijk een raar woord. Alleen het gegeven dat je je bewust bent van je gemoedstoestand. Is een connectie met je, via het nu moment, een verbinding met

je bewustzijn wie jij bent met je gemoedstoestand wat bij het lichaam lijkt te horen. Wat dus niet alleen het lichaam is. En het derde is, als je daarin zit dus; **nu en gemoedstoestand**, is het derde

3. Mind and heart over matter

Betekent als je verbinding 1 legt in jezelf. Nu. Het present. Nu. Dit moment. Het tweede je gemoedstoestand. Als die twee worden beseft. Dan beschik je over de vaardigheden om met mind and heart over en door de materie heen in te zetten. En alles wat hierbuiten valt en ik weet het, het zijn maar woorden, alles wat hierbuiten valt. En het kan best hetzelfde zijn in een ander woord voor jou. Maar ik noem het nu echt zo. Alles wat, wat dit is, is dit en alles wat erbuiten valt is niets. Dat is afleiding, hersenvulling en gedachtenconstructies en systemen. Dus hier wordt de opdracht gegeven vanuit jezelf als jij dat ook wilt en voelt. Of je weet het kan helemaal niet eens anders.

Hier wordt de opdracht gegeven. Om vanuit de oorspronkelijkheid van jezelf. Vanuit jezelf, door jezelf. Het kosmische vuur aan te spreken. Dus ik ben me bewust van het nu moment. Hoe is het met mijn gemoedstoestand?

Oeh ik zit vol. Oeh ik kan niet voelen. Oeh ik ben euforisch. Oeh ik heb zin in liefde. Oeh allemaal gemoedstoestand. **Door in het nu je gemoedstoestand te beseffen zult je merken dat je gemoedstoestand rustig ontspant en zowel de plussen als de minnen verdwijnen.** Wat er overblijft is de galactic warrior, Bewustzijn. Jij van oorsprong. Wij allemaal van oorsprong. Laten ons niet leiden. Noch door negativiteit noch door voorkeuren in de positiviteit. Er is een grotere boodschap. Die in ons ligt opgeslagen. En daarbij wordt er dus geen onderscheid gemaakt tussen positieve gemoedstoestanden en negatieve gemoedstoestanden. Beide worden gezien, ze worden gezien, ze worden geweten. En wat er overblijft is geen gemoedstoestand. Alleen observatie. En vanuit dat stuk. Vanuit dat bewustzijn wat je daar bent. En dat is een voor deze wereld waar we nu leven redelijk nieuw. Maar dat is heel oud en oorspronkelijk. Vanuit dat stuk waar je dan bent zet je hart en mind over matter. Dus dan ga je met je gevoel en met je gedachten. Ga je inzetten. En wat je dan inzet. Waar je op inzet dat is aan jou. Dat zijn die punten die je hebt meegenomen.

Dus laten we de eerste bekrachtiging maar gewoon maken. En beseft en realiseer, dat is hetzelfde. Maar realiseer een beseffend bewustzijn. Dat jij hier in dit moment, en ik vul hem gewoon met woorden in hoor. Beseft dat jij hier bent omdat je weet dat er naast je 3D leven. Dat je weet. Dat jij. Wie je bent. Zeer waardevol is. En bent. Je hoeft nergens aan mee te doen want je hebt hier zelf de beslissing in genomen. Het is niet mogelijk om ergens aan mee te doen. Het is alleen mogelijk om te doen wat je zelf doet. En vanuit dat stuk in dit beseft, in deze frequentie ben je hier aanwezig. Dus je hebt het beseft en je realiseert dat je hier bent vanuit je eigen besluitvaardigheid. Je eigen bevoegdheid. Vanuit je eigen kracht. En dat alles wat je hier gaat doen. Dat het ook uitsluitend en alleen maar voortkomt uit jezelf. Er slipt niets binnen. Je wordt niet gevoed door iets anders. Alles wat hier gebeurt komt voort uit jezelf.

Bekracting Kosmisch vuur

Je laat de spullen gewoon rustig even los. En je brengt je aandacht op je eigen manier naar jezelf toe. Je beseft ook ik ben niet gehoorzaam aan Martijn. Hij doet z'n best. Maar ik doe het zelf. Alle gedachtenvelden. Weg. Alle gesprekken. Weg. Mogelijke analyses. Weg. Ruim baan voor mij. Hier ben ik. Breng je aandacht naar je lichaam toe. Heel rustig op je eigen manier. En dat is een grote eer aan mezelf, dat is wat jij zou kunnen voelen of beseffen. Om het oorspronkelijke kosmische vuur in mijzelf aan te spreken. Ik spreek mijn kosmische vuur aan. Breng je aandacht op je eigen manier door je lichaam. Dat je bijvoorbeeld je voetzolen beseft zo door je lichaam omhoog. Merk ook op of het mogelijk is om je lichaam wat meer te ontspannen. Ook je armen en je vingers. Je gezicht ook. Kalm en rustig. Los. Let op je ademhaling op je eigen manier en in dit moment heb je puur zelfbeseft. Ik moet niets, ik moet niets, ik ben hier, in mezelf. Als ik merk dat mijn aandacht naar buiten gaat heb ik de kracht en de macht over mijzelf om dat te stoppen. Ik ben hier. Ik ben getuige van dit moment. Nu. Ik en uitsluitend ik vanuit mijn kosmische vuur draag de bevoegdheid om dit Zelf te ervaren. Licht aan. Hoe het met mij is. Wie ik ben. Welke trilling ik ben is dit moment. Doordat ik niets maar dan ook niets moet of hoeft te doen, bouw ik en schep ik trilling, mijn bewustzijn bouwt zich op. En dan vanuit dit moment doe je je ogen open. Alles blijft en is zoals het is. Dus er wordt niks afgeschaald of losgelaten. Dit is het. Dit is een eerste stap van die bekractingen.

Uitleg bekracting Kosmisch vuur

En wat gebeurt hier nu. Niet te veel daarover zeggen Martijn. Maar door niet iets te moeten doen. En op een gerichte manier bij jezelf te zijn, en dat kun je uren en uren en ook dagen doen. En ook een minuut. Schep je door je aandacht trilling, dat is de kosmische vlam. Daar waar menselijke aandacht is, daar waar niet wordt gevolgd, niets volgen. Daarom zeg ik ook, ook niet naar mij gehoorzamen. Ik geef het nu zo mee maar daar waar niet wordt gevolgd en aandacht is dus geen systemen, daar is het bewustzijn de generator en de schepper van energie. En wij zijn zo afhankelijk geworden door energie van buitenaf dat in sommige gevallen een compleet nieuwe start lijkt om je eigen energie weer te laten dansen. Deze taal. Dit is het licht. En niet een licht uit een abstractie. Maar dat zijn frequentievelden die in staat zijn om te interacteren en te communiceren met andere dimensies en dat weten bepaalde intelligenties en daarom wordt de mensheid zo afgeleid. En de afleiding is zo knap in elkaar gezet biologisch en geopolitiek. Zit zo goed in elkaar. Zo ontzettend goed in elkaar. Dat bijna de hele wereldbevolking buiten zichzelf terecht is gekomen. En mediteren, niet aan een hogere kracht. Landen bij jezelf. Daar waar menselijke observatie en aandacht is en geen volgsysteem, daar is het oorspronkelijke kosmische vuur van jou. Geef het jezelf op jouw manier. En je zult weer in contact zijn met die kracht in jezelf. Iets. Iets. Niet te benoemen. Iets zult je merken dat het er is. Zodra het gehoord wordt, dat gebeurt, versterkt het. En als het versterkt gaan je oren anders werken. Je gaat horen wat mensen zeggen. Maar je hoort ook wat de mensen voelen. De voeding moet van binnenuit weer terugkeren. En het brein zal daar anders door functioneren. En ik begrijp en beseft heel goed dat veel mensen in deze wereld in zo'n moeilijke toestand waar je zo bij jezelf weg kunt glijden. Met allemaal externe systemen. Die ook heel erg mooi zijn en ook veel kennis brengen. Er komt veel informatie uit

voort. Ik begrijp dat heel veel mensen dat doen uit liefde. Om weer iets te kunnen voelen en ons een grotere betekenis van het bestaan op aarde te ervaren. Maar er is een taal die van binnenuit komt en dat is een energieveld die wordt gecreëerd en geschapen door in dit geval de mens zelf. Die alleen maar uit jezelf tevoorschijn kan komen. En ze hadden het bijna voor elkaar. Dat de mens op deze aarde het niet meer wist. Want zelfs de boodschappen die er zijn die worden massaal door miljarden mensen gevolgd. En ze zijn het niet. Ze denken dat ze het zijn. Omdat het in het boek staat. Dus deze ronde die zetten we dus in. Dit zetten we in. Dus wat is dit? Samengevat. Dit is een besefmoment, breng jezelf terug als je eruit vliegt. Maar dit is een besefmoment, een krachtmoment. Wat heel subtiel en klein kan voelen. Maar heel essentieel is. Die als je het zou kunnen zien. Die vibratievelden van de oorspronkelijke taal als je eigen bewustzijn laten trillen. Er zijn computers in deze dimensie die wij hier zien als deze werkelijkheid die dat registreren. Die registreren die taal velden en de wereldgebeurtenissen zijn daar constant antwoorden op. Om te zorgen dat die ontvlamming gedempt wordt. Er gebeurt er weer iets. De hele media, iedereen en ook het bewustzijnsland Nederland en de hele wereld wordt verhuisd naar dat onderwerp. En daar gaan we weer. Hop. Weer dat lege blik. Dus dit is heel belangrijk. Dat je beseft. Dat met aandacht bij jezelf zijn de ingang is. Naar jezelf en de kosmische taal. En al die beschavingen die er zijn die niet artificieel zijn. Die niet zijn opgericht, die geen technologische taal hebben en geen biologische taal hebben. Maar een bewustzijnstaal hebben. Die veel diepgaander en groter is, zo noem ik het nu, en al die andere talen, al die andere beschavingen die spreken ook echt met de mond en visueel met gezicht. Maar echt ook met mondklanken. Die spreken allemaal vanuit die binnen intelligentie. En dat is dus de reden, één van de redenen, één van de hoofdredenen, waarom het open contact met andere bezoekers nog niet van de grond is getild. Omdat mensen steeds weer uit zichzelf wegschieten. En daarom was ik daar dus gisteravond. Een nieuwe koers. Er zijn zoveel mensen. Er zijn genoeg mensen. Er is nu zoveel gedaan. Nu komt het er ook op aan.

Benoemen. Bekrachtigen. Doen. Alleen doen. Met elkaar doen. Inzetten. Doorgaan.

Maar niet vanuit een programma. Maar vanuit dat stuk wat we nu net hebben gedaan. En als je het in jezelf voelt dan weet je ook. Nu even niet. Dat is heel verhelderend. Als jij voelt ja nee nu even niet. Stel je voor. 5000 mensen zijn ermee bezig. En jij voelt van. Nee. Niet nu. Dit nu moment. En daar is die. Dit nu moment heeft mijn aandacht nodig, mijn gemoedstoestand. En vanuit dat stuk moet ik het doen. En dan als je dat beseft dan ontstaat dat moment dat je het wel kunt doen. Ogenblikkelijk. Dus dit is de brandstof. Vanuit hieruit gaan we verder.

Muziek Zen Dream Bansuri Tribe <https://youtu.be/GMRUDb1jYqQ>

Deze dag is geen educatie dag maar wel informatie natuurlijk voor de mensen die een driedaagse educatie een keer willen bijwonen de maand december zal ik niks doen maar na de jaarwisseling ga ik daar weer flink aantal kleinere bijeenkomsten opzetten en ook via het internet dus kijk maar of je dat ja of je dat zou kunnen

nodig hebben wat is het woord, ik weet het niet. Je hebt een aantal dingen opgeschreven die gaan gewoon doornemen het is gewoon aan jou om te kijken wat je daarbij ervaart ik wil je vragen om bij wijze van de bekrachtiging ook in het onderzoek we lopen daar doorheen ik ga verder niet allemaal dingen over uitleggen om het gewoon te testen en je test niet iets wat ik zeg maar je doet wat jij doet en als je zegt nou dit is het niet of ik doe het anders dan doe je het gewoon anders of je doet het niet dus absolute, absolute respect voor elkaar voor wat je wel en niet voelt en wilt zien of wat je niet durft te zien of wat je niet nodig vindt.

Opdracht via bekrachtiging

Haal één punt tevoorschijn van wat je hebt meegenomen waarvan jij zegt dat moet ik vastpakken met mijn bewustzijn dat is wat er nodig is. Dat heb je nu in jezelf te pakken. Als je in het moment ineens merkt ja maar het is iets anders dan wat ik had gedacht of heb opgeschreven dan geef je dat voorrang als je dat wilt. Dan kom je met je aandacht bij jezelf rustig en in respect ook naar jezelf en wees je bewust dat je hier aanwezig bent via dit lichaam en je mag realiseren dat **dit lichaam een uitstulping is van een veel groter deel van jezelf**

Aanwezig zijn in het lichaam, beseft hebben van het lichaam, houdt hiermee ook in dat je land met je bewustzijn in het centrum van wie je werkelijk bent dus ook van de grotere niet fysieke informatievelden. Voel je dat je gedragen wordt door de stoel en dat laat je dan nu aan de stoel en verder ontspan je. En wees je bewust van je lijf vanaf de onderkant tot bovenin en neem plaats heel bewust in je hoofd. Dus tussen je linker en je rechteroor in. Zo merk je dat je op dit moment aan de binnenkant van je ogen aanwezig bent en dit is de locatie waar alle informatie van het lichaam bij elkaar de realiteit interpreteert. Je bent nu aanwezig daar waar alle trillingsvelden van de realiteit vibreren. Nu zit je daar middenin en weer beseft je dat daar waar mijn aandacht aanwezig is, daar waar mijn bewustzijn is, vindt verandering plaats in de trillingsvelden, de taalvelden waar mijn realiteit uit bestaat. Daarom ben ik hier in de verdieping van het hoofd.

Dit is een **kosmische wetenschap die bekend is in alle werelden. Treed toe tot dit moment nu. Commander, bewustzijn aan.** Toon aan jezelf met beeld of weet in dit moment de situatie die je vastgepakt hebt. Je bent aan de binnenkant van je ogen, tussen je oren. Toon het, weet het. Drie, twee, één, aandacht erop. Daar is het. Aandacht erop. Aandacht erop en erin. Ik geef hierbij de opdracht vanuit wie ik werkelijk ben, vanuit mijn kosmische vuur, vanuit mijn bevoegdheid, dat deze situatie wordt ontbonden. Dat dit weten en deze situatie uiteenvalt en wordt opgeheven. De vorm is weg. De trillingen vallen terug in het veld. Ik geef de opdracht vanuit wie ik ben, vanuit owitz kosmische vuur en de bevoegdheid over mijzelf dat de andere situatie hiervoor nu aanwezig is. Weet het, of zie je het. Drie, twee, één. Daar is het. Aandacht erop. Aandacht erop. Tussen je oren in aan de binnenkant van je gezicht en je voelt de rest van je lichaam, aandacht erop. Ik geef hierbij de command dat dit informatieveld zich in het brein en door het brein en via het hele lichaam naar elke cel verplaatst. Quantumvelden aan. Ik ben mij bewust van mijn hele lichaam. Ik ben degene die hier spreekt. En dan haal je rustig adem en als je voelt dat het zover is doe je je ogen open.

Het is een hele grote taak en ook een verantwoording niet naar iemand of iets toe maar naar jezelf want degene die de enige die effecten daarvan ondervindt van

zelscheppen, dat is degene die het ook doet. Die is ermee verbonden. Dus wat er ook mee gebeurt, wat de gevolgen ook zijn, alle gevolgen die daaruit voortkomen, die zijn zo ook nu in een wereld nu zoals hier, verbonden met degene die het creëert. Net als een computer, die kunstmatige intelligentie, die iets maakt en vervolgens alles wat eruit voortkomt komt wel uit je computer voort. En dat is hier met bewustzijn precies hetzelfde.

Command, com-mana (Com-Man-nah:) betekent samenwerken met de schepping.

BETEKENIS COM MAN NAH

De com is de samenwerking en de mana (Man-nah) is de scheppende kracht. En wat wij doen, wij faciliteren eigenlijk. Wat we doen is, we stemmen ons op onszelf af, we verdiepen ons in onszelf, we voelen onze eigen autoriteit vanuit verbondenheid. Niet iets anders dan verbondenheid. Dus je voelt of beseft dat wat je doet, dat je dat doet vanuit het goede. Dus dat betekent dat het ook allemaal gewoon voor anderen kan zijn wat je doet. Dat hoeft helemaal niet alleen maar betrekking te zijn op jezelf.

De command, de mana (**Man-nah**), de scheppende kracht is het trillingsveld waarin we gedijen. Dus één groot informatie - en bewustzijnsveld. Het is oneindig groot. En dat scheppingsveld bestaat door de hoeveelheid, niet telbare hoeveelheden, **sterrenbeschavingen die leven vanuit die vrije kracht.** **Dus hun hele society, hun hele werelden zijn hoogstaande werelden en alles wat daar is, is allemaal vanuit hen zelf ontstaan.** Dus ze hebben het zelf, ze doen alles vanuit zichzelf. Ze doen niet iets in opdracht van een ander. Alles is daar volledig in een vrijheid, maar in een hele stevige, zeer hoog geciviliseerd niveau. Al die wezens die er zijn, al die trillingen die zij scheppen, dat is wat ik hier dus noem de mana (**Man-nah**). Dat is de scheppende vibratie.

De natuur creëert ook mana (**Man-nah**) kracht. En dat is de geur, de kleur, de tonnage, het beeld, alles wat je ziet en ervaart, dat is de mana (**Man-nah**) kracht. Wat je proeft, komt allemaal voor uit trilling. Dat is een deeltje van de mana (**Man-nah**) bandbreedte. Dat is een gigantisch groot veld. En de mana (**Man-nah**) velden waarin wij leven, die kunnen geïnstrueerd worden vanuit liefde. En dat betekent betrokkenheid. Dus opdrachten, **commands zijn bewustzijnsbewegingen.** Dus je zet een bewustzijnsbeweging op vanuit jezelf. En de opdracht die er wordt gegeven, jij bent de commander, die geeft de opdracht vanuit bewustzijn. En daar wordt gewerkt met de mana mana (**Man-nah**) velden. Dus jij scheidt de instructie, dat is wat je doet. Je scheidt de instructie, en de instructie die wordt gecreëerd, die wordt geschapen, die wordt beantwoord door de mana (**Man-nah**) velden. Dat is dus eigenlijk wat er gebeurt.

Dat is een grote verantwoordelijkheid. Omdat je ook met energie werkt, die is

opgebouwd. Dat is een godsveld, in de oude taal, die is gecreëerd en geschapen door al die werelden en al die beschavingen. Dat is één groot trillings- en vibratieveld. Dus je werkt ook met de taal van hen. Jouw taal wordt gebruikt om de instructie te geven. En de frequentievelden die daarin kunnen reageren, dat is afkomstig uit al het leven. Dus dat is een vrij abstract iets, maar het is wel iets waar je beseft op hebt. In **feite is scheppen al communiceren met buitenaardse** in onze begrippen. Het wordt veel groter en ruimer. Dus dat is iets heel groots.

Ons eigen bewustzijn terughalen is de kosmische opdracht

De command is zéér, zéér belangrijk. Als ik meermaals zeg van goh, aandacht erop, dan is dat de command. Als jij jezelf aanzet om de aandacht erop te zetten, dan is dat een opdracht. En het is heel interessant om te kijken wat er nou met je gebeurt vanbinnen. Stel, dat gebeurt jou natuurlijk totaal niet, maar sommige mensen hebben er wel eens last van. Dat je tijdens een bekrachtigingsmoment de aandacht verslapt. Stel dat het gebeurt. Dat je voelt van nou, wat is dat toch? Aandacht is net een soort golf. Je zet hem in, dan is hij er. En dan lijkt het soms alsof je hem niet kunt onderhouden ofzo. Alsof die wegebt. Dat is dus de val van het bewustzijn. Denk er goed om. **Dat is de val van het bewustzijn**. Dat hij wegebt. Want daar vertrekt God. En wat nou is de vraag zo essentieel? Wat is dat nou als ik aandacht geef aan dat stuk wat ik inbreng? Wat gebeurt er nou? Wat ervaar ik? Daar is de gemoedstoestand. Het nu moment, de gemoedstoestand en mind over matter. Wat ervaar ik? Wat is nou eigenlijk? Nee, de vraag is nog niet eens goed zoals ik het nu zeg. **Wat is het nu wat ik ervaar als ik mijn aandacht erop zet?** En dan kom je erachter dat je het niet kunt definiëren. Maar dat het wel iets is. Er gebeurt iets. Een soort gewicht van energie komt van binnenuit. Dat gaat ergens in. Er gebeurt echt iets. Dat is dus energie wat er gecreëerd en geschapen wordt. Maar wat is het nou voor mij om het te moeten doen? Wat is dat?

Dus je moet je daar een eigen bewustzijn weer in terug zien te halen.

En **precies dat stuk is de kosmische opdracht**. Hij lijkt heel complex. Maar als je dit doorgrond en doorvoelt. En daar niet hoogmoedig in gaat reageren. Want er zijn ook mensen op uitgegleden. Die gingen dan heel hard roepen van ik geef de command. Ik geef de command dat en ik geef de command dat. En ik heb het in de macht. Ik heb het door hoor Martijn. Nee, dat is het niet. Hoogmoed komt voor de val. Voor jezelf val je dan daarover. Het is iets voor jezelf. Dan moet je op je eigen manier moet je dat terughalen. Maar die taal, dat stuk. Dat is de taal waarin buitenaardsen en bezoekers uit andere werelden tot ons spreken. En dat gaat zo boem, het gaat zo langs de mensheid. Bijna, bijna niemand hoort het. Dat is echt een hele zware constatering. Want dat lijkt wel een soort oordeel. En het is niet zo. Want we horen het wel. We voelen het. We weten. We zijn niet alleen. We voelen die bezoeken. We voelen het aan de binnenkant. We voelen de communicatie. De communicatie is er. Er is heel veel.

COMMAND IS AANDACHT

Vraag: (..?) Ik zet mijn volledige aandacht erop. En twee seconden later ben ik heel erg bang. Dat is heel bizar. Dat is, ik ervaar het vandaag niet. Maar het is, ik

was hier zondag. En ik moet echt, het is echt een enorm gevecht in mij om er dan echt bij te blijven. Ik het gevoel ploep dat het me overkomt. Ik kan dus ook echt op dat moment in een heel andere plek zijn. In een andere situatie zijn. Alles wordt ingevoegd zeg maar om mij daar weg te houden. Ik vind dat heel erg lastig. Ik verhoog mijn aandacht. Maar dat betekent niet dat ik dat kan oplossen. Ik kan er toch nog steeds in wegvallen. Kun je daar iets over delen? (..?)

Martijn: Ik heb in de aankondiging geschreven dat het heel goed is dat je goed uitgerust hier komt. Dus dat heb je heel braaf gedaan. Want hier gebeurt het niet. En de vraag is, een mogelijke vraag kan zijn, dat, dus die **essentiestuk van wat is aandacht? Wat is het? Het is een bewustzijn van jezelf wat je, wat alleen maar daarheen gaat als jij het doet.** Dat merk je. **Dit is het meest fundamentele, want dit is de organische taal** waar ik het nu over heb. **Al het andere is eigenlijk allemaal computer- en systeemtaal.** Het is zo diep geïnfiltrerd. Wat is aandacht? Jij bent de enige die dat aandachtveld ook echt weer opnieuw, jijzelf, daarheen kan brengen.

Tussen het moment van jezelf en het moment van erheen brengen, daar ontstaat een verbindinglijn. Het is een verbindinglijn. Jij legt met jouw bewustzijn verbinding, ik noem het nu een script of een scenario, een situatie, die verbinding wordt er gelegd. Daar vindt het kosmische gevecht omheen plaats.

Dus er zijn wat variabelen in jou aanwezig die in staat zijn om op dat moment, maar ze leggen het af hoor, want dat kan niet, om op dat moment nog steeds te verstoren. Dat is wat er gebeurt. En dat is ook waarom we elkaar, daar kom ik gelijk op het kosmische aspect van Warrior-schap, wij moeten elkaar dus ook daarin versterken. Maar niet van nou zal ik jou eens even versterken, kom maar eens even hier. Nee, dat niet. Het is een collectief proces waarmee je, als je allemaal iets doet waar allemaal je hart ligt, dus dat zou een sessie kunnen zijn die we voor de aarde doen bijvoorbeeld, waarin we voelen van nou, ik weet niet of iedereen daarbij betrokken is, bij zo'n gevoel, maar mijn antwoord is op het moment dat je iets gezamenlijk doet wat je ook allemaal voelt, dan gaat hij eruit. Dan gaat hij eruit. Maar het is een saboterende, manipulerende kracht. Iets eroverheen zeggende kan het ook zijn dat dit gewoon gebeurt omdat jouw geheugen dit steeds doet. Want ons geheugen is een repeterend iets. En om dat uit te sluiten zou je dat kunnen inzetten tijdens een bekrachtiging.

Dus het is de blueprint van je psychische toestand en je mind toestand, dat is allemaal hetzelfde, het moet bekeken worden. Want meer dan we zelf willen, reageren we uit herhalingen op herhalingen.

DE ESSENTIE: NIET DE UITKOMST MAAR DE WEG ER TUSSENIN

Dus nog een keertje naar **de essentie.** Die bekrachtiging. Het gaat niet om de uitkomst, wat we vaak heel belangrijk vinden van hè oh, dit is, oeh, nou dit moet aandacht hebben. Los. En dan zet ik dat voor in de plaats. Zo. Nou, dat is mooi. Nee, het gaat om de weg daartussenin.

Het gaat om de weg daartussenin. (Martijn fluistert:) Wat er gebeurt, wat

jij doet. Wat jij doet om die aandacht daarin te brengen, en dan voel jij dat tussen die twee situaties in dat hoort dus ook dat beeld zien en de andere situatie daarvoor in de plaats brengen maar daar tussenin daar zit iets en dat is iets wat jij bewust moet doen. En dan komt het en het gevecht is zelf zo groot dat bepaalde intelligenties jou kunnen laten denken daar tussenin, dat het gebeurd is. En dan moet je tegen jezelf zeggen: "Ik doe het zélf". En dit lijkt echt een hele grote opdracht, maar dit heeft te maken met het zelscheppende bewustzijn. Dat je het zelf doet. Ja.

Vraag: (..?)

Martijn: Er zijn ook verschillende processen in het bekrachtigingsveld. Dit is het bekrachtigingsveld via de mind. Want alles wat er is, dat is ook heel dominant in de mind aanwezig. Als je beeld hebt over dat je een ongezondheid hebt en in het fysieke beeld is het ook gewoon zo dat je ongezond bent, dat er iets is. Een verstoring beter gezegd. Dan weet jouw mind dat het zo is. Als ik een apparaat zou neerzetten en jij zegt ik doe mijn hoofd erin. En dan zeggen wij allemaal ja hoor we zien het. Je denkt het, je denkt het, het kan wel echt zo zijn maar je denkt het inderdaad ook. Dus dat veld van wat er gedacht wordt, daar moet eerst ingekropen worden als het ware, dat moet ook ingewisseld worden, deze computer, (*Martijn maakt klik geluid*) 'uit', en het ander 'aan'. Er is ook een ander pad en dat is het pad van de **Harts-intelligentie**. Maar we doen nu bewust het hoofd. En dat doen we zo om het besef dat er verschillende afspeelapparaten in ons zijn, dat het tevoorschijn komt.

ZELF DENKEN IS EEN JOB EN HEEFT EEN ANDER INFORMATIEVELD IN DE MATRIX

Opmerking: (....?) .. Als ik naar mijn eigen gezondheid zou kijken, dus ik aanschouw, ik neem waar mijn ongezondheid. En ik ga daar met mijn bewustzijn doorheen. Dan heb ik het gezien, dan heb ik het in beweging gebracht, en laat ik het weer los. Als ik dan vervolgens een beeld van ik ben gezond daarop ga plakken dat voelt niet schoon. Dat voelt gestuurd. Daar heb ik moeite mee.

Martijn: Ja acht miljard mensen hebben daar moeite mee. Ik hoor het en het is ook heel goed dat het benoemd wordt omdat het ook de zaken blootlegt. Ik ga daar natuurlijk niet in mee omdat je gewoon de bevoegdheid hebt om als een arts tegen jou zegt 'goh mevrouw u hebt een behoorlijke verstoring, u hebt dat en dat, boem klets', dat gedachteveld van die persoon, of het nou waar is of niet, daar gaat het niet om, dat gedachteveld van die persoon, hap, hap, boem, aan.

En buitenaardsen, die speciale brillen hebben, die kunnen onze gedachten zien, die lopen zo toevallig voorbij en denken ineens van waarom is die gedachte nou ineens daar, die gedachte zit er ineens in. Oh dat heb jij gezegd, dan ben jij aan het denken. De gedachte die erin is gekomen, we gaan niet naar een regulier systeem, we zitten in kwantumniveau. De gedachte die in jou is, over de situatie met jezelf, die gedachte, daar heb jij de bevoegdheid in om die gedachte om daar iets anders doorheen te zetten of overheen te zetten. Je mag ook iets anders denken over jezelf. En dat is heel belangrijk want op het moment dat je dat doet, het gaat er niet om of je jouw ziekte inwisselt, dat is een 3D. Het gaat om het gedachteveld. Op het moment dat je aan boord stapt van die gedachte en je zet daar iets anders neer, dat is gewoon wat er gewoon boem op dat moment door jou gedacht wordt, boem, klets. En dat is er ook rats, boem. En dat is niet eventjes zo maar hè.

Dat moet ook echt brr nou zelf denken is een job hè! Dus niet uit een boekenkast, maar zelf iets formeren en dan dat daar neerzetten. Dan staat dat informatieveld daar als de mind en zodra de mind dat veld installeert en het is er dan ook, want dat is gewoon wat er wordt gedacht, op dat moment en dan geeft de mind, en dat is een belangrijk instrument van de matrix, geeft een ander informatieveld af. Waardoor er andere scenario's ook geprikkeld worden. Daarom is het zo gevaarlijk dat we in deze wereld te horen krijgen hoe het met ons is door een ander. Want als je heel erg ziek bent, of je hebt een stevige verstoring, dan wil dat niet zeggen, dat als je dat op een andere manier bekijkt, dat je dan ook ziek blijft omdat je die verstoring hebt.

Als er een ander informatiebeeld wordt neergezet, een eigen denkinstructie, worden er ook andere circuits aangesproken. En die circuits die worden aangeklikt, geklikt, boem en daar wordt mee gecommuniceerd.

HET GODDELIJKE VERMOGEN IS HET ZELFHERSTELLEDE VERMOGEN

Als je dat bewust met aandacht gedurende je dagen rustig mee communiceert via het weten, geen spiritualiteit, gewoon aanwezig zijn bij jezelf, dan wordt ook het informatieveld geraakt door anderen scenario's en dat is wat hier dus aan de hand is. Dat is ook wat buitenaardse en ook via channeling is dat natuurlijk heel vaak uiteraard correct doorgegeven maar dat zijn geen channelings dat is gewoon de oeroude kennis. Jullie weten half niet hoe groot jullie goddelijke vermogen is.

En het goddelijke vermogen is het zelfherstellende vermogen. En het zelfherstellende vermogen speelt zich in twee circuits af.

Zowel in de mind, daar moeten we binnenkomen, daarom dit (*er gaat een telefoon af in de zaal*) (*gelach*), dus dat is heel erg belangrijk.

IK WEET HOE EN WAT WAARHEID EN WIJSHEID IS DAT IS HET KONINKRIJK, DE KROON

Opmerking: Verhaal als iemand iets tegen je vertelt over een ander die b.v. een nieuwe heup krijgt ect.

Martijn: Het zijn dwarsverbanden, dat zien we allemaal. Deze vaardigheid moet je dus ook niet doen zoals ik het zeg. Want als je doet zoals ik het zeg. Dan is het echt van hé het ene weg en het andere zet je neer. Dat is het natuurlijk ook niet. Ik geef het alleen maar aan omdat dat is een stukje krachtvoer om te kijken van hoe kan ik dat anders inzetten. Want het gaat erom dat je een krachtigere, eigen gedachte schept. Daar gaat het om. Als iemand iets tegen je zegt waarvan jij permanent weet dat het niet waar is hè, je weet het 100% zeker, het is geen overtuiging, maar je wéét het ook écht. En die persoon zet maar kracht bij van ja en die gaat jou vertellen hoe het zit en jij weet het is gewoon niet zo! Dan komt er een moment dat je zegt oké, whua...ik weet hoe het zit, ik wéét dat, ik weet hoe het zit...Nu de woorden weg.

Dat wat je doet vanbinnen, whua...**dat is het koninkrijk, dat is die kroon.**

Daar gaat die, de kroon uit die geschriften, whom...ik weet wat de wijsheid is en de boodschap van wie ik ben en de mensheid. Ik wéét hoe en wat de waarheid is en hoe het écht zit. Op dat moment bescherm je en bewaak je en geef je gas met je bewustzijn, je kunt niet leren hoe dat moet dat gebeurt vanuit jezelf, geef je gas

in de gedachtenkracht, in het bewustzijn van je denken hebben we het nu alleen over. Dus dat is wat je moet doen. Niet het ene weg en het andere ervoor in de plaats zetten, dát is wat er gebeurt. Dat is het gevolg. Ik doe hem eigenlijk achterstevoren.

Dat is wat je moet doen en die zeggenschap terughalen. Er is nog nooit iemand die jouw toestemming heeft gevraagd, om in een vervelende situatie terecht te komen. Er is nog nooit iemand die jouw toestemming heeft gevraagd en jij hebt ook nog nooit toestemming gegeven, om in een wereld te zijn waar zoveel dingen gebeuren, die niet in harmonie zijn en niet kloppen waarvan je ziet, ik heb er niet alleen verdriet van maar andere mensen ook. Welke religies er ook zijn of wat dan ook. Daar heb je nooit voor gekozen.

Dus de gedachte dat je daar geen herziening in mag brengen, die is ook niet van jou. Dat is een enorme stap.

En eigenlijk weten we dit allemaal al. Dit weten we allemaal al. Deze sessies zijn kennelijk nodig om dat weten wát er al is, schuivend door alles heen, op een ander niveau in jezelf nog een keertje te doorvoelen en te zien waardoor die nog dieper integreert. Want het gaat erom dat je hem echt in je 3D leven ook ziet. Want als het in je 3D leven gezien wordt dan vallen de scripten weg. Scripten die het pad naar binnen toe proberen te beletten.

Vraag: Je had het straks over die koersverandering. Ik merk nu dat met dat lichaam bezig zijn en al die manipulaties die daarop liggen. Dat ik zoiets heb van ik houd het voor gezien want daar kan ik de rest van mijn leven mee bezig zijn. Er zit genoeg troep in het lichaam om daar de rest van je leven mee bezig te zijn. Dus de koersverandering is, ik ga dat niet meer doen. Dus ik wil graag bezig zijn met Force Commands

HET GAAT NIET OM HET LICHAAM

Martijn: Het gaat ook niet over het lichaam, daar gaat het niet om. Daar kun je het in oefenen, daar kun je het in herkennen, het gaat om dat krachtveld binnen jezelf. Als jij dat krachtveld te pakken hebt, die intelligentiekracht van jezelf, en die besluitvaardigheid, als je die te pakken hebt dan zet je hem in op andere stukken. Dat is wat je benoemt. Zou jij het ook fijn vinden om dat te doen met een groep mensen die de Command van zichzelf ook hebben doorgrond? Desnoods via een lichamelijke situatie? Dat ze zichzelf hebben onderzocht. En dat je voelt van als we hier in een coalitie, als Aardse mensen, maar als Wezens uit een andere werkelijkheid heel gericht bezig gaan, dat het ook veilig gebeurt of betrouwbaar is. Dat het ook, laat ik zeggen gelijkwaardigheid aan elkaar ervaart

Vraag: Hoeft niet eens, dat hoeft niet

Martijn: Nou dat kan ook niet, omdat het niet hoeft. Ja.

Dus wat nu, wat verder, deze kracht het gaat dus niet om het lichaam het gaat om dat stukje wat een enorm groot besef is, dat die eruit wordt gepakt. Dus we zitten hier niet te werken aan een lichaam, we zitten ook niet te werken aan de mind, we zitten ook niet van alles en nog wat te doen, dat is waar veel mensen de afleiding ook hebben gevoeld. Terwijl ik dat een duizend keer heb gezegd. Het gaat niet

omdat je dat in die bewegingen in dat lichaam, het gaat om de aandacht verplaatsing of je dat snapt of je die te pakken hebt, niet snapt hier (*hoofd*) maar of je hem kunt zien. En die, die parel, die moet eruit en die gebruik je dus ook voor je dagelijkse leven. Dat is gewoon waarmee je je dagelijkse bestaan eigenlijk herdefinieert in energie. Maar daar zet je ook met elkaar op in, op een groter kosmisch niveau.

Nou en ik heb de afgelopen jaren met heel veel mensen mogen samenwerken en ik heb gemerkt dat heel veel mensen, en dat is ook wat er gebeurt, het niet vasthouden. Ze doen het niet. Ik zou het maar zo zeggen...

KOERSVERANDERING IN DE BREEDTE VAN JE WERKVELD

Vraag: En wat is dan de koersverandering? Het ganzenverhaal. Die heb ik bij mezelf gezien. Dat was grappig om dat verhaal te horen, dat is mijn interpretatie. Jij gaat daar verder niet op in maar zou je jouw interpretatie dan willen delen?

Martijn: Nou de koersverandering is dat de breedte van waarin je zit te werken met elkaar op dit gebied, pak het onderzoeksveld, laat ik het zo maar even noemen, dat het ongelimiteerd blijven doorgaan in een grotere groep mensen, als het ware aan te spreken, en dat is te vinden ook met elkaar, dat daar een koersverandering in plaatsvindt. En dat er ook op een bepaald moment heel duidelijk zichtbaar is en toepasbaar is wat je zelf hebt voorzien en hebt doorvoeld. En dat de mensen wegblijven, ja je vraagt het mij, en dat de mensen weg blijven die in alle eerlijkheid kunnen zien dat ze niet in die boodschap van zichzelf zitten, en ook niet in het eigen bewustzijn de Aandacht inzetten, dus iets anders doen. Ik ga daar dus niet over. Over de ander. Maar waar ik wel over ga is de vervolg stap van mezelf en het stuk wat ik uitdraag. En dat moet ik altijd heel erg voorzichtig mee zijn omdat je daarmee bepaalde dingen in feiten zegt en die kunnen op tientallen manieren worden geïnterpreteerd en zullen ook tientallen verschillende dingen betekenen. Je kunt vanuit het kwantumintelligentie/ kwantumhartveld, kun je, moet je op een gegeven moment ook uitspreken wat wel en niet, wat het wel en niet is.

Dus **er komt een heel solide beweging op de Aarde vrij, als datgene wat mensen samendoen, ook echt door die mensen samen wordt gedaan.** En dan draai ik nog om met de mensen waar het dus niet mee gebeurt, dat dat stopt. Dat is die koersverandering. En die vind ik pijnlijk maar nodig. Want het lijkt of je daarmee mensen uitsluit, dat is niet zo.

MET AANDACHT CREEREN EN HET OOK KUNNEN VASTHOUDEN OP DIE PLEK

Je kunt toch een huis bouwen met allemaal hout en allemaal schroeven enzo. Als er dingen gebeuren tijdens dat bouwen van die woning wat niet is wat het echt is, en er gaan andere dingen doorheen lopen, dan heeft het effect op het uiteindelijke constructieveld van het huis. En waar ik het over heb is dat het bewustzijn van waaruit we moeten navigeren als mensheid, niet omdat Martijn het zegt, maar vanuit mensheid, de mensheid hier op de Aarde, dat is een trillingsveld, die een informatiebassin is en dat informatiebassin moet ook gevoed worden door al die mensen en je kunt en dat is het punt waarop we je als mensheid wel aankomen.

Je kunt niet steeds iets niet doen omdat er mensen tussen zitten die bezig zijn met

ik moet beter worden, met deze techniek, van mezelf. Ik moet er maar een beetje bij lachen zo maar het is een beetje een soort maar ook oprecht ook schaamte lachje om dat te moeten zeggen. Omdat ik me heel goed beseft dat als je iets hebt, of geestelijk, of lichamenlijk, ik heb ook wel eens iets lichamenlijk gehad, dan werk ik daar ook aan, dus dat is heel erg waardevol. Maar voor je het weet zit je in het verbeteren van je lichamenlijke conditie en je persoonlijke situatie.

En dat is ook waarom sommige mensen op een gegeven moment niet meer komen omdat ze dat denken. Maar die mensen die weten dus helemaal niets van zichzelf. Daarom breng ik je er ook op een bepaalde manier naar toe door het te benoemen van wat is aandacht. Als je het moment van je aandacht creëren ook zelf kunt brengen op die plek en het daar ook houden, daar is die hè, om hem daar ook houden. Dat is het, de gesprekken die ik voer met mensen, niet uit deze wereld, die vinden plaats vanuit dat stuk. En daar hoef je niet hoog opgeleid voor te zijn met je bewustzijn. Het gaat er alleen om dat je het kent. Daar gaat het over. En daarom breng ik je daarnaartoe.

En dan zijn er mensen die zeggen 'ik kom niet meer hoor want ik weet nu wel wat bekrachtigen is'. En dan komt er toch iets uit, dat je zegt mmmm... weet jij wat de boodschap binnenin jezelf is? Kun jij mij of de ander nog zien in het licht? Is dit dan echte aandacht die je aan elkaar geeft? Of is dit de aandacht waar het om gaat? Ik zeg het steeds weer, we oefenen via de derde dimensie omdat dat aansluitmomenten kunnen zijn, omdat je dat pakt. Dat je het daar ook feitelijk te pakken hebt. Want je kunt niet uit een boek of een zweverig iets gaan werken. Je moet de Oorspronkelijke Bewustzijnskracht moet je toepassen en die kun je alleen toepassen in iets wat je hier nu ook weet. Dus als er situaties zijn 3D waarmee of aan gewerkt moet worden, dan is dat ook tastbaar, dus dan land je niet in een fantasie of een aanname van iemand anders of van Martijn, maar dan land je in de situatie die er echt is. Dan werk je aan iets wat er echt is en daar zet je op in. En dan is de verwarring dan, dat kan dan in situaties ontstaan, dat ik dit vertel om je persoonlijke leven te verbeteren, of iets anders maar dat is niet zo.

AANDACHT IS ZO GROOT

Via die route kun je ontdekken wat aandachtskracht is en aandachtskracht is zo groot en kan je zo tussen je vingers als de ander het snapt, kun je die zo, boem, zo door iemand zijn hoofd heen gooien. Zo krachtig is aandacht. Dat de ander in één klap helemaal van complete gedachtenconstructies verlost is. Zo krachtig is aandacht, mits je dat wel in overeenstemming doet met de ander. Aandacht is zo groot, als je echt aandacht hebt voor de wereld en je zit met mensen aan tafel die nog wel eens wat te vertellen hebben vanuit het systeem, is jouw aandacht zo soepel en krachtig, dat die pulst, hij ademt en dat die mensen die in jouw omgeving zitten niet meer kunnen denken.

Ik heb het gehad, ik ben in werkgroepen geweest. Waar ik aanwezig was heb ik het ook bewust wel eens opengegooid en raakten mensen compleet helemaal uit het denken. Was niet meer mogelijk. Mensen konden niet meer denken over dat, ik heb wel eens overleg gehad met mensen van nou, die destijds in de regering zaten. Mensen konden niet meer denken, omdat ze niet met mij als Martijn te maken kregen, maar omdat mijn bewustzijn, mijn manier van hoe ik naar hen keek en ik

vond ze fantastisch hè, dus niet dat andere, want ik zie ook de mensen doen ook, van wie uit zij zijn, doen ze wat ze doen. Ze konden niet meer denken. Ze zeiden het ook, letterlijk, wat gebeurt hier? Ik krijg gewoon een crash in mijn hoofd, ik kan niet meer denken! Welkom! Juist, Welkom. En dat is niet een crash in het denken maar het is een opening in het zélf echt denken. Er staat iets anders in de wachtrij, hier, wat naar boven wil en moet komen en gaat komen en dat komt in het brein terecht. Daar is het voor. Dat is die radicale koers. Dat is ook de manier waarin er moet gewerkt moet worden met elkaar. En dat is luid en duidelijk en ik ga niet voor niks de hele maand december niks doen. Dat heeft daar ook mee te maken want ik wil me ook voorbereiden. Jij ook, ik ook, wij allemaal.

WE ZIJN EEN HEEL GROTE BLOEMENTUIN

Opmerking: *iemand verteld over steken in het hoofd en het aandachtsveld dat daarop gezet kan worden en aangeraakt wordt in de rust en stilte.*

Martijn: **Zoals mensen elkaar of zichzelf ziek kunnen denken, zo kun je jezelf ook naar een ander vibratieveld denken.**

Je hoort wat ik zeg, niet dat je jezelf beter denkt, het is dat er iets anders doorheen wordt gezet. Zullen we er nog een doen voor de lunch?

Opmerking: *iemand verteld over het energieveld samen en bij alleen thuis niet die aandacht erop kan zetten.*

Martijn: Nou ga ik iets heel stoms zeggen, maar die gedachten die je nu uitspreekt van goh nou zit ik straks thuis alleen, wat heel begrijpelijk is, maar ook dat is iets wat je niet zelf denkt. Want wij, wie zij zijn, denken zulke dingen niet uit zichzelf. Jij kunt iets anders tevoorschijn halen. Dat is de glans van wie wij zijn, jongens wij zijn een grote bloemen tuin. Maar het is iets je moet het ook tegen elkaar zeggen. Ik weet het ook dat jij het kan, ik kan het ook. Ik kom soms ook wel een ergens aan dat ik denk van, oh dat ik gedachten ervaar van iets. En dan weet ik ook van hé weg jij, ptjoem eruit. Dat is niet van mij. Dít is wat ik denk. Ik wil heel graag samenwerken met elkaar en die slagvaardigheid van aandacht ook gewoon direct inzetten. En dat ga ik ook niet gewoon in grotere groepen doen dat ga ik gewoon met groepjes van 25 tot maximaal 30 mensen vaker, vaker en dan af en toe een mooie uitzending daarover hebben met tienduizend dertigduizend mensen samen daarover kunnen, maar we moeten het wel opbouwen. En heel gericht hiermee bezig gaan. Want als je hierover nadenkt vanuit jezelf, hoe is het mogelijk, hoe is het mogelijk dat jij ooit een gedachten zelf zou scheppen over dat je thuis in een situatie terecht komt die niet in de welzijnsveldtrilling van jezelf verkeerd. Van origine geven wij onszelf de boodschap mee en als je nou thuiskomt, voel ik me goed, dan ga ik lekker de boel in orde maken, ga wat bloemetjes neerzetten, ik ga wat takken buiten uit de tuin waar de bladeren vanaf zijn, kan ik lekker van die takken genieten, ik leg wat mos eromheen. Ik ga het mooi maken, warm maken, zet er een kaarsje bij, doe een dekentje over mij heen en ik ga heerlijk gedijen op deze trilling van mijzelf en van die mooie mensen die ik heb mogen ontmoeten. Dat is iets dat schep je uit jezelf. Maar dat geheugen, dat geheugen, dus daarom dus die velden, daar komt die aan, de volgende beweging en ik vind het fantastisch om dat met elkaar samen door te nemen, denk erom het is kosmisch vuur. Zo klein als hij is, zo slagvaardig is hij in het groot.

BEKRACHTIGING

Kom wat dichterbij jezelf. We draaien de knop nu eventjes hopsa op stand 10 maximaal in onszelf. Ja dus je voelt dat je hier nu zit, punt. Dus haal de lijnen nu ook van mij af en alle aandacht gaat nu naar jezelf. En besef, dat er een verbindende kracht is tussen dit moment nu en een nieuwe situatie of een verandering en die verbindende kracht dat is jouw aandachtveld. Het draait allemaal om jou. En groter gezegd draait het om ons allemaal. Draait het om, voorbij de mensheid van de aarde.

Wees je bewust van je lichaam, zuiver omdat dit de uitstulping is van je metafysische lichaam. Laat op je eigen manier je lijf ontspannen. Weet dat al je cellen opengezet worden, door jou, nú. Breng in deze bekrachtiging je aandacht naar de plek waar je borstbeen zit, de plek van je hart. Wat je **hart** wordt genoemd, is een **energiemembraan**. Het hart staat in direct contact met het Levensveld, de kosmische intelligentie. De oase en sommige mensen zeggen dat is God, de Kracht. Door met je aandacht bij je hart te zijn, is de verbinding aan tussen jou en de Bronvelden. Welkom Bronvelden en welkom aan mijzelf. Misschien wil je één van je handen op de plek van je hart leggen, zodat je op een andere manier deze plek kunt voelen. Blijf bij jezelf. En met je aandacht bij je hart laat je de situatie zien of weten bij je hart wat aandacht nodig heeft. Ik geef hierbij de opdracht als Schepper vanuit Kracht Waarheid en Oorspronkelijke Liefde dat deze situatie wordt geannuleerd NU. Dat deze situatie is opgeheven en dat de trillingen zuiver in het Bron-veld teruggekeerd zijn. Terug gekeerd via het hart in de Bron. Ik roep aan: "I Command, vanuit Kracht en Liefde. Dat vanuit de Bronkracht de nieuwe situatie manifest is, en die ziet eruit en ik weet wat het is. DIT. Breng je aandacht naar de nieuwe zelf geschapen en gecreëerde situatie. Breng je aandacht daarheen. Ik ben getuige van deze schepping. I Command dat deze Kracht aanwezig is in het hoofd, in het brein. Je voelt de plek van je hart en je bent op dit moment tussen je oren aanwezig. Dat deze nieuwe schepping aanwezig is in het brein. Dat deze trillingen als energie verder bewegen. Ik besef dat dit plaatsvindt in elke cel van het lichaam, in de fysieke en de niet fysieke energievelden. Besef. Doe, doe, doe het, aandacht. Zo adem je rustig in en uit en dan is het gereed.

MIJN MISSIE IS HET CONTACT OP AARDE HERSTELLEN

De Command is de meest krachtige, mits die vanuit je eigen bewustzijn wordt neergezet en uitgedragen, de meest krachtige instructie die je maar kunt wensen. Vanuit de Command werken we van Oorsprong ook met de natuur. We ruimen de natuur op als dat nodig is. Ziekten en verstoringen trekken uit de natuur weg. Maar zo leggen we in deze wereld, hier, ook contact. Mijn missie is om het contact hier op de Aarde te herstellen. En het is best wel een pittige missie, in die zin, vind maar mensen die zichzelf echt verklaren! Ik kan jou niet zoeken en vinden. Je kunt jezelf alleen maar melden. Niet bij mij, maar in het leven. Daarmee ontmoet je elkaar en zet je je in. En aangezien dit een op gedachten en vooral op trauma gebaseerde realiteit is, een traumatische gedachte die de meeste mensen in deze wereld bijna non stop blijken te hebben, maar zich niet bewust van zijn omdat dat allemaal geen negatieve gedachten zijn, dus dan is het kennelijk ook geen trauma hier, maar omdat dit een op een gedachte gebaseerde werkelijkheid is moeten er gedachten en dat zijn bewustzijnsgolven, ook gezamenlijk gelanceerd worden met

de precies mogelijke, en meest betrokken mogelijke aandacht, op het onderwerpen om een landingsveld te maken in de trilling, om contact te leggen met andere mensen. Dat is mijn missie. Mijn missie is om dat te bewerkstelligen. En ik ben niet degene die dat mét je kan doen en ook niet sámen kan doen, want ik doe het al. En ik doe het al vanaf het moment dat ik hier ben. En dat is altijd al zo geweest. En ik vind het een hele grote eer om dat samen met elkaar te kunnen doen. En ik ben er al jarenlang mee bezig, met mensen en wat ik net zei, het gaat niet om de mensen zelf, maar het gaat om het genereren, om het bouwen en het scheppen van trilling. Want dat is wat dit veld steeds weg probeert te schrijven. Dus je moet heel solide mensen met elkaar samen kunnen werken zodra er een bepaalde mogelijkheid is om dat contact te leggen, is het tot nu toe steeds, zijn er hiaten via mensen, door mensen, met mensen.

HET ZIJN GEWONE MENSEN MAAR ZE DRAGEN EEN ANDER VERMOGEN IN ZICH

Ik wist dat dit jaar, voor mij in ieder geval, een jaar zou zijn dat ik een kanteling zou maken op een prettige manier, althans voor mij is dat prettig, om steviger in te zetten op dit onderwerp. We willen allemaal dat en ik wil dat ook, vanuit wie ik werkelijk ben. Ik wil ook dat hier de contacten gelegd worden, ik wil ook met elkaar weer goede gesprekken voeren. Ik vind het ook fijn dat we met elkaar weer een mooi schouwvoertuig in kunnen stappen en dat daar andere mensen mogen ontmoeten en dat we merken van goh zo bijzonder is het allemaal niet. Zij hebben ook schoenen en kleren. Je kunt ze gewoon een kus geven en als er een zandkorrel in de ogen komt dan knippen ze ook. Dat blijkt allemaal helemaal niks spiritueels te zijn maar dat ze gewoon een ander vermogen in zich dragen. Ik vind het ook mooi om met elkaar in zo'n object te zijn en dan samen met elkaar door het raam naar de andere kant te kijken en daar de deuren open te doen en merken dat het hele object helemaal niet eens een ufo of een voertuig is die zich verplaatst. Maar dat het gewoon objecten zijn in een andere wereld die zich kunnen manifesteren hier als een voertuig, als een ruimteschip. En dat het blijkt als je aan boord bent, dat als je er eenmaal in bent er aan de andere kant weer eenmaal uitloopt dat je gewoon in een andere wereld bent. Dat is mooi dat als je dat met elkaar samen kunt meemaken en dat is ook nodig. Want deze wereld hoort weer gewoon aangesloten te worden op **een grotere, kosmisch, wetenschappelijk bassin**. En daar moet je ook samen voor willen gaan. En ik blijf het dus ook zeggen, het is zo noodzakelijk, dat je met dit soort grote onderwerpen, die redelijk simpel zijn eigenlijk, als je daarmee je verbindt, is het zo belangrijk dat je wel ook in deze wereld ook blijft genieten in deze wereld. Daar heb ik mensen ook zien doorslaan. Ik ben dé persoon en ik mag dat over mijzelf zeggen, die ondanks wat ik allemaal vertel, steeds weer wijs op de eigen behoefte en gevoelens ook van de Aarde.

Want hier ben jij en hier moet jij ook je plezier leven. Weet je, als je gewoon van dansfeesten houdt, dat je niet ineens zegt van ja ik ga nu niet meer naar dansfeesten want ik ben nu met bewustzijn bezig. Maar dan ben je niet meer met bewustzijn bezig. Als je daar bepaalde fijne dingen die jou raken niet meer leeft. Je moet doen wat je voelt, waardoor je ontvlamt, waardoor je energie krijgt. De één doet het zus en de ander doet het zo. En als dat allemaal in beweging en in balans kan zijn, dat stuk vinden, kom je erachter dat het fantastisch is om hier op

de Aarde te zijn. Maar dat je ook echt een gesprek kunt voeren met elkaar om tot een punt te komen.

En dit is waar ik voor sta, dit is wat ik samen met de mensen op de Aarde wil openbreken en dat kan alleen als dat met elkaar gebeurt op een serieuze aandachtige manier. En welke route we daar doorlopen om dat te kunnen voelen, het gaat om geesteskracht, het gaat om de **true spirit off the humans**. Wie we zijn. Daar gaat het echt over en dat zijn we allemaal al.

JE EIGEN SUPREME COMMANDER AANSPREKEN

Ik heb alle andere wegen bewandeld en ze zijn allemaal doodgelopen. Er is maar één weg en dat is echt in gesprek gaan op dat niveau met elkaar. En al dat andere is ook hartstikke mooi, dus ik zeg helemaal niet dat het fout is of dat mijn weg de enige weg is om, ik zeg alleen de enige weg om dat contact te leggen, niet alleen via astrale hologrammen of met etherische ontmoetingen of via emotionele ontmoetingen of een multidimensionale droomstaat of zo, maar écht dít, hier met elkaar, de enige weg om het hier te doen, is ook echt contact maken met jezelf en je eigen suprême Commander aan te spreken. Dat moet je ook met elkaar zien. Ik wil ook zo gezien worden en dat mag ik zeggen. Ik wil ook jou zo zien en ik zie je ook zo. Ik zie jou als suprême Commander, ik zie jou precies zoals je bent. Ik heb heel veel respect voor jou, heel veel. Hier ook. Heel veel, allemaal precies zoals het is. Ieder mens is zo en daar hoef je niet een heel hooggeleerd persoon voor te zijn en allemaal universiteiten voor door te reizen. Daarvoor moet je tot de kern komen van wat mensheid is en het daar in jezelf vinden en inzetten. Dus we gaan even lunchen. Eetsmakelijk

Pauze

Ik heb vorig jaar in december was dat, in 2022 heb ik een nieuwe organisatie opgericht die als doelstelling heeft om de diplomatieke functie die de mens heeft, het ambassadeurschap, om dat wereldwijd uit te rollen en daarin mensen met elkaar te verbinden. In onderwerpen die op dit moment in de gewone reguliere werkelijkheid niet of bijna niet op de agenda staan. Die organisatie die gaan we vanaf, na de kerstperiode, nou dan relateer ik het dan maar even aan, gaan we vanuit die organisatie ook bijeenkomsten organiseren die voor vrij grote groepen mensen en ook online bestemd is. En dat heeft met dit onderwerp te maken. Het is een onderwerp wat ook in verbinding zal worden gebracht met reguliere instanties, organisaties, ruimtevaartorganisatie, inlichtingendiensten. Belangrijk om daarvan uit te gaan werken, want het is wel de tijd om daar ook echt in te gaan opereren. Dus om kruisbestuiving te brengen tussen de grotere realiteiten die er zijn, de gebeurtenissen op aarde die visitaties kunnen worden genoemd vanuit andere werelden. Het enorme grote onderzoeksveld wat daaraan ten grondslag ligt en de bewijzen zijn gigantisch dat de mensheid wordt bezocht. Er zijn een heleboel mensen die bezig zijn met die onderzoeken die daar niet over kunnen of mogen spreken die staan op slot. Mensen die ik ken die daar heel graag over willen spreken al sinds enkele jaren durven dat nog niet omdat voor hun het moment en vooral de bodem er niet is om dat te doen. Zoals zij zelf zeggen, als je dan eenmaal spreekt, moet je wel in een kwaliteitsgesprek terechtkomen en dat het niet

verzandt in oeverloos, vaag, abstract, spiritueel. Ja, hoe moet je dat zeggen, een beeld dat er wordt opgeroepen. Dat de aarde bezocht wordt door allerlei andere verschillende beschavingen en intelligenties dat is duidelijk. Mensen die daar niet in geloven, die begrijpen helemaal niet dat het geen geloof is. Het zijn feiten. Het is gewoon de tijd om een andere koers in te gaan en dat ook bij elkaar te brengen. Ik heb daar een jaar lang op alle mogelijke manieren ook de nodige tegenwerkingen in ervaren. Dat was echt absurd, leuk, gek, idioot. Maar alles wat je normaal gesproken in een week geregeld krijgt dat was niet mogelijk. Het heeft ontzettend lang geduurd. Alleen om een bankrekening te krijgen voor die organisatie nou dat zult je snappen dat was echt een opdracht.

Maar het is allemaal gelukt. En de organisatie staat op poten. Dus we gaan na dit jaar 2023 uit te varen met dit onderwerp. Dus het echt inzetten van bewustzijn en ook echt verbonden aan en met andere mensen. Dus het is eigenlijk een soort nieuwe culturele ervaring. Een oeroude culturele ervaring. Dat mensen bij elkaar komen. Gaan we ook dingen organiseren. En de doelstelling daarbij is dat het voor iedereen toegankelijk is en ook geen toegang geld of geen euro zou moeten kosten. Omdat het natuurlijk niet over het geld moet gaan. Mensen die daarin wel een bijdrage willen leveren als ze komen, dan kan dat. Je kan je 50 cent of zo in een potje stoppen, weet ik wat. Maar dat hoeft allemaal niet. Dus de instap is dat het drempelloos is. En dat ook, want als je bijvoorbeeld hier naartoe komt, ik vraag hier een toegang voor. Ik moet ook mijn dingen betalen. Maar dan ben je er nog niet. Als je het kaartje hebt, dan moet je nog reizen. Benzine is ook niet gratis. Je moet met openbaar vervoer of wat dan ook. Dus het is allemaal heel duur. En ik heb daar op mijn manier toen naar gekeken en ook gevoeld van, nou, als het echt sec gaat, zwart-wit gaat, over communiceren vanuit een oeroude cultuur. Ja, dat het in ons ligt en dat bij elkaar te brengen, dit onderwerp. Dan moet er ook op geen enkele manier een commerciële, zo noem ik het dan maar eventjes, want commercieel is dat je toch geld moet ontvangen om je dingen te kunnen betalen, dat er op geen ene andere manier een etiket aan vasthangt. Dat iedereen ook voelt van, oké, dit is gewoon vrij en openlijk. Dus daar ben ik ook de maand december ook nog mee bezig. En ik nodig ons allemaal van harte uit in deze wereld om elkaar op een hele andere manier te gaan ontmoeten. En het ook goed op te bouwen met elkaar. Ik heb er nog niet eerder over gesproken, dit is de eerste keer dat ik daar nu over spreek. En het voelt heel fijn om dat hier te benoemen. En goed ook om te benoemen, jullie kunnen het ook horen, kunnen het ook zien. En ik zal er op mijn manier vanuit wie ik ben, zal ik ervoor waken dat het geen spirituele organisatie wordt, maar een fundamentele bewustzijnsbeweging is. Waarbij reguliere wetenschap en kwantumwetenschap en bewustzijn dus binnenin onszelf, dat alles bij elkaar komt. He, want het is heel interessant als je nu op YouTube naar bepaalde filmpjes kijkt of documentaires, dat daar wetenschappers zijn die tien jaar geleden en zelfs nog acht jaar, zes jaar geleden, onderwerp buitenaards gewoon weg deden als flauwekul. Dat is allemaal onzin.

Alles werd weggelachen en weggezet als flauwekul. Terwijl diezelfde wetenschappers nu met compleet andere visies, nou en dat is fantastisch dat het gebeurt, over dat onderwerp spreken.

Met name door kunstmatige intelligentie, met name door kwantumwetenschap. En dus dat het bewustzijn van een mens ineens een andere betekenis gaat krijgen. En dat ook de verbanden tussen het menselijk bewustzijn en het ufo-fenomeen en de objecten die wereldwijd al worden gezien, als zolang eigenlijk de mensheid

bestaat, dat het in een keer bij elkaar komt. En dat we niet ineens bezocht worden door buitenaardsen en dat we gaan ontdekken, hé, we zijn niet alleen in het heelal. Maar dat er een compleet andere gebeurtenis aan ten grondslag ligt. Dus dat moet bij elkaar komen. Dat wilde ik los van alles aan je vertellen. En ik hoop dat je daar, als je dat voelt, in mee wilt bewegen. En mee ambassadeur wilt zijn en mee ambassadrice wilt zijn. En dat ook in die organisatie, mensen die daar naartoe gaan, dat het mensen zijn die uit alle hoeken en alle lagen van de bevolking komen. Het is een multiculturele en multidimensionaal culturele bijeenkomst. En daarom hamer ik ook zo op, met mijn gevoel, van laten we nou in respect met elkaar omgaan. Want als je nu kijkt wat er in de wereld gebeurt, en dat gebeurt feitelijk al heel lang, maar wat er nu zo wordt uitvergroot, daar ook in Gaza, en wat er allemaal aan de hand is, dan zie je zoveel weerstand en tegenstand naar elkaar toe. Terwijl ik ook video's op YouTube tegenkom van mensen die zelf hebben gefilmd, met hun eigen camera filmen. En dan zie je gewoon dat die Israëlse mensen en die Palestijnse mensen huilend met elkaar bij het overleden lichaam van dat kind staan. Het moet over de dingen heen getild worden. Dus het betekent ook dat we niet moeten verzanden in voor en tegen, ja en maar. Maar dat we moeten kijken van, we zijn allemaal mensen. En dat betekent ook dat je, het woord welkom is een hele grote kernkracht, dat het woord welkom, ook in jezelf helemaal moet openbaren. Dus van harte welkom iedereen. Ik roep altijd tegen iedereen van harte welkom. Zelfs als ik tegen mensen zeg van, hier even niet meer komen. En juist tegen die mensen. Dus ik doe dingen, je bent zelf altijd van harte welkom. Iedereen moet het samen bouwen met elkaar. Er is niemand die het voorrecht heeft boven de ander. Je doet het met elkaar en daar is de nieuwe organisatie ook voor bedoeld. Nou, dan hoop ik dat je een fijne pauze hebt, even lekker rustig en dan gaan we weer verder. Is er nog een priemende, brandende noodzakelijke vraag, opmerking, waardoor de hele boel niet door kan gaan? Niemand? Nee, goed zo. Oh ja, toch wel. Ik geef je even de microfoon.

Vraag: Je deelde net je reis van gisteravond waarbij, als ik het goed heb gehoord, de boodschap kreeg dat de tijd nu is. Wat voel jij daarbij?

Martijn: Ja, ik voel daar eigenlijk niks bij omdat ik het al heel lang weet. Het is voor mij meer een ontsluiting van iets wat ik al lang weet, maar niet alleen voor wil staan. Ik wil dat samen met jou, samen met jou, jou, samen op de wereld beseffen. En niet omdat we het gevoel hebben, nou we zijn nu procesmatig zover, we kunnen er nu in. Nee, het moet op een groter niveau moet het gevoeld worden. En dat heb ik dus beseft in het moment van dat het een ontsluiting was, of een afsluiting van een cyclus waar ik al een tijdje in zat van dat het niet aan mij is om dat te zeggen. Het is ook niet aan hun, het is aan ons. Maar voor mij was het heel belangrijk om dat te horen. Maar ik had er niet een gevoel bij. Nee. Ik heb ook helemaal geen euforie over alles. Nee, ik ben nog niet positief gestemd. Ik heb ook geen negatieve gedachten, ik weet gewoon we moeten aan het werk, we moeten dingen doen. Ja en simpel, als je met die mensen te maken hebt, die hebben ook niets uitlokkends in de zin van dat je je blij gaat voelen bij hen. Je gaat je namelijk helemaal niet blij voelen bij hen. Je voelt iets, je ervaart iets heel anders. En dat is wat ik in mijn bestaan heel veel ben tegengekomen bij channelings en allerlei aanverwante dingen die allemaal prachtig en interessant en ook goede informatie kunnen zijn. Ik heb gemerkt dat mensen daar blij van werden. En ik weet vanuit de ontmoetingen die ik gedurende mijn leven heb, dat er bij mij

helemaal nooit blije gevoelen zijn.

Er komen echte gevoelens. En vaak kan ik dat nog beter benoemen als een serieuze bewustzijnstoestand waarin heel duidelijk zichtbaar wordt wat de situatie is, wie ik zelf ben, wie wij zelf zijn.

En de vaardigheid die we hebben om als mensen dat zelf uit te zetten en daarover te spreken, uit te wisselen, te publiceren, te communiceren. Beelden, foto's, films publiceren, alles publiekelijk maken. Maar blij heb ik me er nog nooit bij gevoeld. Ik vind blij niets eigenlijk. Nu zeg ik het allemaal een beetje abstract. Ik ken natuurlijk wel degelijk blijdschap, maar in relatie tot de contacten heb ik dat helemaal niet. Het is zo'n groot en allesomvattende intelligente uitwisseling. Die gevuld is vanuit emotie en gevoel. Maar ja. W. zei een paar dagen geleden tegen me van, want we praten dan natuurlijk wel eens in de auto heel af en toe over dit onderwerp.

En nou, af en toe ligt ze dan zo te slapen. 'Begrijp ik het nou goed als ik nu zeg dat in een oorspronkelijke, originele wereld, waarin we werkelijk gewoon zijn wie we zijn, niet een onderdeel zijn van een ontwerp, zeg maar. Dat ik in die wereld iemand leuk vinden niet ken'. Ik zeg precies, ja dat is het. Dit is een schuiver, joh. Door je hoofd en in je hart dat je erachter komt van, ja maar iemand leuk vinden. In die wereld bestaat dat inderdaad niet. Daar is het niet van, die vind ik leuk en die vind ik niet leuk.

Daar ervaar je een mens. En in dat soort werkelijkheden kloppen de situaties gewoon. Kloppen mensen, kloppen wezens. Dus dat is een heel ander verhaal. En toen vroeg ik van, vind je mij nu nog leuk? En toen zei ze van nou niet altijd. Ja, passend bij deze werkelijkheid. En toen zei ik nog van, maar thuis ben ik altijd leuk. En toen zei zij van, dan kan ik me niks meer voorstellen. Zo ging het gesprek nog wel even door. Heerlijk mens is het. Wat ik zo fijn vind aan mijn relatie met W. En dat vind ik ook fijn aan mijn vriendschappen en de relaties die je dus ook als mensen met elkaar hebt. Is dat alles zo ongenueanceerd en zuiver gewoon gezegd wordt. Alsof er op bepaalde punten een kind spreekt. Waar gedachten van deze wereld nog wel eens dit op kunnen doen van houw wat wordt hier gezegd? Dat heb je onderling ook met elkaar. Maar als je heel ongenueanceerd in eenvoud kunt spreken. En dan hoor je gewoon dat er echt communicatie is. Dat vind ik heel erg mooi. Dat heb ik in mijn 27 jaar met mijn vorige relatie, met de moeder van R. heb ik dat helemaal niet ervaren. Maar dat was weer een hele andere soort relatie. Die ook heel bijzonder en mooi is. Maar dat heb ik dus niet ervaren. Die directheid en die, die. Ja, dat gesprek in die auto zo. Vind ik heel mooi. Vind ik leuk. Ze wilde er vandaag ook bij zijn. Maar ze kon niet. Ik zei mooi zo. (*Gelach*) Ja. Ja.

Vorbereiding opdracht

Ik heb hier een briefje. En die hou ik nog een beetje als leidraad. Het gaat niet om een briefje. Ik doe het altijd vanuit mijn hart. Maar ik heb hem er gewoon bij. Omdat het ook een beetje een soort van samenvatting is van die educatieve dagen. En we brengen deze informatie bij elkaar. Dus we gaan nu nog een keer weer een punt pakken. Om het opnieuw in te bekrachtigen. Dan kunnen we ook nog met elkaar samen iets pakken van deze wereld en daar ook samen kunnen werken. Maar daar is deze dag niet specifiek voor, deze dag is specifiek voor dat je naar je eigen punten kijkt die jij besluit vast te pakken en als jij het in jouw dagelijks leven dat het wat beter gaat met je. Omdat er wat meer bewustzijn of volledig bewustzijn in bepaalde onderwerpen komt. Dan kom je ook op geestelijk niveau kom je ook

een heel stuk vrijer. En dat is wat ik dan heel erg waardevol vind om op het persoonlijke stuk te werken. Met de aandachtskracht. Zo.

Heb je het punt waar je naar gaat kijken? Wat je gaat vastpakken?

Heb je dat paraat? Ja?

Vraag: ik heb wel een vraag paraat.

Martijn: Wat heb je?

Vraag: Een vraag paraat.

Martijn: Een vraag paraat. Ja.

Vraag: Ik ga eerst naar het moment van nu. Dan naar de gemoedstoestand.

Als ik in de gemoedstoestand ga dan ben ik toch ook in het moment van nu?

Martijn: Dat weet jij. Ik splits het in drie stapjes op om een soort een klein beetje een besef gegeven te hebben voor jezelf als het dat niet is. Als ik tegen jou zeg of tegen iemand zeg van ga eens naar je gemoedstoestand nu. Dan kan het zijn dat je gewoon direct bij het moment komt van hoe je je nu ervaart. Hoe het nu met je is. Maar het kan ook zijn. Dat is dus wat ik heel veel merk. Het kan ook zijn dat mensen gaan meten in waarom ze zich zo voelen. En op dat moment schieten ze uit het nu weg. Goh, ik ben moe omdat het lang duurt. Omdat hij veel praat of iets anders. Maar daarom zeg ik het. Even parkeren daarheen. (*Klik klik*) Hop.

Opmerking: Natuurlijk. Duidelijk dank je.

Martijn: Natuurlijk al mijn antwoorden zijn duidelijk. Toch? Zelfspot is gezond. Oké.

Opdracht via bekrachtiging

Breng lekker de aandacht naar jezelf toe. Jij weet waar je met je aandacht en focus naartoe gaat. En besef dat je aandacht die jij hier als mens in deze wereld brengt.

Dat die informatie en bewustzijn naar een ander trillingsveld brengen.

Dus aandacht is de goddelijke kracht. En zo realiseer je je in dit moment dat je hier bent. Kalm en rustig. Maak je contact met je lichaam door op een eenvoudige manier je bewust te zijn van je lijf. Maak het jezelf makkelijk. Let ook op je ademhaling. Gooi de boel van het slot af. Geen spanning in het lichaam.

Het enige waar het over gaat is de bloem van dit moment. Jij.

En je mag vaststellen dat alles wat je doet in je leven. Alles wat je bezighoudt en waarmee je bent verbonden. Dat het voortkomt uit jouw eigen unieke bewustzijn. Want dit heb je nooit op aarde geleerd. Dit ben jij. Wees je bewust van je lichaam vanaf je voetzolen door je lichaam heen, rustig aan omhoog. Ook het lichaam is op trilling gebaseerd. Dóór door je lichaam te reizen worden de trillingsvelden van het lichaam naar een andere frequentie gebracht. Je beseft in dit moment dat je niet je persoonlijkheid bent maar dat je een wezen uit een andere wereld met een menselijke ervaring bent. En het bewijs kun je vinden in jezelf, in wat je voelt wat ertoe doet in deze werkelijkheid. Komt uit je eigen harts-khuis. Dat ben jij. En houd jezelf maar eens rustig, stationair in deze toestand. Je moet niets, je hoeft niets, alleen ik ben er. En met mij zijn velen er. Laat het veld waarin je verblijft rustig gevuld worden met jouw aanwezigheid. En dan op je eigen manier ga je rustig met je aandacht naar binnen toe. In dit geval weer in je hoofd. En hoe bijzonder het is en ook mogelijk is daar te zijn op die plek waar alle trillingsvelden van

programma's, denken, moeilijk denken, ook trauma's, pijnen en goede gedachten dat die allemaal in die frequentie aanwezig zijn waar jij bent. Wat bijzonder. En op dit moment neem je op jouw manier waar of weet je in dit moment wat je wilt opheffen. Weet het of kijk ernaar. Geef de aandacht wat er opgeheven dient te worden. Dat is de command, de opdracht. Weet dat door deze opdracht van jezelf de situatie is opgeheven. De gedachten zijn weg en de trillingsvelden waar de gedachten uit waren opgebouwd vibreren rustig en stationair. Registreer of weet dat in en rondom je hoofdruimte en rust is. Ruimte en rust in en rondom je hoofd. Let op je ademhaling want bij de uitademing gaan restanten uit het veld weg. Ik ben helder, rustig en ben aan. En tussen je oren in waar je nu bent beseft je dat onder jou je keel verder doorgereisd kan worden naar het hart. Dus je voelt je keel. Dan kom je zo naar beneden toe bij je borstbeen uit, bij je hart. Leg je lekker je hand op je hart om je eigen vibratie daarin te kunnen voelen. Wat dat ook mag zijn. En in dit moment kun je beseffen dat jij en jij alleen rechtstreeks verbinding hebt met de kracht van de creatie in het hart, via het hart met de bron velden. Aandacht bij je hart. En in dit moment met jouw aandacht haal je via het hart uit het bron veld energie en schep je de nieuwe situatie, de nieuwe creatie en die open je en mogelijk voel je dit of geef je dit in en aan je hart. Koester dit. Koester dit wat jij scheidt. Hierbij geef ik de opdracht, de command, vanuit kracht en waarheid dat deze nieuwe situatie gecreëerd vanuit mezelf, door mezelf, vanuit de bronkracht doorreist naar de plek waar ik ruimte en rust heb gemaakt het brein. Aanwezig, tussen je oren, ontvang je in deze verdieping op welke manier dan ook de creatie uit het hart. Die gaat omhoog. Door het borstbeen. Omhoog. Door de keel. Omhoog. Door het hoofd. Omhoog. Hoofd en hart één. Nu heb jij je aandacht in het hoofd voor de nieuwe schepping die nu een schepping is vanuit het hart in de vorm van een gedachte. Ik ben en het lichaam is op de hoogte van deze koninklijke gedachte. Ik ben en mijn lichaam is op de hoogte van de intentiekracht die deze gedachte is. En ik geef de opdracht dat het hele lichaam dit ontvangt. Alle cellen open, nu. Dat het voorbij het fysieke lichaam reist, in alle andere energievelden. En dat het licht en informatieveld van het lichaam ook volledig op de hoogte is van deze Koninklijke gedachte die ik heb gedacht vanuit wat ik heb geschreven en heb gecreëerd. Ik ben deze gedachte. Dit is wie ik ben. Hier is mijn koninkrijk. Die ik in deze dimensie op aarde breng. En de kosmische command wordt gegeven dat het frequentieveld de matrix instroomt. En slechts alleen die scenario's kunnen reageren op de taal van het koninklijke hart. Zo.

Zo ben jij, zo ben ik, zo zijn wij weer opnieuw ingestapt in onszelf. Wat is de essentie? De essentie, er zijn verschillende essenties en daar gaan we dan deze dag niet allemaal op in. Maar de essentie die we hier nu vaststellen is het zelscheppend vermogen. Dus denken wat uit jou voortkomt. Ik heb het eigenlijk ook benoemd door dat en dat zijn forse inspanningen om hier mee bezig te zijn. Hoewel het ook zo heel eenvoudig kan gaan. Zult je ook merken dat het op andere niveaus als je het aan verder inzet ook intenser kan zijn. Ehm. Wat je doet is je gedachte, de gedachte die er is, het bewustzijn wat in je hersenen komt beter gezegd. Wat voortkomt uit een voelend harmonisch vermogen. Eigenlijk stel je je gedachten opnieuw af. Dus de taal van je gedachten die komt niet uit de matrix naar het systeem. Maar die komt uit jezelf. Dus wat je doet is als je het kunt zien. Dan kun je zien wat het verschil is tussen denken in lijn met een systeem en wat niet voortkomt uit jezelf. We hebben het niet over goed of fout. Want in

aangeleerde systemen kun je ook allemaal goede dingen ervaren. Het is alleen niet eigen. Wat je eigenlijk, wat je feitelijk doet is dat je gedachten die niet uit jezelf komt zichtbaar maken. Oké dat is plaatje A. En gedachten die voortkomen uit je eigen vermogen. Ook zichtbaar maken. Dat is plaatje B. En als je die twee plaatjes nou ziet. Dan zie je hoe diepgaand de val van het bewustzijn en ook de verstoring is geworden in deze wereld. Dan zie je dat het veld van het denken uit het systeem. Dat het een wiskundig zeer algoritmisch wiskundig, ja een wiskundige taal is. Het is eigenlijk de heilige geometrie. Dat zie je. En als je kijkt naar wat de hersenen uitzenden en wat het hart uitzendt. Dus als het hart ook in het hersenen komt. En je leeft en denkt vanuit wie je bent vanbinnen. Als je naar dat plaatje kijkt. Dan zie je dat de trillingen die daar uitgezet worden. Organische mandala's zijn. En dan zie je het van potverdikkie nog eens aan toe. Als ik mijn brein in de mandala breng en een mandala is niet perfect rekenkundig uit te rekenen wat het model daarna is. Het is organisch. Net als een bloem. Die is ook niet perfect exact rond. Elk blaadje moet je maar afwachten wat je te zien krijgt. Als je blaadje één onderzoekt. Dan kun je zeggen nou blaadje twee zal er wel heel anders uitzien. Ik weet niet hoe. En je gaat kijken. Ja hoor. Totaal anders. Maar als je een digitaal computerblaadje ziet, een bloemetje, dan weet je van wiskundige gezien dat blaadje ziet er hetzelfde uit. Steeds hetzelfde. Heel geavanceerd is dat niet helemaal waar. Maar in de codering achter het fysieke beeld wel. Dus wat je eigenlijk doet is in de mandala taal terecht komen. En het denken wat je uitzet in mandala frequentie. Dus vanuit eigen autonome aandacht. Die je uitzet. Als je die in deze werkelijkheid brengt en daar een commando achter zet. Dus je bewustzijn moet er wel op zitten. Dan dwing je dit veld, deze matrix. Eigenlijk is dat niet waar wat ik zeg want je dwingt het niet. Maar zo noem ik het wel. Je dwingt om weg te blijven. Want een matrix kan niet georganiseerd reageren op jouw creatieve geest, op jouw creatieve gedachte, op jouw creatieve aanwezigheid. Want de taal die je uitzet daar kunnen de scenario's van de gecontroleerde matrix niet op reageren. En als iedereen dat zo zou doen. Dan zou de matrix niet meer reageren. En als iedereen dat zou doen en de matrix zou niet meer reageren dan komen de reacties uit de force of creation. En dan herstel je de oorspronkelijke werkelijkheid weer, ook hier. Maar dat wil ik niet als een doel neerleggen. Als er een doel zou zijn. Zou het zijn dat je gaat zien wat je invloed, je kracht is als je de waarheid toont. En die bloemen, dus dat frequentieveld van de organische taalvelden. Die taalvelden daar communiceren al die andere beschavingen in. Nou hoe kan jouw brein of jouw intelligentie ooit die taalvelden hun zien als je veelal in de aangeleerde systemen zit. Het is puur taal wat hier gebeurt. Het zijn taalvelden. Als we het over de matrix hebben, zijn overigens niet, als we het over de matrix hebben, de opgerichte wereld wil dat niet zeggen dat de hele matrix één en al controle is he. Een opgerichte wereld is eigenlijk gewoon een matrix. Dat zijn scripten en mogelijkheden en scenario's. En een deeltje daarvan is operationeel hier en die wordt gedicteerd. Dus we kunnen ook buiten de matrix komen maar nog steeds in een opgericht stuk. Dus dan hoeft het nog steeds niet de oorspronkelijke wereld te zijn. Dus als je breder denkt, dat merk je in je leven als je breder denkt en forser om je heen kijkt en groter kunt voelen, dan merk je al dat in de matrix, dan zit je nog steeds in de matrix, dat je terwijl je in de matrix zit al effecten krijgt die buitengewoon plezierig zijn.

Opdracht via bekrachtiging

Nog een keer. Tweede punt. Heb je die? Mag ook hetzelfde punt zijn. Het gaat om de beweging. En we doen het weer of jij doet het weer. En als je het niet doet doe je het niet. Maakt helemaal niet uit. Wat jij doet is het. Maar ik geef het weer opnieuw mee om opnieuw de aandacht te kunnen brengen op wat de aandacht is. Nou zet hem eens ietsje sneller in. Zo. Maak het jezelf makkelijk. Zo inademen, uitademen. Maak de boel even los. Kijk. Niet passief maar actief. Niet slap maar sterk. Niet vertroebeld maar helder. Niet afwezig maar aanwezig. Niet vragend maar gewoon ziend. Hier ben je. Bewust in dit moment van nu. En ook waardevol, ik doe hem toch nog eventjes wel in het benoemen daarvan. Zittend of aanwezig in dit nu moment met je aandacht bij jezelf kun je terwijl je in het nu zit. Kun je ook je aandacht buiten jezelf hebben.

Je kunt een auto horen of een motor horen. Of iets anders en toch ben je puur in het nu aanwezig. Je bent in het nu aanwezig. Nu. En je weet dat in dit nu buiten jezelf allerlei situaties aan de hand zijn in deze wereld. Dat weet je en je bent verbonden in dit nu. Ik ervaar mezelf, ik besef dat ik er ben. Ben mij bewust van mijn lichaam. Ik ben me bewust dat ik besta. Ik moet niks. Ik ben er. En er is een hoop aan de hand in deze wereld om mij heen waar ik me bewust van ben. Terwijl ik in dit nu ben. Ik kan mijzelf beseffend ervaren in dit nu. En bijvoorbeeld mijn aandacht zetten op meneer Biden in Amerika die president is. Ik kan dat weten nu. Terwijl ik mezelf ervaar nu. Dit zetten we tussen haakjes. Het is een besef dat alles mogelijk is te zien, te ervaren, te overdenken, te doorvoelen in de wereld terwijl je in verbinding bent met jezelf. Zo kom je in de rust tot jezelf en breng je je aandacht omhoog naar je hoofd. En zet je de situatie aan waarvan jij weet dit wordt nu door mij vastgepakt. Daar is die. Je bent je bewust van jezelf en je weet wat je vast hebt gepakt met je aandacht en je aandacht die is daar nu.

En aandacht is de godskracht en de godskracht die voortkomt door jouw aandacht waait op dit moment in je, door je heen, in je lichaam, rondom je lichaam. Je schept. Je schept energie. Aandacht. Je hebt het goed vast de aandacht zit er goed op. Ik geef hierbij de opdracht, de command dat dit veld van gedachten, deze situatie wordt geannuleerd. Wees je bewust dat je aanwezig bent in de verdieping waar al deze velden bewegen. Ik geef de opdracht vanuit mijn aandacht dat er een einde komt aan deze manifestatie van gedachten. Drie, twee, één, nul. Adem daar rustig op in. Er is geen systeem en niemand anders die hier een speld tussen kan krijgen.

Want dit gebeurt op de command van jouw bewustzijn. Lichtdrager van ooit, lichtdrager van nu, bewustzijnsvertegenwoordiger, hier ben je. Voel je voeten rustig op de grond staan en laat de ruimte rustig doorwaaien in je hoofd en daarbuiten. Hier is besloten door mij dat er rust is in deze frequentie. Rust. R U S T. Rust. En zo ga je vanuit deze rust, terwijl je aanwezig bent, tussen je oren, gaat je aandacht naar beneden door je keel heen, naar de plek van je hart, als onderdeel van het kosmische brein, om het membraan, trillingsveld, het hart, de ontvanger uit de bronwereld, om deze met aandacht te voeden. Ik zit tussen mijn oren en het is in deze verdieping rustig en ervaar de rest van mijn lichaam en geef me aandacht aan mijn hart. En je kunt het ook merken dat de wereld achter en in het hart, een compleet ander veld, realiteit en taal is. En ik duw verder met mijn eigen bewustzijn in liefde en waarheid bij mijn hart naar binnen. Hierdoor is de verbinding met de bronwereld open. Hierbij, en dat is wat jij beseft, hierbij schep ik vanuit mezelf, vanuit de bronkracht, de situatie zoals die hoort te zijn. In balans met wie ik ben, in balans met mijn gevoel, schep ik de nieuwe situatie. Kijk maar bij je hart,

daar is de situatie. Een beeld of weten. En houdt je aandacht op de nieuwe situatie. Koester deze schepping die o zo nodig en welkom is. Die moet hier nu zijn. En beseft dat je naar beneden kijkt, want je bent aanwezig tussen je oren. Ik geef je bij als krachtdrager van de oorsprong, vanuit waarheid en levensverbondenheid, de opdracht, de commando, dat deze zelfgecreëerde, zelfgeschapen trilling doorreist en aankomt in mijn brein. Ik geef mezelf en het brein nu de opdracht om dit ook naar buiten te denken. Dus gedachte aan, kroon, straal. Dit is de gedachte.

Dit is wat ik heb gemaakt. En ik denk het. En ik schenk het deze wereld. Ik ben ook de houder van deze schepping. En laat elke cel openstaan in het lichaam. Zodat deze gedachte en trilling in elke cel aankomt. Wordt opgeslagen en wordt bewaakt. Breng je aandacht in je lichaam, rondom je lichaam. En weet dat dit bewustzijns trillingsveld nu de matrix in reist. En dan laat je dit zo, poem, in één keer los.

Van origine is dit, niet per se deze beweging exact, maar dit wat jij nu doet, dat is een gebed. Dat is Amun-Ra, het scheppen uit het licht van jezelf. En daarmee in de wereld brengen. Lichtschepper van oorsprong. Dat is bewustzijns schepper. En dat is natuurlijk fantastisch, althans zo noem ik het. Dat dit niet bij iemand anders vandaan hoeft te komen. Niet uit een boek, niet bij Martijn, niet uit een model. Dit is je hart. Dit is de kern van wie je bent. Dit kun jij zelf. En het hier niet bij laten liggen. Maar inzetten en inderdaad, het kan knap vervelend zijn om te beseffen dat als je het niet bent. Als jij je eigen vermogen en betrokkenheid, is aandacht niet inzet, is het soms heel vervelend en kan behoorlijke antikrachten en blokkerende machten in jezelf tevoorschijn laten komen. Dat kan soms heel confronterend zijn. Maar dan moet ergens bij ons de deur ook weer op een kier gezet worden en dat we onszelf herinneren van, wacht eens even. Wacht eens even. Ik voel me wel heel erg ontmoedigd en misschien moeilijk. En weet ik wat ik allemaal wat ik voel en denk. Maar ik ben toch lichtschepper? Ik ben toch bewustzijns schepper? Ik ben toch een aanpasser van de trillingen?

Daar waar menselijke aandacht komt vindt een verandering plaats in de frequentie waarin je je bevindt. Laat ik dan toch maar weer die deur op een kier zetten in mezelf.

En eens goed aan de gang gaan. Ja. Er is een tijd waarin wij zo gewoon hebben geleefd dat we helemaal niet zo zaten te bekrachtigen. Maar dat ons bewustzijn zo is. Dat dát is hoe we denken. Dat dát is wat we doen. Dat dát is wat we uitzenden. Er was en is in die realiteit een directe interactie tussen de mensen in dit geval die daar leven en de prachtige mooie omgeving waarin zij gedijen. Grote civilisaties. Sommige helemaal in de natuur ingebed. Maar ook grote civilisaties in de vorm van hele mooie natuursteden. Groot gebouwd, enorm groot. Deze aarde, zoals wij hier kennen, dat is peanuts. Dit is een achterstandswijk. Ja. En ik bedoel het echt met de humor daarachter. Van wat er in grote constellaties allemaal aanwezig is waar je vandaan komt. Wat je kent. Waar je mee verbonden bent. Enorm groot. En dat wordt allemaal onderhouden door te zijn wie we zijn. Dus een constante kosmische oorzaak en gevolg. Een communicatie tussen wat je uitzendt en wat de werkelijkheid daarop reageert. Dat is magnifiek. Ik heb nooit de illusie op me willen nemen die andere mensen wel eens op mij hebben geprikt vroeger van we moeten deze wereld verheffen naar zo'n soortgelijke situatie als thuis. Dat zou best kunnen. Alles bestaat. In de andere werelden zijn die dingen ook gebeurd. Het zou best

kunnen. Maar hier zit zo'n voorgeschiedenis aan deze realiteit. Aan dit experiment. Er zijn zoveel dingen gebeurd. Er zit ook heel veel beschadiging in de informatievelden waar dit lichaam uit bestaat. Niet het lichaam zelf. Maar waar de informatie uit voortkomt. Er zijn grote oorlogen. Hele grote disputen. Kosmische disputen. Zijn er al in deze werkelijkheid geweest. Er is heel veel gebeurd. Dus als we het puur naar deze wereld bekijken. Dus daar ben je nu een onderdeel van maar als je daarnaar durft te kijken. Dat je zegt goh nu dat ik als kosmische reiziger hier ook als mens ben is het ook heel fijn, tenminste dat is het woord wat ik eraan wil geven, ik vind het heel fijn om te realiseren dat ik door mijn eigen boodschap in mezelf en de boodschap van verandering die ik in mezelf ook naar buiten breng. Door te zijn wie ik ben. En dat gaat ook allemaal niet zonder slag of stoot. Gaat allemaal niet eenvoudig in het bestaan, hier ook aan mijn kant niet. Maar wel heel goed in mezelf geaard. Kan het heel en is het heel fijn om te beseffen dat ik mee repareer. En dus wat jij nu doet het uitzetten van die trillingen in gedachten die brengen een **reparatie frequentie** in beweging. Dan wil ik het op een andere dag nog wel eens over hebben en misschien dat ik daar ook wel met lezingen wat aan ga doen. Om dat wat compacter te brengen. Maar het is zo fijn om te beseffen dat het echt niet alleen maar om het leven van mij gaat als Martijn. Ook niet om het leven van alleen mij als wezen. Dat het ook niet gaat om hier de oorspronkelijke wereld te herstellen. Dat het ook niet gaat om per se alleen maar contact te moeten bewerkstelligen, open. Maar dat het nog los van die dingen voor de wereld waarin we nu leven. Ook een hele **grote balseming en reparatie beweging** is. Om golven van waarheid en oprechtheid ook dus naar jezelf toe in deze wereld te brengen. Want die repareren heel veel kapotte en beschadigde... ehm... Bladzijden. Is er nog iemand die iets wil zeggen? Ja. Zal ik je de microfoon even geven? Ja, de kans is dat de batterij uitspringt, maar dat maakt niet uit jij kan zo hard praten. Schreeuwen kan je ook.

Vraag: Ja, dat klopt. Zes of zeventig jaar geleden heb je een keer genoemd over de pijnappelklier. Toen moesten we altijd naar het voorhoofd. Naar binnen toe. En toen zei je van, dat komt later wel een keer. Alleen ik heb dat verhaal nooit meer gehoord. Misschien heb je dat wel verteld, maar...

Martijn: Ja, ik heb het uitvoerig verteld, dan heb jij dat allemaal gemist. (*Gelach*). Nee, je hebt wel goed opgelet. Kijk, wat ik wel doe is, ik vertel wel... Nou, opgelet is een stom woord, dus dat neem ik terug. Je hebt heel goed vastgelegd wat er gezegd wordt.

Vraag: Nou, ik vraag het nu, omdat ik merk dat als je met Force commands aan de gang gaat, en remote sensing gaat doen, dat die activiteit daartoe neemt.

Martijn: Ja, ik heb het toen over de pijnappelklier gehad, en dat heb ik eigenlijk nog wel steeds. Ehm... Maar ik heb dat oppervlakkig gedaan, snel benoemd, want heel veel mensen hebben het daarover. Maar **de pijnappelklier, dat is een heel groot trilling- en projectie- orgaan.**

Toen deze lichamen werden gebouwd, dus van de aarde, deze aardse lichamen, toen werden daar organen in gemaakt. Dat zijn geen organen hoor, dat wordt allemaal geëngineerd op basis van trilling-informatie, dat zijn allemaal hologrammen. Om, als de mens in het oorspronkelijke experiment van hier, van de Huagardiaanse beschaving, van Huagardia, dat de mens zich zou ontwikkelen, dus

gaat herkennen, dat zij zeggenschap krijgt over het orgaan wat in het biologische lichaam zit om te kunnen reizen. Maar daarbij moet er een connectie plaatsvinden tussen het lichaam van wie jij zelf echt bent, wat op dit moment communicerend door het aards biologische lichaam heen ligt. Die twee dingen, die moeten communiceren en dan gaat de pijnappelklier alleen functioneren, althans dat projectie, de projector-organen, die gaan alleen communiceren als er een hele hoge mate van veiligheid is. En die veiligheid ontstaat alleen als je, aandacht weet te gebruiken. Want dat vraagt een hele hoge bevoegdheid. Ik weet nog wel, toen ik een jaar, ik denk zes was, dat was tijdens ontvoeringen, buitenaards ontvoeringen, we noemen dat hier. Toen sprong bij mij de pijnappelklier aan, door mijn emoties, die gebaseerd zijn op dat ik weet wie ik ben. Het lichaam, dus mijn bewustzijn, ging werken in de pijnappelklier. Dus ik dacht mijzelf weg tijdens die ontvoeringen. Dus wat er gebeurde, ik lag op een tafel, waar ik onderzocht werd door buitenaardse entiteiten, die er helemaal niet zo vriendelijk uitzagen en ook een hele vreemde geur hadden, maar heel intelligent zijn en wel precies weten wat ze doen, dacht ik mijzelf weg. Dus via de pijnappelklier. En dat kon ik en kan ik. Dus ik dacht mijzelf weg en ik was mij niet bewust waar ik mezelf heen moest denken.

Dus ik dacht, dus op de manier die wij doornemen, en dat gaat dan tik tikken, dacht ik aan, dat weet ik nog precies, aan een omgeving waar water was en een hele grote boom. Daar dacht ik aan. En hop, daar kwam ik ook gelijk. Nou je kunt natuurlijk nagaan met je verstand en je gevoel van goh die plek die heb ik zelf die kon ik niet bedenken. Die plek die is er gekomen omdat ik een bedacht heb. Dus daar kwam ik in terecht. En toen hebben ze mij gezocht en ze wisten me ook te vinden. Ja, ze wisten me te vinden. Ze wisten, dat is wat hoor, dit soort dingen.

Het is echt niet voor niks dat bepaalde inlichtingendiensten daar allemaal heel, dat heeft allemaal positieve en vervelende redenen, maar het is niet voor niks dat dit onderwerp zo ontzettend moeilijk besproken wordt, want er zit heel veel verantwoording achter om dit te gaan doorgronden. En hebben ze me daar weer opgehaald. Stond ik daar als jongetje, nog nota bene in mijn pyjama, in mijn pyjamabroek stond ik, en daar werd ik weer opgehaald door hen. Dus boem boem boem boem, daar verschenen ze ook. En werd ik weer naar binnen gehaald, zelfde dus destijds in Franeker waar ik ontvoerd werd. En dat ging maar door. Op een gegeven moment had ik dus wel in de gaten van dat het brein, dus dat het pijnappelklierenveld dat heeft een zwaardere opdracht nodig. En die opdracht heb ik gegeven. Die opdracht zal ik nooit meer herhalen in beeld ofzo., maar het heeft er in ieder geval toe geleid dat ze heel lang van die boom en dat strand hebben kunnen genieten. En ik naar huis ging. Maar waarom ik het vertel is, ik wil heel graag over die pijnappelklier spreken, maar de verantwoordelijkheid om pijnappelklier aan te sturen, die zit namelijk niet in het lichaam. Hij zit in het bewustzijn. Dus ik heb daar vroeger wel wat over gezegd. Maar ik wist toen ook van ja ik raak het wel aan. Ik weet ook wel met Saskia Bosman ook samengewerkt, ook met allerlei dagen en het was heel mooi. Ik weet niet of jij wel eens van haar hebt gehoord, van Saskia. Een ontzettend lieve, goed mens. Heel goed biologisch en energetisch ehm vol met energie. Fantastisch. Maar het is wel, het overal zit, als het allemaal zo makkelijk zou zijn zouden we het al lang hebben ontrafeld. Dus ik ben op het punt gekomen, toen al, van ik wil daar iets over gaan zeggen. En ook wel iets dus over gaan doen met elkaar. Maar dan moet ik, ik moet wel echt, ik

moet staan voor wat ik weet en ik moet dat ook kunnen opvangen. En dit heeft hiermee te maken. Als jij, als ik, als wij, en ik heb, als ik een voorkeur zou mogen uitspreken, ik zeg wel eens, wij moeten geen voorkeur hebben, maar zo noem ik het nu wel. Als ik een voorkeur zou hebben, ik zou liever honderd dagen non-stop met dit onderwerp bezig zijn. En de mind moet het afleggen hoor. Hij gaat onderuit. Punt. Die mind, die kun je, maar die gaat het afleggen. Ik ben liever honderd dagen met elkaar bezig over dit veld, over dit aandachtspunt, wat dat is. En dan af en toe eventjes, he, de matrassen op de grond en dan aah ooeeh. Weet je wel, ik moet eventjes, sommige mensen moeten naar buiten, die moeten vloeken, die moeten op een andere manieruiten enzo. Dus iedereen moet op zijn eigen manier doen. Maar ik ben liever honderd dagen met het, met de macht en de kracht en ook de verantwoording van aandacht bezig, om die pijnappelklier, dus om dat trillingsveld te besturen, als dat ik praat over buitenaardse connecties en het tot stand brengen. Want in feite zit, is dat inherent daaraan. Dus ik kan er nu voor de tweede keer niet inhoudelijk naar je toe reageren. De eerste keer ook niet. Ik heb je gehoord en dat is ook zo. Maar ik ben, ik sta op zoveel punten, sta ik, sta ik, sta ik in securiteit op zoveel punten afgestemd op, ik kan nooit iets te vroeg doen. Omdat ik een enorme verantwoording draag vanuit wat ik doe. En dat krijg ik vaak van mensen terug. Mensen worden ook wel boos. Mensen worden echt boos, he, omdat ze, ze zijn aan bepaalde dingen toe. En dan heb ik het dus met W. ook in, tijdens die auto gesprekken, en dan slaapt ze niet. En dan zegt ze weleens, en dat is ook zo, zegt ze, eigenlijk moeten wij gewoon beseffen dat die boodschappen die jij uitzet, die weten wij allemaal, dat zijn wij ook. Maar eigenlijk moeten we beseffen dat we niet op jou moeten wachten om het te doen. Wij moeten beseffen dat we dat in ons eigen beeldscherm moeten doen. En daar moeten we het uitvoeren. En als dat er dan is, dan ben jij er waarschijnlijk ook. Toen sloeg ik linksaf. Dus, dus, dat moet op een andere manier, en als het aan mij wordt opgehangen, dan ben ik, en dat gebeurt dus heel veel, dan ben ik degene die de verantwoording op een andere manier moet gaan dragen. En ik ben niet verantwoordelijk voor jouw scheppende vermogen. Ik ben alleen verantwoordelijk voor mijn scheppende vermogen. Maar daar zou ik liever honderd dagen mee bezig zijn, als ik die voorkeur mag uitspreken, omdat je daarmee dingen doet, dat is ongelooflijk mooi, en daarmee zet je ook het hele kanaal open, en kun je ook observatieteams verwelkomen, en hier gewoon hop zo naar binnen halen, zet het veld open, ja, wij halen hen niet naar binnen, zo werkt het niet. Maar zo, dat je, zo lijkt het, dat je het openzet, en dat ze gewoon tevoorschijn komen. Maar die **pijnappelklier** dat is een, het is een instrument wat ontworpen is voor dit lichaam, wat, wat kan, het gebeurt nu via het onderbewustzijn, dus nu heb je het vaak in dromen of meditaties of spontane dingen. Maar het is ontworpen om volledig operationeel te zijn, op basis van aandacht en zeggenschap, zodat het brein, nou, heel bewust, kan veranderen in **informatie ontvangen**. Ja, en dat is wat er ook gebeurt, ik heb in mijn hele bestaan hier op aarde, heb ik dingen meegemaakt, maak ik dingen mee, die, nou ja, die zijn eigenlijk, voor psychiaters is dat echt wel een reden om te zeggen, nou, ik geloof dat, dat wat voor jou was, even een kamertje hebben voor een paar maanden, he, dus daar praat ik dan ook niet zo heel veel over, maar ik maak in mijn bestaan hier mee, dat via mezelf wie ik ben de werkelijkheid wordt ingewisseld voor een andere omgeving. En toen ik hier nog maar net, toen ik rond negen jaar was kreeg ik mijn eerste contacten hier op de aarde met welwillende beschavingen.

Daarvoor werd ik heel zwaar tegengewerkt. Nou goed, meer dan dat wil ik er eigenlijk ook niet over zeggen. Want dat is helemaal niet relevant, tenminste niet voor nu. Hè nu gaat het over jou en over mij. En ik vind het heel verwarmend om te beseffen waar we toe in staat zijn. En ik zeg het dus nog een keer dit is geen spiritualiteit. Dit is kwantum bewustzijns wetenschap. Het is het scheppen van trillingen. We zaten hier in de pauze al eventjes zo, toen zei ik nog tegen iemand van weet je stel je nou eens voor dat je op dit moment met dat kleine beetje wat er is, hebben we al reacties in het veld. Dat we merken van goh dat is bijzonder dat dacht ik, dat is mijn intensie en dat is ook gebeurd. Of ik heb een probleem in een keer uit de wereld weggehaald. Of door negatief te denken heb ik gewoon een probleem aangezogen. Klik, daar is die ook. Je ziet dus dat er een verband is tussen hoe de werkelijkheid zich gedraagt en hoe jouw bewustzijn zich manifesteert. Bewust of onbewust.

Stel je nou eens voor, dat in de wereld waarin we nu zitten, en het zijn maar getallen, maar stel je nou eens voor dat je op dit moment over 0,1 of 0,2 procent vermogen beschikt om echt bewust een reactie in het veld neer te zetten. Die echt rechtstreeks op jou communiceert. Nou, dan is dat best wel een laag getal. En ik denk dat het ook ergens in die bandbreedte zit, van 0,1 a 0,2 procent, aan de reacties die we krijgen. Maar nu komt het, hè. Wij zijn hier met een kleine tachtig mensen. Of tachtig mensen zijn we hier. En er is zoiets, als een dubbel effect, dubbele waarneming en dubbele aandacht. En als je met elkaar samen gaat werken, met een one voice en een one heart en één intentie en ik zet mezelf niet buiten de deur, omdat ik vind dat ik niet meetel of omdat ik fouten heb gemaakt of omdat ik het niet kan, omdat ik het nog nooit heb gezien, en nog helemaal... Nee, één stem, dan zult je zien dat die 0,1 procent met al die samenwerking bij elkaar. Die kun je niet allemaal één op één bij elkaar optellen, maar dan zult je zien dat je zo op 3, 4, 5 procent kunt komen. En dat is wat we dus nodig hebben. Om die **pijnappelreactiekrachten** om die aan te zetten.

Dus er is een gezamenlijke, daadkrachtige, wel liefhebbende, maar oersterke, granietsterk, van goudgraniet, bewustzijn nodig.

En daar zou ik veel liever 100 dagen non stop mee bezig zijn dan al die andere dingen. En dat is eigenlijk ook wat ik besloten heb om te doen. Omdat ik dat al besloten had, maar ik wil het ook niet doorzetten. Ik heb er ook wel eens over nagedacht vanuit mijn gevoel van, ja, nou goed, misschien komen er dan wel helemaal geen mensen meer. En daar werd ik heel blij. En waarom werd ik niet... Ik ben niet blij omdat in mijn bewustzijn, in mijn gedachten, oh, zo komen er geen mensen meer. Maar ik werd er blij om dat die gedachte er was, en dat die geen enkele echte invloed heeft op wat ik voel, wat ik moet doen. Dus dit is het. En ik weet ook dat het jouw missie is.

Martijn: Ja, ik zag daar, ik zag jou ook nog. Ja, ja.

Vraag: (..?)

Martijn: Dan heb je het over een hartcoherentie. Klopt. En dat is ook in dit soort dagen, is dat best wel een interessant gegeven. Want we zitten nu in een setting, naar die man te luisteren daar, en je bent met jezelf bezig en we zijn bezig, waardoor je eigenlijk ook niet echt contact krijgt met elkaar op de manier zoals je van binnen eigenlijk weet hoe het zou moeten. Eindelijk, je zit alleen maar... Jemig

nou, is dit... dit nu verbondenheid, hè? Dus daar moet je ook doorheen prikken. Maar als je dat kunt doen met elkaar, dat je het fijn kunt hebben op zo'n dag, en verschillende dagen daarin kunt beleggen, dan krijg je die hartcoherentie, krijg je ook verder open.

Vraag: (..?) Ja ik heb een keer mogen leren en dat ging over remote viewwing, (..?).. We ging ook met elkaar in hartcoherentie... (..?) .. Ik ervaar dat energie steeg ...(..?)

Martijn: Ja. Ja. Dat gebeurt. Dat is het aandachtsveld. Daar waar aandacht is, voel je onmiddellijk dat er energie toeneemt. Onmiddellijk. Als je met die aandacht bezig bent, op je eigen manier, en je brengt dan ook eens met je aandacht dus door de zaal heen, in dit geval, door het veld heen, dan merk je dat we energie aan het bouwen zijn. En dat is een heel rijkelijk, meervoudig dimensionale taal. En die brengt dit effect. En dat kan dus... Dit kun je ook genereren in hele... Ik heb in... werkgroepen gezeten, hier op de aarde, niet met aardse mensen, waarin we het hadden over extreem moeilijke zaken. Echt draconisch extreem moeilijk. Hele duistere energie. En wij konden daar met elkaar over spreken, omdat we met aandacht in onszelf en met aandacht bij elkaar waren. Dus daar zelfs tijdens die moeilijke onderwerpen kwam dat wat jij beschrijft, kwam los. Dat is ook de beveiliging. Die je moet geven. Ja. En of het dat stiekem is, ja, volgens mij niet. Nou, mooi dat je het zegt. Ja.

Opmerking: (..?)

Martijn: Het is heel voelbaar en merkbaar. En soms is ook iets niet echt voelbaar vanuit een bepaald gevoel of emotie, maar dan pik je dat op een andere manier op. Dat je iets op een andere manier ervaart in jezelf. Dat er dingen gebeuren en meer energie komt. Of dat er juist iets gebeurt wat niet echt met energie te maken lijkt te hebben, maar je wel naar een ander niveau in jezelf brengt. Ik weet wel één ding zeker, voor de mensen die hier mee bezig zijn en vooral ook zo'n samenkomstdag, heeft het hele grote veranderingen om zo'n samenkomstdag te hebben. Want alleen al dat je bij elkaar bent over deze oorspronkelijke kracht, het kosmische vuur te spreken, verandert het hele matrix veld. Dus heel veel scenario's die vanochtend nog geschreven stonden om zo en zo te gaan, die zijn vandaag aangepast. En waarschijnlijk heb je dat gisteren ook al gemerkt. Of misschien vannacht, dat er iets gebeurt, dat je, er kunnen gedachten zijn van moet ik wel of niet gaan, of dat je niet kunt slapen, of dat je, dat er dingen gebeuren op een bepaalde manier wat ook al te maken hebben met die **scenario verschuivingen**. Het is echt heel interessant. **Weet dat je er niet alleen in staat.** We moeten het samen met elkaar tillen in deze wereld naar het niveau in onszelf waar het moet zijn. Ja. Ja.

Opmerking: (..?)

Martijn: Dus je... Wat wil je zelf? Wil je een microfoon of wil je geen microfoon? Nee? Oké. Ja. Maar zo luid mogelijk, zodat iedereen het hoort natuurlijk.

Opmerking: (..?) *(Iemand verteld dat ze voelt nu door wil zetten)*

Martijn: Wat zegt dat gevoel wat je voelt? Over dat je door wilt zetten. Wat is dat voor een gevoel?

Opmerking: (..?) *(Verteld waarheid naar binnen hebben gehaald, beweging op basis van de waarheid, voelt ook dreiging van blijf waar je bent. Ervaart dan zodra de begrenzing eraf is, althans daar gaat ze vanuit, weet ze dan nog wel waar ze aan toe is... Die dreiging krijg ze dan te horen)*

Martijn: Wat je nu verteld daar zou ik dus die honderd dagen op los willen laten. Want wat je vertelt, ik weet zeker dat we dat allemaal op een bepaalde manier kennen. Maar het is een gedachten, en daar onder zit een gevoel. Dus ik vraag wat voel je. Dus het is, niet een mind vraag, het kan, dus wat voel je kan heel erg een mind vraag zijn. Maar wat je voelt en wat je er nu allemaal overheen zet dat laatste dat zijn gedachten. En jij, ik kijk jou nu aan hoor, **jij bent de enige die deze gedachten kan opruimen**. Die gedachten die jou in de weg staan, geldt voor ons allemaal.

Opmerking: (..?) ... alleen de snelheid van die velden...

Martijn: Die zijn heel traag.

Opmerking: (..?)

Martijn: De snelheid van die velden zijn heel traag. Dus wat je nu verteld, ik probeer hem zo dus niet zo samen met jou een beetje hè, want dat is goed hè hoop ik, ja. Wat ik, wat ik heel waardevol aan dit mogelijke moment vindt is dat je verteld eigenlijk over je gevoel. Herkenbaar, gevoel wat we hier komen doen. Dat is één hè (*vinger knip*). Hart. En je vertelt wat je niet leuk vindt. Dat is je hoofd. In feite vertel je nu net aan jezelf, dit is het brein gedachten veld, en dat is wat ik voel. En wat wij dus voor eonen hebben gedaan is daar dus over gepraat. En het praten is goed, ik vind het ook waardevol om het aan elkaar te vertellen want dan kan je ook op ontladen dat je gehoord wordt en dat je ook voelt van hè daar ben je niet alleen in, jij snapt in ieder geval wel wat ik hier mee maak. Ja kom maar, hier is mijn schouder, kom maar lekker tegenaan zitten. Huil maar even of mopper of wat dan ook. Maar wat je verteld is letterlijk die sessie. Je bent je bewust van wat je niet fijn vindt, wat afgelopen moet zijn, die gedachten whom weg, weg. En je hart vertel je ook nog. Nou hoe mooi wil je het hebben? Dus warrior, hiermee aan de gang gaan. En ik vind het ook heel erg mooi om te beseffen dat als je hier dagen op organiseert, meerdere dagen, stel je voor ik doe drie of vier dagen op alleen dit onderwerp en wat ik al zei de mind moet het afleggen. Dan is het heel mooi dat je met een groepje mensen bent van dertig – veertig mensen of twintig dan merk je van jemig, je hebt het over snelheid hè, die, der is nog helemaal geen snelheid. Der is een snelheid in mezelf, ik kan (*vinger knip*) instant zonder snelheid (*vinger knip*) kan ik dat zo tak-boem-uit! En hier ben ik, en de herrijzenis is voltooit van je bewustzijn. Dus ik hoor wel wat je zegt maar ik moet er even zo op deze manier op reageren maar die haal ik ook weer gelijk weg. Want dat overschrijft, wat jij zegt, weetje zo omdat ik dat wat groter maak. Maar ik vind dat zo mooi wat je vertelt omdat het eigenlijk precies is waar ik het over heb. We moeten ons bewust zijn van onze gedachten, ons bewustzijn van de dingen die we niet meer willen, en we moeten die gedachten weghalen en dat is op bewustzijn wat we voelen uit dat potentiële veld halen in de gedachten en opnieuw neerzetten. Fjieuwt tjoek.

Opmerking: (..?) ..dan zit ik met pennen in mijn hoofd...

Martijn: Die pennen haal je niet weg, alleen de gedachten om daar mee bezig te zijn haal je weg en op het moment dat je dat doet. Want die pennen waar je het over hebt, dat is een andere dimensie, dat is een andere verdieping, dat zijn andere scripten. Als jij verhuist naar een andere trilling, als jij verhuist naar een andere dimensie van deze werkelijkheid heb je ook geen last meer van die pennen. Maar het is wel belangrijk om te weten dat het klopt wat je voelt. En ja, dank je. Ik zag hier... ja.

Opmerking: (..?)

Martijn: Ja heel mooi om te horen. Het geeft ook aan hoe op een natuurlijke manier je ook uit het denk veld kan zijn hè, dat je daar helemaal niet je best voor hoeft te doen. Maar waar ik het over heb is juist dat je weer helemaal jezelf opnieuw terughaalt. Dat je het heel bewust kunt doen. Ik hoop dat we een hele fijne dag hebben mogen meemaken, en zo niet, ik organiseer ook wel eens wel fijne dagen. (*Gelach*). Het is stevig aanpakken en doorpakken. Ik vind het ook heerlijk om op een andere manier met elkaar samen te zijn maar dit is wel een deeltje van mijn functie die ik hier heb. En ik zou het heel graag met elkaar dieper inleiden naar een groot, groot spectrum toe. Voor mij is het essentieel dat jij weet, de vraag mee geeft van wat gebeurt er als ik aandacht geeft. En wat gebeurt er als mijn aandacht wegglijdt en als je hem op zet en als ik hem er dus ook echt in moet houden. Welke energie is dat? Wat gebeurt daar? En dan, dat, dat stukje, dat gouden momentje, wat een moment op zich is, dat moet aandacht hebben. Ik wil graag nog een muziek stukje aanzetten ter afsluiting, duurt maar drie minuten. Het is in de frequentie ook wat deze twee werelden bij elkaar brengt. Dus de wereld van het denken en de wereld van het voelen met daarachter een enorme kosmische boodschap die in jou ligt. En die praat ik jou niet aan, want die weet jij ook. Een boodschap die in jou ligt, om hier op de aarde te doen wat jij weet. En denk nou op geen manier dat je erachter komt wat jij te doen hebt via mij

Muziek Future world music The Miracle of Life composed by Armen Hambar
https://youtu.be/lqBjUKAt0_o